

PREOTUL DIMITRIE ȚOPA

ROMANISMUL

IN REGIUNEA DINTRE PRUT ȘI NISTRU

DIN FOSTA BUCOVINA,

BUCUREȘTI
EDITURA CASEI ȘCOALELOR

1928

Prețul Lei 40.—

PREOTUL DIMITRIE ȚOPA

ROMANISMUL

IN REGIUNEA DINTRE PRUT ȘI NISTRU

DIN FOSTA BUCOVINA

CERNĂUȚI, 1927

BUCUREȘTI
EDITURA CASEI ȘCOALELOR

1928

www.dacoromanica.ro

Marelui și bunului Român,
D-ului NICOLAE IORGA
în semn de admirație».
AUTORUL

INTRODUCERE

Introducere

MOTTO :

„Vom aplica cu rigoare, cu metodă, cu tenacitate această metodă, de respectare a legilor noastre, din prezent și viitor. Vom face italiană această regiune (Trentinul) căci este italiană prin geografie și prin istorie.

Se poate spune cu adevărat, că la Brennero este frontiera fixată de mâna infalibilă a lui Dumnezeu.

Germanii din Adigele de sus nu reprezintă o minoritate națională ci o rămășiță etnică. Ei sunt în număr de 180.000, pe când în Cehoslovacia ating cifra de 3.500.000 față de 5.000.000 de Cehi.

Afirm că din acești 180.000 peste 40.000 sunt Italiani deveniți Germani și pe aceștia noi vom încerca să facem să-și regăsească vechile lor nume italiene, așa cum rezultă din toate actele de stare civilă.

În felul acesta ei vor dobândi orgoliul de a fi cetățeni ai mării patrii italiene. Ceilalți sunt ultimul rest al invaziunilor barbare. Și pentru aceștia vom adopta politica romană de echitate severă. Națiunii Germane îi spunem : „Pentru tine poporul fascist voește să fie un amic sincer, dar un amic care te privește în ochi, amic cu mâinile sus, amic în afară de cunoscutul „Kultur“.

(Discursul premierului italian Mussolini ținut la Camera italiană în Februarie 1926).

Cuvintele de mai sus, rostite de d-l Mussolini în Camera italiană ca răspuns la declarațiunile președintelui consiliului de miniștri al Bavariei se potrivesc și pentru nordul Bucovinei, de care se vorbește în lucrarea de față.

Publicațiunea prezentă urmărește și ea două scopuri:

I. Să se arate adevărul istoric, că regiunea dintre Prut și Nistru a fost la anexarea ei de către Austria, o parte de pământ moldovenesc, os din oasele Moldovei, că din cele 160.000 de suflete, ce locuiesc azi în regiunea aceasta, 12.000 sunt Români neînstrăinați, 50.000 sunt Români slavizați ca limbă, iar celelalte 100.000¹⁾ sunt produsul invaziunii slave, urmată în decursul celor 140 de ani ai stăpânirii habsburgice.

II. Dovedindu se după actele stării civile (condicile parohiale) falsificările și schimonosirile, făcute parte din neștiință parte din rea credință, ale numirelor și numelor românești, acestora din urmă să li se dea prin lege caracterul lor vechiu românesc. Or nu se mai poate tolera ca azi — sub stăpânirea românească — să se scrie și de acum înainte în actele stării civile (registrele parohiale), nume de familie în așa fel: Isariuc, Isarciuc în loc de Isar; Teutulovici (la Piedecăuți în condica născuților din anul 1860) în loc de Tăutu; Brendzan în loc de Brânzan, Sirman în loc de Sărman, Frundza în loc de Frunză, Dragenycz în loc de Drăghinici, Babecz și Babyecz în loc de Babici; Sprincenat în loc de Sprâncenat; Mendrișoara în loc de Mândrișor; Chebici în loc de Chibici; Creciun în loc de Crăciun; Zenta în loc de Ținta și alte sute de aceste schimonosiri.

Puse în evidență aceste două adevăruri, ele vor spulberă afirmările adversarilor noștri cari susțin că regiunea dintre Prut și Nistru ar fi ucraineană dela înființarea cnezatului rutean din Italic (secol. XII). Este cunoscut că asemenea afirmări s'au făcut de către Ruși și Ucainenii înainte de războiu și apoi mai ales în timpul tratativelor

1) Intre acestea 100.000 de suflete sunt cuprinși și: evreii, nemții și polonezii în număr de circa 15.000—20.000.

de pace, prin publicațiuni și presă. Propaganda aceasta antiromânească n'a încetat și în zilele noastre.

În timpul din urmă (1926) a fost discutată chestiunea cu ocazia acțiunii înaintată împotriva Ministerului pentru Instrucțiune publică de către mai multe comune dintre Prut și Nistru, — agitate de elemente subverzive — pentru reintroducerea limbii rutene în școlile primare din aceste comune, când avocatul, d-l Dr. Dutczak (Dutciac) în pledoariile sale a afirmat acelaș lucru, adică că Rutenii dintre Prut și Nistru stau aici dela secolul al XII-lea încoace. În acelaș sens a vorbit acum la 1920 în camera deputaților, deputatul averescan de atunci, azi țărănist, d-l Krakalia, coborâtor dintr'o veche familie de mazili români, când a vrut prin expunerile sale să convingă lumea de neîndreptățirea stăpânirii românești asupra nordului Bucovinei și de necesitatea unui plebiscit.

În timpul cel mai recent d-l senator Anton von Lukasiewicz a publicat un articol în ziarul german «Czer-nowitzer Allgemeine Zeitung» (No. 6562 anul 1926) intitulat: «Die Behandlung der Ukrainer in Rumänien» (Tratarea Ucrainenilor în România) în care afirmă că Ucrainenii sunt până la râul Siret poporul autohton, locuind aici neconținut dela sec. al XII-lea până în zilele noastre, pe când Românii s'au așezat abia mai târziu în mijlocul lor, pomenind totodată că Ucrainenii au și drepturi istorice asupra acestui teritoriu.

Afirmarea aceasta o sprijinește bazându-se pe lucrările științifice de Hurmuzaki, Ulianicki, Kaluzniacki, Gustav Weigand, Kadler, Iorgu Iordan și mai ales pe constatările făcute de comisiunea, constituită în anul 1782 de către guvernul austriac pentru stabilirea hotarelor și a proprietăților din toate comunele fostului ducat.

Asupra stărilor din această regiune în timpurile mai vechi (dela secolul XII până la 1775) nu mă voiu opri deoarece ele sunt îndeajuns cercetate de istorici serioși cari dau dreptate cauzei românești. Voiu arăta numai, cum am și amintit, pe baza argumentelor istorice și mai ales a constatărilor făcute de comisiunea austriacă, citată

de d-l Lukasiwicz, că regiunea dintre Prut și Nistru a fost la răpirea ei de către Austria pământ românesc²⁾, și apoi cum acest pământ românesc a fost slavizat în cursul celor 140 de ani de stăpânire străină.

Originar din Țopeni, am petrecut de obicei vacanțele în nordul Bucovinei și am colindat prin cele 70 de sate înstrăinate, ca să cunosc regiunea și locuitorii. După terminarea liceului am stat în Mosoreni, sat pe malul Nistrului, un an și jumătate în casa mazilului repausat Ioan Grecu, un venerabil bătrân de 75 de ani pe timpul acela (1882), care mi-a comunicat multe lucruri interesante din trecutul românesc al acelor părți. Iară ca preot am slujit nouă ani (1889—1898) la Rarancea și apoi la Viteliuca (Viteieni) (1898—1899). În tot timpul acesta am umblat prin satele dintre Prut și Nistru, și nu-i nici unul în care să nu fi fost cel puțin odată. M'am interesat pe la bătrânii satelor de cele trecute și mi-am făcut însemnări, mai ales din condicile vechi parohiale, cari mi-au fost de mare folos la lucrarea de față.

S'a săpat peste o sută de ani la mormântul românismului din aceste părți ale Moldovei vechi dar dreptatea lui Dumnezeu n'a îngăduit ca acest mormânt să se închidă pe vecie. Cauza românească, dreaptă fiind, a învins azi; de aceea și mormântul românesc dintre Prut și Nistru s'a redeschis și din el va răsări o odraslă nouă, viguroasă, în veci neperitoare. Se înșală dușmanii Românilor, dacă cred că prin răpirea graiului s'a tăiat rădăcina arborelui românesc.

«Sângele apă nu se face». În vinele multor mii de familii cu nume vechi românești, dintre Prut și Nistru, curge sân-

2) Apelul alcătuit de mine și adresat în anul 1912, Mazilului și Răzeșimii din Bucovina, în limba ruteană (Editura Gazetei mazililor și rezeșilor bucovineni, Cernăuți 1912), l'am isprăvit cu următoarele cuvinte: «Iniința pretutindeni—unde mai trăiesc Mazili și Răzeșii—școli și societăți românești, luminați-vă în duhul românesc și va da Dumnezeu că se vor întoarce timpurile că Bucovina va fi iarăși ceea ce a fost: «Țară Românească» (voloschei craiu).

gele românească și în casele acestor familii se află și azi datini și obiceiuri românești; se povestesc faptele lui Ștefan cel Mare și în multe locuri se sbate încă conștiința moldovenească. Puțină lumină și lămurire și acești Români azi cu graiu rusesc se vor trezi la viață națională și vor deveni un element folositor întregului neam românesc. Va depinde numai dela înțelepciunea conducătorilor Statului Român, în ce timp se va întâmpla aceasta.

Despre trecutul românesc dintre Prut și Nistru s'a vorbit și s'a scris mult de bărbați destoinici și competenți. Între aceștia îl amintesc pe în veci neuitatul boier, Dr. Iancu Zota, proprietarul mai multor sate din nordul Bucovinei, care între anii 1875—1890 a ridicat de multe ori glasul său hotărât atât în dieta Țării cât și pe cale ziaristică în contra slavizării forțate, răcută de stăpânirea austriacă. S'au scris multe articole privitoare la această chestiune în presa românească de pe atunci. S'a editat un op voluminos sub titlul: «Slavizarea Bucovinei» de un anonim. O lucrare minuțioasă și de mare valoare³⁾.

Nu mai puțin a lucrat și «Societatea mazășilor și răzeșilor bucovineni», înființată la anul 1899, în contra slavizării răzeșilor de peste Prut și pentru readucerea lor la conștiință națională. Activitatea acestei societăți a fost împiedicată prin faptul că mulți dintre intelectualii români credeau în ignoranța lor, că societatea urmărește reînvierea ciocoismului sau cel puțin a unui spirit de castă.

Dealtă parte, dușmanii noștri etnici au început dela mijlocul secolului trecut, atât prin graiu cât și prin scris să propage — la început timid și nehotărât, cu timpul însă tot mai pronunțat și apăsător — neadevăruri cât mai sfruntate cu privire la trecutul regiunii dintre Prut și Nistru. Ne-am pomenit la urmă cu afirmări hotărâte și «documentate» că Bucovina până la Siret a fost totdeauna «pământ ucrainean» căci aici locuiesc «Ucrainenii» dela înființarea Knezatului Halicz în sec. XII.

3) Lucrarea aceasta conține multe lucruri, ce le-am fost publicat anonim în ziarele politice bucovinene de atunci.

Apărură apoi cele două lucrări istorice ale profesorului universitar Dr. Iancu Nistor: «Românii și Rutenii în Bucovina» București 1915 și «Der nationale Kampf in der Bukowina mit besonderer Berücksichtigung der Rumänen und Euthenen» București 1919. Aceste opuri bazate pe adevăruri istorice, documentate și deci irefuzabile, ne arată în mod neîndoelnic și'n lumină adevărată trecutul Bucovinei de Nord. Cei ce s'au interesat de chestiunea Bucovinei, vor trebui să mărturisească, că profesorul Nistor cu rară cunoștință de cauză ne-a descris științific și documentat cele ce s'au petrecut pe pământul Bucovinei din timpurile cele mai vechi până'n zilele noastre. Cu claritate uimitoare arată autorul împrejurările coercitive, prin care Moldova de Nord a trebuit să se prefacă în «Ucraina» de azi și ce drepturi ne revin asupra acestei părți, înstrăinată prin timp și pentru oarecare timp. Trebuie să vie războiul mondial, să se verse din belșug sânge românesc, ca să se facă capăt acestei înstrăinări nefirești. Constatările mele făcute în această regiune și pasul neprecugetat al unor intelectuali ucrainieni de felul celor pomeniți m'au făcut să public lucrarea mea de față.

Înainte de a trece-la partea meritorie a lucrării mele, țin să mai declar aici următoarele.

Am spus, că «sânge apă nu se face». Acest adevăr s'a probat chiar la persoana mea. Sunt descendent, documentat gradul 8, și după tată și după mamă (Țopa-Petrașcu) din două familii vechi (istorice), despre a căror românităte nu încapе îndoială. Și cu toate acestea, faptele și împrejurările, ce se vor arăta în lucrarea prezentă, au avut drept urmare, că părinții mei — afară de sf. rugăciuni, cari le rosteau în limba românească — să nu mai cunoască graiul strămoșesc fiind siliți să vorbească între ei și cu copiii lor în limba molorusă (ruteană). Faptul acesta nu l-am negat niciodată, și nu-l țin de rușine (nefăcut fiind din rea credință de către părinții mei). Nu-l țin nici de o nenorocire ci de o întâmplare trecătoare, impusă de forța majoră. Întâmplarea aceasta n'a rămas însă fără urmări pentru mine. Se știe, mai mult decât orice, că întâmplă-

rile din copilărie rămân în memoria noastră pentru toată viața. Cele dintâi cuvinte, ce le-am auzit, au fost rusești exceptând doară cele câteva cu sunet românesc precum, tată, mamă, bunicule, bunică. Am grăit rusește, am copilărit cu copiii vecinilor noștri Olișnec, Rusnac, Șvarciuc, jărani ruteni din satul meu. Aceleași basme (cele mai multe de cuprins românesc) ni s'au povestit, aceleași jocuri le-am jucat, aceleași cuvinte le-am rostit, aceleași dorinți le-am avut, aceleași cântece le-am cântat rusește, deși multe din ele cu melodii românești. Aceste lucruri nu se uită în viață, ele rămân în sufletul nostru. Cu duioșie ne aducem aminte de ele. E posibil, că faptul, că în frageda copilărie am petrecut în mediul rutean, m'a făcut și mă face și azi, să am pentru poporul malorus (rutean) o simpatie deosebită, o înțelegere pentru aspirațiunile sale, întrucât ele sunt justificate și drepte. Șoarta poporului matorus e foarte mult asemănătoare cu cea a poporului nostru. Și el a îndurat împilări și nedreptăți prin veacuri. Și el a suferit pentru credința ortodoxă atât din partea necredincioșilor (Tătari și Turci) cât și din partea frașilor slavi de rit latin. Dar și frașii lor de aceeași credință i-au oprimat prin sute de ani politicește. Dacă războiul mondial a adus libertate națională mai tuturor națiunilor din Europa, singurul popor malorus (rutean) nu și-a câștigat încă independența națională și politică la care are drept și cel mai mic popor. Și ținând seama de trecutul său, poporul malorus a merital un stat independent și național! Pentru ticăloșiile trădătorilor în frunte cu renegatul român Coco Wassilco nu trebuie să sufere un popor nevinovat, care și el și-a vărsat sângele pe altarul libertății naționale.

Asta o simt și o mărturisesc ca om și membru al Națiunii române, care și-a ajuns idealul.

Ca Român doresc înființarea și organizarea unui stat național malorus (rutean) în granițele sale etnice și naturale. Acolo, unde Rutenii au trăit neîntrerupt prin sute de ani, acolo li se cuvine statul lor național. Dar, bunul D-zeu a despărțit popoarele prin granițe naturale: râuri, mări, munți. Intre noi Români și între Maloruși (Rutenii)

În-zeu l-a pus pe bătrânul Ister (Nistru). Acesta 'a fost și va rămânea vecinic graniță între noi și Ruteni. La el am adăpat și noi și Rutenii (Cazacii) caii de războiu, la el ne-am luptat împreună contra Tătarilor, Leșilor și Turcilor. El ne-a fost însă totdeauna graniță. Azi, când oamenii trec atât de lesne încolo și încioace, nu se pot închide ermetic hotarele etnice. Noi avem dincolo de Nistru peste $1/2$ de milion Români, deci cam tot atâția, câți Ruteni (inclusiv Români slavizați ca limbă) se află dincoace de Nistru în România.

O înțelegere e foarte ușoară, căci ea se poate face pe baza reciprocității. Așa trebuie să cugete toți Români și Rutenii cu dreptate. Intelectualii Rutenilor galițieni și bucovineni cugetă însă altfel. În loc să caute bunăvoința, prietenia și sprijinul României contra dușmanilor lor adevărați (Ruși) ei gogoliți de Austriaci și visând o Ucraină până la Dunăre, nu se astâmpără de a răspândi orbi et orbe neadevărul că Bucovina și Basarabia sunt locuite de sute de ani (dela secol. XII-lea) de Maloruși (Ruteni). Aceasta e o sfruntare silnică a adevărului.

Nimeni din Ruteni, neexceptând chiar pe domnii Cracalia, Lukasiwicz, Dutzak, etc., nu cunoaște așa de bine istoria mai recentă a regiunii între Prut și Nistru cum o cunosc eu. Am constatat așa zicând cu ochii mei românismul ei; și D-lor dacă și-ar da silință și și-ar lua timpul necesar unor studii intensive și serioase ar afla acelaș lucru: că Bucovina a fost din timpurile cele mai vechi în întregime pământ românesc până la ocuparea ei de către Austriaci. De aceștia a fost în parte desnaționalizată.

Acuma redată de dreptatea d-zească Patriei-Mume partea desnaționalizată trebuie reromanizată, căci așa este firesc.

PARTEA GENERALA

PARTEA GENERALA

Izvoare folosite:

1. «Românii și Rutenii din Bucovina» de Dr. *I. Nistor*. București 1915.
 2. «Der nationale Kampf in der Bucovina, mit besonderer Berücksichtigung der Rumänen und Ruthenen» von Dr. *I. Nistor*. București 1919.
(Lupta națională în Bucovina în special între Români și Ruteni» de Dr. *I. Nistor*. București 1919).
 3. «Slavizarea Bucovinei» de un scriitor anonim.
 4. Monumente și documente vechi, ce se află în această regiune.
 5. Mărturiile bătrânilor.
-

Regiunea între Prut și Nistru din fosta Bucovină e situată la Nord-Vest, în vechea «Țară de sus» a Moldovei. Geografic ea face parte din Moldova dintre Prut și Nistru, fiind la apus o prelungire a Basarabiei de azi.

Răpind în anul 1775 Austriacii Moldovei județele Cernăuți, Suceava și Câmpulung (12000 klm. □) a ajuns și partea aceasta sub stăpânire străină. Toate cele trei județe răpite de Austriaci formară o provincie nouă austriacă, care fu botezată cu numele «Bucovina»¹⁾.

Făcând parte prin sute de ani din voevodatul Moldovei, e lucru dela sine înțeles că Bucovina austriacă a fost la răpirea ei coastă din trupul Moldovei, a fost în toată înfățișarea ei pământ românesc. Iară din punct de vedere al populației regiunea aceasta n'a fost mai puțin românească decât și celelalte părți ale Moldovei.

Situată la granița Poloniei, voevozii moldoveni, mai ales Ștefan cel Mare, au întărit elementul românesc cu oameni de nădejde, cu boieri, mazili și răzeși români. Ca un val în jurul unei cetăți ni se prezintă lanțul satelor răzeșești la granița Moldovei de sus către Polonia, Vilauea, Carapciul, Voloca, Staneștii, Costeștii, Cabeștii în valea Ceremușului, iară Piedecăuții, Ivancăuții, Șișcăuții, Babinul, Culăuții, Vasilăul, Horoșăuții, Boiancenii, Cuciu-

1) Numele acesta îl găsim într'un atlas svedez din jumătatea întâia a sec. XVIII-lea pentru regiunea dintre Prut și Nistru în ținutul Hotinului. (Atlasul lucrat cu mână se află la liceul real No. 1 din Cernăuți).

rul-Mic ș. a. între Prut și Nistru — sate locuite în mare parte de răzeși — înconjoară această regiune.

Nu e scopul acestei lucrări a arăta toată istoria românismului în regiunea dintre Prut și Nistru. Mă mărginesc numai la timpul înstrăinării ei între anii 1775—1918.

EPOCA INTRE ANII 1775—1780.

Plecând dela anul 1775 constatăm că populația de aici în toate manifestările sale sociale, culturale și naționale a fost românească. Boierii și mazilii cu vecinii (clăcașii) lor, răzeșii, preoții, funcționarii și meseriașii au acelaș graiu, aceeași credință, aceleași obiceiuri, acelaș port și aceeași tradiție ca și semenii lor din celelalte părți ale Moldovei. Se va evidenția aceasta prin constatările istorice ce urmează.

Statistica oficială ¹⁾ făcută de Austriaci cu ocazia ocupării de către ei a acestei părți din Moldova (dintre Prut și Nistru) în anul 1774 ne fixează numărul familiilor la 3743 sau 18.715 suflete dacă socotim de familie 5 suflete. Dacă comparăm acest număr cu numărul din prezent, care e de 160.000 (suflete) — vra să zică mai mult decât înzecit — se naște nedumerirea de nu cumva numărul de 3.743 familii sau 19.000 suflete n'a fost neexact apărând ca prea mic ²⁾.

N'avem însă nici un motiv de îndoială. Numărul tuturor locuitorilor din fosta Bucovină a fost la anul 1774 de 72.000. În cursul celor 140 ani de stăpânire austriacă, el a ajuns azi cifra de 800.000, vra să zică tot înzecit. Proporția e deci dreaptă. E adevărat că privind azi la

1) Publicată în tabloul alăturat opului profesorului Dr. Daniil Vereuca: «Topographie der Bukovina» (pagina 173—177).

2) Vezi lucrarea D-lui Dr. Iancu Nistor: «Der nationale Kampf in der Bukovina» (pagina 23).

satele ³⁾ cu populație foarte densă, între Prut și Nistru și la suprafața pământului cultivabil din această regiune e greu să admiți că la anul 1775 au trăit aici numai 19.000 suflete. Știm însă că acolo unde astăzi e loc cultivabil, la 1775 au fost păduri seculare de fag și stejar. Azi acestea au dispărut cu puține excepțiuni.

Ele au existat încă în mare parte până la mijlocul secolului trecut. În fiecare sat oamenii cei bătrâni mi-au povestit cu duioșie, că s'a trecut cu pădurile seculare, ce le-au văzut ei și părinții lor. Chiar din pricina pădurilor de fagi ce acopereau podișul din jurul Hotinului, s'a numit partea aceasta a Moldovei de sus de către Slavii Poloniei și Ucrainei «Bucovina». N'avem deci motiv să ne îndoim de exactitatea ststisticeii din 1774. Am amintit mai sus că în acest an s'au constatat de către autoritățile austriace 3743 de familii în regiunea dintre Prut și Nistru.

Să cercetăm acuma cărei naționalități au putut să aparție aceste familii.

La depunerea jurământului de credință (omagiului) care s'a cerut populației, trecută sub stăpânirea austriacă, s'au prezentat, în 12 Octombrie 1777, personal în orașul Cernăuți următorii boieri, mazili, ruptași și boierinași (șleahtiți) bucovineni ¹⁾.

a) **Boierii:** (= *In slujba activă a Țării:*)

Anghelaki, Balș Vasile, Bălșoia Maria, Bălșoia Ilină, Costin Ion, Calmuțchi Mihalaki, Calmuțchi Iuon, Calmuțchi Iuon, Cârste Ilie, Codrescu Ienachi, Flondor Toader, Flondor Iuon. Gafencu Nicolai, Gafencu Dumitraș, Giurgiuvan Mihalaki, Herescu Toader, Herescu Ilie, Imbault Leon,

3) Ocolurile judecătorești din Boian și Sadagura cu satele lor inconjurătoare (colțul pe malul Prutului spre Basarabia) sunt regiunile cele mai des populate în toată România. Ele întrec chiar desimea mijlocie a populației din Belgia, numărând pe 1 km.² 230 suflete. Vezi: Mitteilungen des statistischen Landesamites des Herzogtums Bukowina 1913.

4) Lista am alcătuit-o în ordine alfabetică după lucrarea lui Dr. Iohan Polek: Die Huldigung der Bucowina am 12 October 1777. > Cernăuți 1902-

Logatetti Iacob, Mitescu Ioan, Strâjca Iuoniță, Strâjca Vasile, Știrbei Ruxanda, — 23 inși.

b) **Mazilii**: (=boeri demși din slujba Țării):

Arabul Constantin, Antiohi, Arhip Filip, Arhip Luca, Boldescu Simion, Bojescu Vasile, Botuș Andrei, Calmuțchi Toader, Calmuțchi Vasile, Cerniavschi Mihalaki, Ciolpan Iordaki, Ciolpan Constantin, Costrij (Costreș) Gheorghe, Cracalie Gavril, Cracalie Mihalachi, Cuparencu Mihalachi, Cuparencu Vasile, Cuparencu Ioan, Draghinici Iuon, Draghinici Grigori, Draghinici Constantin, Draghinici Dumitraș, Grecul Paraschiv, Giurgiuvan Ștefan, Goian Iuon, Goian Gheorghe, Goian Gheorghe, Goian Dumitraș, Goian Ilie, Goian Dumitraș, Gore Iuoniță, Gore Costachi, Galer Lupul, Iolban Damian, Holubei Iuoniță, Ilschi Alexandru, Ieremiță Vasile, Lepadat Constantin, Lența Gheorghe, Mănescu Teodor, Marcu Vasile, Milescu Teodor, Morțun Sandul, Morțun Vasile, Morțun Toader, Morțun Petru, Morțun Nicolai, Moșan Gheorghe, Morțun Constantin, Moțoc Iuoniță, Moțoc Mihalaki, Păunel Toader, Potlog Manoli, Pârvul Constantin, Paladi Vasile, Pârjilă Constantin, Pârjilă Iuoniță, Perjul Iordachi, Perjul Gheorghe, Păunel Sandul, Pitarul Toader, Stroescu Constantin, Stroescu Mihalachi, Stroescu Panaită, Strâjca Ilie, Scheanu Ștefan, Semaca Vasile, Schean Mihalachi, Samson Vasile, Sorocean Ursu, Sava Iuon, Scheian Dumitraș, Tăutul Iuon, Tăutul Andrei, Tăutul Iuon, Tăutul Niculai, Tăutul Dumitraș, Tomusei Iordachi, Tomusei Gheorghe, Tăutul Simion, Tăutul Andrei, Teliman Antioh, Volcinschi Constantin, Volcinschi Iuon, Volcinschi Iuon, Volcinschi Gligoraș, Vlad Ilie, Vlad Iuon, Vlad Vasile, Vlaicu Mihai, Virgulici Gheorghe, Vasilco Alexandru, Volcinschi Antioh = 93 inși.

c) **Ruptașii**: (= *coproprietari de moșii*):

Brânzan Gavril, Buțură Gheorghe, Buțură Iuon, Buțură Iordachi, Balasinovici Dumitraș, Bănar Gavril, Buțură Vasile, Bîcul Danilă, Botuș Manoli, Brahoaia Ioana, Costrij (Costreș) Miron, Cocea Vasile, Costrij Iuoniță, Costrij Alexandru, Cocorean Gavril, Cazac Gligoraș, Cazac Iuon, Cozma Ioan, Cocorean Costaș, Draghindă Miron, Davidmuc Andrei, Dașchevici Simion, Drăguș Iuon, Dâmbrovan Gheorghe, Dașchievici Andrei, Draghindă Gavril, Draghindă Mihalachi, Frunză Iuon, Frunză Andronachi, Frunză Manoli, Grecul Lazar, Grecul Vasile, Grecul Constantin, Grecul Mihalachi, Ghițescu Iordachi, Grecul Vasile, Grigorce Nicolae, Gheorghian Vasile, Gușă Constantin, Gurgan Constantin, Grirosul Serghi, Galer Sandul, Ghienghe Dumitraș, Goian Mihalachi, Holubei Toader, Holubei Apostol, Holubei Vasile, Holubei Ursul, Ionaș Constantin, Isar Gheorghe, Izăcescu Mihai, Lența Nicolai, Lașinschi Timofei, Mătăsar Gheorghe, Mihailiuc Gavril, Mihailiuc Iuon, Marcu Iuon, Marcu Iuon, Morțun Toader, Margină Tănasă, Măță Iuoniță, Malinescu Ștefan, Malinescu Gheorghe, Nepot-Teliman, Onciul Nicolae, Onciul Gavril, Onciul Ilie, Onciul Pentelci, Onciul Ioan, Popescu Vasile, Popovici Antioh, Paladi Constantin, Popovici Anton, Preda Vasile a lui Damian, Reus Toader, Reus Gligoraș, Rîpta Constantin, Rîpta Iuon, Rîpta Petru, Reus Ilie, Rotopan Dumitraș, Rîpta Tanasi, Șahin Constantin, Săvescu Ștefan, Stângaci Gligoraș, Stângaci Dumitraș, Știrbul Gheorghe, Stângaci Andrei, Stângaci Mihaiu, Sărindar Ștefan, Ștefanovici Iuon, Stângaci Vasile, Samircius Vasile, Tăutul Alexandru. Tăutul Grigoraș, Tăutul Tanase, Tăutul Gligoraș, Tabără Iuoniță, Tabără Dumitraș, Tabără Manoli, Tăutul Iuon, Tăutul Vasile, Tăutul Toader, Tăutul Toma, Tomorug Nicolae, Țărănă Costașcu, Țiganiuc Gheorghe, Țopa Dumitraș, Vlaicu Ilie, Vlaicu Constantin, Volcinschi Ștefan, Vlad Dumitraș, Vlad Iuon-Velicica, Zota Ștefan, Zavialeț Gligoraș = 115 inși.

d) **Şleahţiţii**: (= *boerinaşi*):

Braha Lupul, Boşneag Toader, Brânzan Grigoraş, Brânzan Iuoniţă, Bahrin Nicolae, Bocşan Andronachi, Bahrin Agapi, Bahrin Patraş, Barnovschi Iuon, Barvinciuc Iuon, Barvinciuc Alexandru, Barnovschi Toma, Bohateret Iuon, Bohateret Costaş, Buţură Vasile, Buţură Ursul, Brânzan Luca, Bahrin Grigoraş, Botaş Vasile, Balan Iuon, Balan Ilaş, Braha Andronachi, Cical Vasile, Cernohuz Iuon Cernăuţan Vasile, Ciohodar Nicuţă, Catana Vasile, Cical Gligori, Carage Dumitraş, Cojocar Ştefan, Cantemir Ştefan, Costreş Iuon, Coşan Teodor, Coştiuca Mihai, Cocea Vasile, Criţan Vasile, Cârste Vasilè, Căzac Dănilă, Calmuţchi Ioan, Costiniuc Vasile, Coman Vasile, Dombrovski Mihalachi, Diacon Iuon, Dubeţ Vasile, Făliş Iuoniţă, Fraţian Iuon, Goraş Andreiu, Goraş Gligoraş, Golescu Velicica, Gore Mateiu, Ghienghe Toder, Ghiţescu Grigoraş, Ghienghe Vasile, Golescu Iordachi, Gligorce Gligoraş, Iotincean Petru, Hoidragu Gavril, Ianoş Ilaş, Ianoş Constantin, Iancu Ilie, Istrati Gheorghe, Juravschi Iacob, Juravschi Ilaş, Lastiuca Ştefan, Lenţa Ştefan, Lupulencu Alexă, Lupulencu Iuon, Lincuţă Iuon, Miros Ioan, Mintici Sandul, Mintici Andreiu, Mintici Teodor, Muntean Teodor, Muntean Iordachi, Muntean Constantin, Muntean Ioan, Muntean Chiriac, Muntean Nicolai, Muntean Mihalachi, Muntean Tanase, Moscal Gavril, Mihovan Manoli, Mihovan Toder, Malai Toder, Malai Sandul, Miros Gheorghe, Marianciuc Ioan, Mintici Axenti, Nalevaico Toder, Negoită Iuon, Nogatini (?) Alexandru, Nuţul Grigori, Orză Tanase, Onciul Grigoraş, Onciul Vasile, Petraş Sandul, Pitar Toder, Popescu Gheorghe, Popescu Dumitraş, Panu Miron, Popovici Iuon, Popovici Vasile, Popic Ursu, Păuş Vasile, Păşarină Gligoraş, Păşarină Vasile, Priscornic Toder, Perjul Iuon, Prodan Nicolai, Păuş Lupaşcu, Prodan Ştefan, Pantazi Constantin, Pantazi Dumitru, Rozmaniţă Iuon, Roman Alexandru, Roschip Iuon, Rîpta Gavril, Rotopan Vasile, Rîpta Dumitraş, Rîpta Toder, Stamatii Dumitru, Strileţchi Iuon,

Simolinschi Gheorghe, Sastal Atanasie, Săvescu Ștefan, Sorocean Ostafi, Săul Iuon, Săul Toder, Săpun Vasile, Sandulachi Vasile, Tonouță Constantin, Tonouță Andrei, Tăutul Toder, Ținta Gheorghe, Țopa Iuon, Țopa Gligoraș. Țopa Vasile, Ținta Gheorghe, Ursachi Iuon, Ursulean Gavril, Ungurean Iuon, Ungurean Tanase, Verenca Iuon, Vereș (Verdiș?) Iuon, Zota Iuon, Zota Iftini = 146 inși.

Au fost deci 377 capi de familie din clasa de frunte⁶⁾ a populației din noua provincie.

6) Repartizarea ei în boieri, mazili, ruptași și sleahțiți s'a făcut de către funcționarul respectiv în mod de tot arbitrar. Numai boierii, adică deținătorii celor 12 ranguri de înalte servicii în voevodatul Moldovei au fost corect trecuți. Repartizarea dreaptă și exactă a celorlalți a urmat abia prin patentul Iosefin din 14 Martie 1787, prin care s'a dispus primirea boierilor și mazililor moldoveni din Bucovina—și numai a acestora—in sânul aristocrației austriace. Dintre toți boierii și mazilii a primit unul (Vasile Balș) rangul de «baron» iară ceilalți titlul de «cavaler de». Certificatele de nobilitate le primiau dela «Forum nobilium» din Leov în baza documentelor originale, eliberate de către Voevod împreună cu Divanul său din Iași, sau și în baza unor mărturii date în scris de către boieri și mazili la mâna petiționarului, cu cari documente se atesta starea aleasă (boierimea sau mazilimea) a respectivului în voevodatul Moldovei.

Drept document pentru procedeul din urmă las să urmeze trei hrisoave ale străbunicului meu Grigoraș Țopa, ce le am în păstrarea mea.

1. Mărturie: «Noi care mai gios suntem iscăliți, mărturisim cu această adevărată scrisoare a noastră la mâna D-lor Lor, tot niamul Țopeni di pi căt arată mai gișos ci se află trăitori și cu șidere pe moșiile veșnice ale sale în satul Nepolocăuți, în districtul Vijniții a Bucovinii. Precum Vasile, Alexandru, Nicolai, Dumitraș, ficiorii lui Iuon Țopa, nipoți de ficiori lui Sandul Țopa, și Vasile Dumitru feciorii lui Sandul Țopa. Și Iuon, Gligoraș ficiorii a Ștefan Țopa, nipoți de ficiori ot Sandul Țopa și acel moș al lor Sandul Țopa au avut doi frați anume Ștefan i Andrieș ficiorii lui Arsenie Țopa nipoți di ficior lui Mihai Țopa postelnic, ce îi arată pe toți Țopenii în cărțile lor, ci se trag din postelnicii mari ot ținutul Tutovii și la vremi bejeniiilor de demult sau instrăinat Arsenie Țopa în țara Leșilor și la vremi de bătrânețe și-au scos ficiorii în Moldova la moșiile sale și păr acmu nu au fost nici la o rândueală neșercându-se și rămăindu săraci au trăit cine unde au putut. Dar acmu văzând luminate porunci că cine se află de neam bun și mazălesc rămână în stare strămoșească; și noi am apuca pe strămoșii acestora pi Arsenie căt și pi Mihai Țopa mazâl și la rânduială mazălescă și spre mai mare încredințare am pus iscăliturile și pecețile noastre ca să se creadă». D. 9 Octom-

Dacă considerăm, că moșiile episcopiei din Rădăuți și ale mănăstirilor se aflau și se află și azi în cea mai mare parte în sudul Bucovinei și că aceste averi imobile

vre kal. vechiu 788. Iuon Străjca vel, cap. Iordaki Perjul mazil, Grigoraș Tăutul mazil din Vilauce, Constantin Pervul cap.

In baza acestei mărturii au căpătat Iuon și Gligoraș Țopa dela oficiul ocolului Bucovinean (Bukowinaer k. k. Kreisamt), următorul atestat latin :

2. N-rul 2664. Attestatum. Ad requisitionem Iuon et Grigorasch Zopa (seu Polonica mothodo Copa) fratrum Germanorum hocu Testimonium ab praesenti officio Circulari Bucovinensi eisdem tribuitur. quod ipsi procedant a patre Stephano, sunt vero nepotes Sandul, pronepotes Arsenii, et abnepotes Michaelis Zopa (alias Copa) et quod ipsi ab antiquissimis temporibus pro veris Masillis seu Nobilibus reputabantur, et reputantur, ipsi que eiusdem Nominis et naturales consanguinei sunt horum Nobilium, qui se legitimaverint in Excelso Statuum Collegio sub die 9.8^{bris} 793 ad Numm 325 atque cum in tota hac Provincia praeter hanc nulla alia detur familia isthoc Cognomine, seu cum Lit: „S^{na} Z. siva cum C insignita : proinde eadem ipsa Documenta quae circa praeallatum Numerum 326 in actis Excelsi Collegii reperiuntur. Eisdem supplicantibus Iuon et Grigoraschi Zopa, omnia inservire ; cum haec una ea dimque sit familia. In quorum fidem penes appressionem Sigili officiosi praesentibus testatur. Iosephus Vogel m/p Commis: Circularius. E caesario Regio officio circulari Bucovinensi. Czernovitii die 29° Aprilis 1863. Basilius Apian m/p, Secret. Circ.

Prezentând Iuon și Grigoraș Țopa atestatul acesta comisuniu din Leov, ei au căpătat următorul certificat de nobilitate tot în limba latină :

3. Nos, Collegium Statuum Regnorum Galliciae et Lodomeriae Ducatumque Osyiecimiae et Zatoriae sub Auspiciis Augustissimi Piae memoriae Iosephi II Romanorum Imperatoris benignissime erectum supplici Petito Ioannis et Gregory Copa fratrum Incolarum Circuli Bucovinensis Nobis sub praesent 2da Mensis et anni curr. supplicatorie exhibito, ammodo visis ac lectis authenticis, in Consequentiam attissimarum de incorporatione Nobilitatis Circuli Bucovinensis Litterarum Patentium dd^o 14to Mensis Marty 1787 emanatarum praecipue § 6 praescriptis Nobis reproductis Documentis notum testatum que facimus, modernos supplicantes, Ioanium et Grègorium Copa seu Zopa Fratres Incolas Circuli Bucovinensis semper pro Masillis seu Nobilibus reputatos fuisse eodemque Titulo Nobilitari legaliter ad praesens gaudere. In quorum omnium majorem Fidem praesentes Litteras manibus propriis subscripsimus et sigilum officiosum Regni apponi iussimus. Dabantur Leopoli die 4to Mensis Augusti 1803ta anno, Iosephus de Urmeny m/p Gubernator Ex Consilio Collegii Statuum Regnorum Galliciae et Lodomeriae, Lucas de Labranic Dambski m p Statuum Gallae Secretarius, ad No. 144. Lectum cum actis per Antonium de Orzolski m/p.

formează peste a treia parte din fosta Bucovină, urmează că din numărul de 377 de boieri, mazili și boierinași cel puțin 150 au fost din regiunea între Prut și Nistru. Aici cele mai multe moșii au fost stăpânite de persoane particulare. Intre acești 150 de moșieri nu este cuprinsă răzășimea dintre Prut și Nistru din satele: Piedicăuți, Nepolocăuți, cu Țopeni, Ivancăuți, Siscăuți, Babin, Cincău, Culeuți, Vasilău, Horoșăuți, Boianceni și Cuciurul-Mic. Dacă calculăm numai 30 de familii răzeșești la fiecare din aceste sate căpătăm numărul de 350. Dacă mai adăugăm apoi preoțimea, puținii funcționari, negustorii și meseriașii, atunci trebuie să socotim numărul tuturor acestora adică a boierilor, răzeșilor, preoților, funcționarilor și meseriașilor la cel puțin 600 de familii.

Se va arăta că din restul de 3100 familii mai mult de 2000 familii au fost după origine tot de naționalitate română.

Partea specială a acestei lucrări va arăta în mod neîndoelnic că între Prut și Nistru viețuiesc astăzi 12.000 de Români nedesnaționalizați și 50.000 Români desnaționalizați după graiu, la un loc 62.000. Dacă împărțim 62.000 suflete prin 5 obținem 12.400 familii românești între Prut și Nistru pentru ziua de azi. Ele sunt produsul natural al Românilor aflați aici la anul 1775. Căci în afară de satul Vadul-Nistrului, înființat la sfârșitul secolului XVIII-lea prin colonizare cu Ardeleni, în regiunea dintre Prut și Nistru n'au venit Români de nicăeri, să se așeze aici în timpul stăpânirii austriace.

Dacă admitem că un popor se înmulțește pe cale naturală în 150 de ani de 5 ori, atunci cele 12.400 familii românești aflătoare și azi între Prut și Nistru presupun existența a cel puțin 2.500 familii românești la anul 1775 adică acum 150 de ani. Aceasta corespunde adevărului istoric. Cu ajutorul registrelor parohiale (ale celor mai vechi începând cu 1783) se lasă constatat că numele românești ce se află azi între Prut și Nistru se găsesc în cea mai mare parte și între anii 1785 până la 1800. Urmează deci că din restul amintit de 3143 familii țărănești ce-ău trăit

la anul 1775 între Prut și Nistru 2480 au fost românești deci 12.400 de suflete. Ar rămânea restul de 663 familii sau 3.315 de suflete. Aceștia au fost străinii, veniți mai curând sau mai târziu aici: Rutenii (mai ales între anii 1760 până la 1770), Evreii, Polonii, Armenii, ș. a. E cu totul greșit a admite un număr mai mare decât cel mult 3000 suflete de Ruteni pentru regiunea aceasta în anul 1775. Aceasta o confirmă și scriitorul german Polek ⁷⁾, care zice «că la ocuparea Bucovinei prin Austria elementul românesc a fost răspândit în toată țara afară de munții rusești».

Dară și monumentele istorice arată deplina romanitate a acestei regiuni. Bisericile vechi zidite din material solid, mănăstirile și schiturile de prin satele între Prut și Nistru sunt mărturii puternice și vii ale culturii Moldovenești.

Amintesc numai bisericile din câteva sate: Toporăuți (biserica din 1560, zidită de Miron Movilă), Lujeni (biserica clădită de Arnold Vitold, înrudit cu familii românești din sec. XIV—XV). Șipeniț, Valeva, Crișceatec (biserica din 1775, fostă mănăstire), Vrânceni, Zviniace, Ripujineț ș. a., Mormintele vechi de prin cimitirile acestei regiuni arată acelaș lucru. În slovă moldovenească cu litere cirilice, pietrele mormintelor dau mărturie despre ceice zac sub ele.

De școli nu se vorbește nicăiri; n'avem mărturii despre existența lor în anul 1775 în această regiune, dar nici nu se putea altfel. Intelectualii își câștigau cultura prin studii particulare. Umblau dascăli ambulanți, dela curte boieriască la curte boieriască, dela sat răzeșesc la sat răzeșesc și așa învățau carte moldoveniască odraslele boierilor, mazililor, răzeșilor, preoților și celor mai înstăriți. ⁸⁾ Școli publice s'au înființat în părțile acestea abia între anii 1780—1790.

7) „Vereimigung der Bukovina mit Galizien“ (pag. 7).

8) Posed scrisori și autografe dela străbunii mei Sandul și Ștefan Țopa, cari au trăit în timpul dela 1700—1780 în Moldova cea «necivilizată» și știu de altă parte că bunicii mei Grigoraș și Vasile Țopa, cari au trăit în timpul dela 1750—1876 sub Austria cea «civilizată», nu mai știau de loc carte, devenind deci analfabeți într'un stat ai căror conducători susțineau că răspândesc cultura în aceste regiuni «sălbatic».

Faptul că aceste școli publice s'au înființat în timpul acesta ca școli «moldovenești» (Moldavische Trivialschulen) și ca centre de cultură pentru întreaga regiune (Cozmeni 1788, Zastavna 1786, Rarancea 1786, Cincău 1793), este dovada cea mai eclatantă pentru românismul ei. Astfel ni se prezintă din punct de vedere istoric situația etnică a regiunii dintre Prut și Nistru în momentul ocupării Bucovinei de către Austria. Tot pământul între Prut și Nistru s'a aflat parte în posesiunea mănăstirilor românești și a episcopiei din Rădăuți parte ca proprietate a locuitorilor particulari români (boieri, mazili și razeși). Nici un metru pătrat n'a fost în mâna altui cuiva. Prima moșie românească, care s'a înstrăinat, a fost cea din Oreșeni; aceasta s'a vândut de către spătarul Constantin Paladi în anul 1782, negușitorului armean din Stanislawow, Teodot Bogdanovicz.⁹⁾ Dar și ceilalți locuitori ai acestei regiuni adică: preoții, slujbașii și mai toți țărani (clăcașii) au fost Moldoveni. Imigrările galițiane în timpul stăpânirii moldovenești (1766 și 1767) în satele: Cadobești, Tăuteni (Toutri), Ocna, Pohorlăuți, Lașchiuca, Clivodin, Slobozia (= Serăuții) Miteău, Sișcăuți, Verbăuți, Cucurul-Mic, Sadagura, Mămăiești, Iurcăuți, Gavrilești și Zastavna, nu alterează întru nimic afirmarea că și aceste sate au fost locuite în majorități covârșitoare de Moldoveni. Satele acestea n'au fost înființate de imigranții galițiani, veniți în anii arătați. Ele au existat sute de ani înaintea acestei imigrări.

Imigrările au fost sporadice și nicidecum numeroase. Asta se constată, dacă considerăm pedeoparte numărul familiilor din aceste sate la anul 1774, iar pedealtăparte numele românești ale locuitorilor ce le aflăm în registrele parohiale din anii 1783 până la 1800 și mai încoace. Și se știe că afară—cum am spus—de Vadul-Nistrului, în care au venit Ardeleni coloniști, alți Moldoveni n'au venit în această regiune după ocuparea austriacă. Imigrările slave din anii 1766 și 1767 au putut să fie de cel mult 25—30 de familii de fie-

9) Vezi în partea specială, satul Oreșeni.

care sat din cele numite și atunci se confirmă adevărul că, la ocuparea acestei regiuni în anul 1775 n'a fost mai mare numărul slavilor decât cel mult 2400 de suflete.

Cam atâția Ruteni au și fost pe timpul ocupației austriace. Înainte de imigrarea Galițienilor la 1766 până la 1767, regiunea dintre Prut și Nistru a fost absolut românească.

Sosește anul 1780. Statistica oficială ne prezintă pentru regiunea dintre Prut și Nistru 9192 de familii sau înmulțindu-le cu 5 = 45960 de suflete. Vrea să zică: În curs de 5 ani crește numărul familiilor de la 3743 la 9192, deci cu 5449 de familii mai mult. Cum se explică acest fenomen? În mod firesc nu s'a putut înmulți populația în 5 ani cu 150%.

Iată explicarea acestui fenomen: Dacă scădem de la adausul de 5449 familii 449 familii ca înmulțire naturală pentru numărul de 3000 familii românești din anul 1774, atunci constatăm următoarea relație pentru anul 1780: 3500 familii românești băștinașe și aproape 6000 (743 familii din anul 1774, plus 5000 familii din anii 1775—1780) familii imigrate ceea ce face 6000 de familii slave. *În 5 ani de stăpânire austriacă 6000 de familii slave intră în ocolul celor 3000 de familii românești dintre Prut și Nistru!* Iată moartea națională a Moldovenilor care eră decretată chiar în timpul acesta. Puteau ei rezista năvălirii, la început năprasnice, mai târziu lente, a potopului slav ce venia din Galiția? Procesul firesc trebuia să urmeze.

Moldovenii, având de partea lor stabilitatea și așezămintele culturale, au rezistat înstrăinării naționale lung timp, chiar foarte lung timp, dar neavând de nicăiri sprijin (nici moral nici material) au trebuit să jertfească mai întâi graiul moldovenesc apoi treptat și datinele strămoșești, iar la urmă în mare parte și conștiința originii.

În cei dintâi 5 ani ai stăpânirii austriace veniau mii și mii de țărani din Galiția ca să se așeze în Bucovina, începând cu regiunea dintre Prut și Nistru.

Imigrarea se făcea din motive oportuniste.

Boerescul în noua provincie austriacă a fost cu mult

mai ușor decât în Galiția; nu mai puțin atrăgea și scutirea de recrutare, de care privilegiu se bucurau bucovinenii la începutul stăpânirii austriace. Faptul, că după alipirea administrativă a Bucovinei la Galiția (1786) s'a oprit din partea administrației galițiene, emigrarea țărănilor de acolo în Bucovina, a fost un mare noroc pentru neamul românesc din Bucovina și l'a scutit de o înstrăinare și mai mare.

Partea dintre Prut și Nistru a fost pierdută la anul 1780. Cele 6000 de familii slave din anul 1780 constituiau atunci două treimi ale locuitorilor dintre Prut și Nistru. Regiunea aceasta devenind terțoriu de trecere pentru puhoiul slav, ce se întindea ca o lavă vulcanică și în spre sud (dincoace de Prut) și Sud-Est (județul Hotinului din Basarabia) trebuia ca numărul Rutenilor să tot crească până ce a ajuns azi la 25.000 familii. *Acesta este adevărul istoric.*

Cu toată năvala slavă începută în mod înspăimântător chiar din anul 1775 elementul românesc a rezistat foarte lung timp. Veneticii din Galiția nu aduceau nimica alta cu dânsii decât brațele lor de lucru. Trebuiau deci să se acomodeze mediului, în care intrau. Primiți cu bucurie de boierii și mazilii bucovineni, ca factori excelenți de muncă fizică, ei se așezau în bordeie și munceau la lucrul câmpului, mulțumindu-se cu faptul că au scăpat de boierii și asupritorii lor, cum și de milităria austriacă. De biserica din Galiția nu le eră dor. Deși cei mai mulți de confesiune unită, ei neaflând aici preoți uniți, au primit cu dragoste legea moldovenească¹⁰⁾ (volosca) și erau buni, bucuroși că intrau în relațiuni confesionale și familiare cu Moldovenii băștinași.

Trecerea la ortodoxie nu le făcea mari muștrări de cuget, căci ritul bisericii unite e aproape acelaș ca și în biserica ortodoxă și afară de aceasta mulți din ei își aduceau aminte încă de legea pravoslavnică a părinților

10) Este fapt incontestabil că din imigrarea Galițienilor a tras folos (la început) numai biserica ortodoxă din Bucovina, nu însă și neamul românesc.

lor, căci unirea cu Roma nu era pe atunci un eveniment prea îndepărtat ca timp. Ba mai mult, pe lângă acești țărani uniți, veniți din Galiția sosi tot în timpul acela și poate și mai înainte și un număr considerabil de preoți ruteni, cari nu voră unirea cu Roma. Trecând în Moldova, ei au fost plasați ca preoți ortodocși în satele dintre Prut și Nistru, primind părăhii moldovenești dela episcopul Rădăușilor. Faptul acesta îl vom constată din tabloul părăhiilor și preoșilor din anul 1786, ce-l public mai jos.

EPOCA INTRE ANII 1780—1918.

Viața românească își urmează cursul ei, în părțile acestea și după anul 1780, cu toată năvala slavă. Am văzut că între anii 1780—1790 se înființează în această regiune patru centre culturale *românești* și anume: școalele moldovenești din Cozmeni, Zastavna, Cincău și Rarancea; fiecare cu un anumit număr de sate ca circumscriptie școlară. Ele se prefac apoi pe la mijlocul secolului al XIX-lea în școli germane (Cozmeni și Zastavna), respectiv rutenești (Cincău și Rarancea).

Limba oficială întrebuințată de către autoritățile centrale în această regiune a fost sau numai românească sau germano-românească.

Ca document dau următoarea scrisoare din anul 1795:

Cătră cinstit Dumia-lui Sandul Petrașcu, nobel din satul Piedecăuși la Piedecăuși.

Cinstit Dumia-ta Sandul!

Fiindecă mărturia Dumitale de Nobelație dela Leov astăzi la mine a venit; pentru acciu Dumneata fără întârziere poftesc să vii aice la mine și să-ți iei mărturie de Nobelație cum și rămășiță de bani să aduci cu sine când vei veni, și cu aceasta rămân Dumitale de bine voitor.

Renei, actuariul Consistoriului

Cernăuși 1 Mai 1795.

Acelele particulare, precum : contractele de cumpărare și vânzare, izvoade de zestre, hotarnice și felurite procese verbale sunt alcătuite în limba românească. Multe din ele se află și acuma la familiile răzeșești din aceste părți.

Viața bisericească are înfățișare românească.

În acest timp (1783) se introduc registrele parohiale. Ele sunt cu imprimate românești și în regiunea noastră. Totodată se făceau și înregistrările în românește. Precum am amintit mulți preoți din 1786 erau acuma de origine slavă. Spre dovadă dau tabloul ce urmează¹¹⁾:

Lista parohiilor dintre Prut și Nistru cu preoții lor din 1786.

1. Babin:	Ivanovici Alexe.
2. Berhomet pe Prut
cu Revacăuți:	a) Simionovici Atanasie.
b) Grigorovici Mihail.
3. Boian:	a) Mihalovici Ostafi.
b) Danci Andrei.
c) Pricop Ilie.
4. Boianceni:	a) Smericki Vasile.
b) Iancovici Mihail.
5. Borăuți:	a) Petrovici Ilie.
b) Ștefanovici Teodor.
6. Buda:	(vezi Mahala).
7. Cadubești:	a) Pavlovici Daniil.
b) Grigorovici Niculai.
c) Grigorovici Mihail.
8. Cernauca:	a) Constantinovici Gheorghe.
b) Codreanul Constantin.
9. Chisălău:	a) Gligorievici Teodor.
b) Eustafievici Timotei.

11) Scos din «Normalien der buk: Diöceze» de arh. Miron Călinescu Cernăuți (1898) tom. I.

10. Cincău: a) Mihaelovici Ioan.
b) Mihaelovici Ștefan.
11. Clivești ou Gavrilești: a) Ilievici Vasile.
b) Vorona Ștefan.
c) Sarcovschi Iacob.
12. Clivodin : a) Ioanovici Ștefan.
b) Volcinschi Constantin.
13. Cozmeni: a) Simionovici Dimitrie.
b) Ivanovici Vasile.
c) Ștefanovici Vasilie.
14. Cotul-Ostriței : (vezi Mahala).
15. Crișlatec : (vezi Repujineț).
16. Cucurul-Mic : a) Paulovici Ioan.
b) Paulovici Gheorghe.
17. Culeuți cu Vasilău : a) Vasilievici Mihail.
b) Alexaivici Iacob.
18. Davidești : a) Tomașciuc Iacob.
b) Tomașciuc Dimitrie.
19. Dobronăuți : a) Crinschi Vasile.
b) Dlucinschi Gheorghe.
20. Doroșăuți : a) Ștefanovici Ioan.
b) Grigorovici Dimitrie.
21. Dubăuți : a) Vasilievici Andrei.
b) Alexandrovici Ioan.
22. Gavrilești : (vezi Clivești).
23. Gogolina : a) Galușcă Petru.
b) Alexander Simion.
24. Horoșăuți : Hobscovici Iacob.
25. Iujineț : (vezi Malatineț).
26. Iurcăuți : a) Teodorovici Atanasie.
b) Casilievici Ignatie.
c) *Gligorievici* Teodor.
27. Jucica : a) Protop. Medvighi Dimitrie.
b) » Medvighi Ștefan.
c) Gavrilovici Iacob.
28. Ivancăuți : a) Groleciuc Simeon.
b) Gavorschi Andrei.

29. Lașchiuca : *a)* Simionovici Grigorie.
 b) Grigorievici Vasile.
30. Lehucenii-Tăutului : (vezi Rarancea).
31. Lentești : Timotievici Simion.
32. Luța cu Costrijiuca : (vezi Prelipcea).
33. Lujeni : *a)* Ivanovici Ștefan.
 b) Ștefanovici Alexandru.
34. Mahala cu Cotul-
 Ostriței și Buda : *a)* Tarhon Andrei.
 b) Vasilovici Teodor.
35. Malatineț cu
 Iujinețul : *a)* Matievici Teodor.
 b) Masichievici Teodor.
 c) Matiovici Ștefan.
36. Mămăești : *a)* Vasilievici Grigore.
 b) Iacoboci Simion.
 c) Manevici Andrei.
37. Mitcău cu Brodoc
 (Vadul Nistrului) : *a)* Ivanovici Ștefan.
 b) Tarnavschi Ioan.
38. Mosoriuca (Mosoreni)
 cu Samușin : *a)* Simionovici Ștefan.
 b) Andriovici Anton.
39. Napolcăuți cu Pidi-
 căuți și Țopeni : *a)* Vasilievici Ioan.
 b) Teodoroviți Grigore.
40. Ocna : Dașchevici Teodosie.
41. Onut : (vezi Pârâul-Negru).
42. Oreșeni : Vasilievici Gheorghe.
43. Oșehlib : *a)* Dimitrovici Nicolai.
 b) Andusac Ioan.
 c) Ilesiu Dimitrie.
44. Parâul-Negru cu
 Onut : *a)* Grigorievici Ioan.
 b) Remnacovschi Iacob.
45. Piedecăuți : (vezi Napolcăuți).
46. Pohorlăuți : *a)* Țurcan Vasile.
 b) Savițchi Mihail.

47. Prelipce cu
Luca și Costrijuca: a) Mihailovici Alexie.
b) Ilievici Ioan.
c) Ivanovici Timotei.
48. Rarancea cu
Lehucenii-Tăutului: a) Beleşcan Mihail.
b) Mitrofanovici Mihai.
c) Dani Ilie.
49. Repujineț cu
Crișceatec: a) Vasilievici Mateiu.
b) Ilievici Vasilie.
c) Pantelimonovici Ilie.
50. Revacăuți: (vezi Berhomet pe Prut).
51. Rohozna: Vorsa Teodor (Ursu?)
52. Sadagura: Șerban Ștefan.
53. Samușin: (vezi Mosoreni).
54. Slobozia-Rarancea: Lazăr Iacob.
55. Stăuceni: a) Nichiforovici Iacob.
b) Timotiovici Teodor.
56. Sușoverca: a) Timotiovici Dimitrie.
b) Crilati Miron.
57. Sulița-Nouă: (nu se află în lista parohiilor)
58. Șerăuți cu
Slobozia-Șerăuților: a) Vasilovici Ignatie.
b) Cozub Ioan.
59. Șipeniți: a) Lomicovici Ștefan.
b) Lomicovici Mihail.
60. Șișcăuți: a) Vasilievici Teodor.
b) Diaconovici Andrei.
61. Șubraneț: Magal Procopie.
62. Toutri (Tăuteni): a) Alexievici Dimitrie.
b) Vasilievici Ioan.
c) Lascaviețchi Vasilie.
63. Toporăuți: a) Cobuz Ioan.
b) Ignatovici Vasile.
c) Beleşcan Ioan.
d) Cozub Ștefan.

64. Vadul-Nistrului
(Brod): (vezi Mitcău)
65. Valeva: a) Ivanovici Ilie.
b) Umolțchi (=Omelski) Petre.
66. Vasilău: (vezi Culeuți).
67. Vaslăuți: a) Ștefanovici Gheorghe.
b) Tarnovschi Mihail.
68. Verbăuți: Ioanovschi Vasile.
69. Viteliuca: Ioachimovici Ștefan.
70. Vrânceni
(Verenceanca): a) Ivanovici Vasile.
b) Ivanovici Gheorghe.
c) Ivanovici Anton.
d) Niculaevici Dimitrie.
71. Zadubriuca: Aronovici Ioan.
72. Zastavna: a) Nichiforovici Grigore.
b) Vasilievici Ioan.
c) Ieremievici Nichifor.
73. Zvineace: Moroci Gligori.

Se constată din tabloul acesta, că între preoții acestei regiuni, cu porecle românești și cu nume patronimice cărorora li se adăugau sufixul slav «wicz — vici», cum era datina pe vremea aceea — se aflau și mulți de origine slavă. Unii dintre aceștia sunt veniți, ei sau părinții lor, încă pe timpul Moldovei, din cauza persecuțiunilor confessionale ce le-au avut să îndure în Polonia, iar alții mai târziu între anii 1775 și 1786.

Smerițchi, Vorona, Sarcovschi, Crinschi, Dlućinschi, Hobocovici, Groleciuc, Gavorschi, Manevici, Ternavșchi, Rimnacovschi, Savițchi, Lumicovici, Lascavețchi, Umolțchi (Omelschi), Tarnovschi, Iasnovțchi, n'au avut originea lor în Moldova de sus. Dară și aceștia trebuiau să se acomodeze mediului în care au intrat și să se razime pe populația de baștină. Deaceea și aceștia au scris regi-strele în limba moldovenească — fiecare după cum a putut — și au citit slujba dumnezeiască din cărțile moldove-

nești. Alte cărți nici nu se găsesc pe aici și celelalte hârtii bisericești și parohiale erau redactate în limba românească.

Ca dovadă las să urmeze o copie depe două bilanțe de socoteli pe anii 1796 și 1802 din cartea despre «veniturile sfintei biserici cu hramul Adormirii din satul Rarancea, depe discusul și alte venituri», pentru timpul 1793—1820¹²⁾ Din această carte public bilanțurile următoare:

12) Cartea aceasta ne interesează și din alt punct de vedere. Inscrându-se veniturile cu începutul anului 1793 se numesc și câțiva martori și anume creștini luați din mijlocul celor adunați la biserică. Iată și câteva nume ale acestor martori: Gavril Cârnas, Ioan Dolhan, Ștefan Coșman, Andrieș Guriș, Ioan Sorocean, Pentelei Trebiș, Vasile Scânteii, Ștefan Carci, Gheorghe Moraraș, Tănase Cașul, Ioan Prisăcar, Vasile Romanciuc, Ioan Boico, Ștefan Caduc, Nichita Pușcaș, Ilaș Sasul, Toader Crețul, Nicolai Bidniac, Nicolai Chirondă, Gheorghe Lupu, ș. a. Cea mai bună dovadă în ce majoritate covârșitoare a fost reprezentată populația românească în Rarancea la anul 1793.

I.

S A M A

asupra veniturilor și cheltuelilor a bisericii hramul sfintei
Adormiri din satul Rarence pe anul 1796.

VENITURILE	Lei	Crefari	CHELTUELILE	Lei	Crefari	Rămășițe	Lei	Crefari
Cu sfârșitul lunii Octombrie 1795 au rămas bani gata	44	39	Pentru vin spre slujba bisericeii s'au dat precum arată cvitul (chitanța sub slova A	2	36			
Dintre acești bani sunt la preotul Mihail Belețcan dela 20 Octombrie 1795 17 Lei pe dobândă câte 10 din sută pe doi ani, adică dobânda pe anul acest au intrat	1	42						
Și mai sunt dați la Nichita Sărman dela 10 Octombrie 1795 15 lei pe 2 ani, den care dobânda pe anul acesta au intrat	1	30						
De pe discos pe anul trecut s'au strâns	2	42						
Suma veniturilor	49	53	Suma cheltuelilor	2	36			
Scotându-se cheltuelile dela venitul acestui an trecut au rămas bani gata							47	17
			adică bani gata în lădiță			15 l. 17 cr.		
			La dobândă se află dați			32 „ „		
			Suma de mai sus arătată				47	17

In satul Rarence, 30 Octombrie 1796.

Preutul Mihail Belețcan m/p paroh.

Preutul Mihalaki Mitrofan m/p paroh.

† Gheorghiță Ungureanu, epitrop.

Iordachi Ștefanovici m/p potropop i asesor.

II.

S A M A

asupra veniturilor și cheltuelilor a bisericii hramul sfintei Adormiri din satul Rarence pro Anno 1802.

VENITURILE	Lei		CHELTUELILE	Lei		Rămășițe	Lei	
	Crefări			Crefări			Crefări	
Cu sfârșitul lui Octomvre 1801, au ramas banigata.	78	11	1) Pentru 3 Mitrice tipărite s'au dat	8	18			
Dintre acești bani sunt: la preutul Mihăil Beleşcan 20 lei cu dobândă câte 10 din sută, care au intrat dobânda pi anul acest trecut . . .	2		2) Pentru un octoih <i>moldovenesc</i> s'au plătit precum arată cvitanța B .	1	25			
Mai sunt la Nichita Sărman și Michită Tulec 15 F. pe dobândă, care au intrat	1	30	A. La vin s'au dat . . .	2	21			
Încă mai sunt la preutul Mihail Mitrofanovici 6 lei cu dobândă, care au intrat	—	3						
Și mai sunt la Gheorghită Ungureanu 8 lei cu dobândă, care au intrat pi anul acest trecut . . .	—	48						
Și mai sunt la Acsinte Ungureanu 10 F. pe dobândă pe 4 luni dila 30 Iunie 1802. Dobînda au intrat	—	20						
Din discos pi anul acest trecut s'au strâns . . .	7	87						
Suma veniturilor . . .	90	32	Suma cheltuelilor . . .	11	64			
Scoțând cheltuelile din venituri au rămas bani gata. .								7-68
Suma de sus arătată. . .								78-68

In satul Rărunea, 3 Octomvre 1802.

Mihalachi Mitrofanovici ¹³⁾ m/p paroh.

Mihail Beleşcan m/p paroh

† Gheorghe Ungureanu epitrop.

lordachi Ștefanovici m/p paroh i Asesor.

13) Mihalachi *Mitrofan* din a. 1796, se iscălește la anul 1802 Mihalachi Mitrofanovici, pentru că pe episcopul din acest timp îl chema *Vlahovici*, subț a cărui păstorie s'au adăugat sufixul «vici» celor mai multe nume românești. Transformări de acest fel se lasă constatate cu ajutorul registrelor parohiale in număr de multe sutę in dięeza Bucovinei. (Vezi clișeele pe pag. 40).

Asemenea documente s'au aflat până la anii 1860-1870 mai prin toate parohiile din această regiune. Mai târziu au dispărut fie din neglijență fie că au fost distruse intenționat de către preoții ucrainieni fanatizați, pentru a nu putea servi drept mărturii ale romanității acestor regiuni.

Dar și numirea «woloska cerkov» (volosca țercov, biserica românească) pentru biserica ortodoxă din aceste regiuni, întrebuițată chiar și azi din partea conlocuitorilor slavi — fie ortodocși, fie uniți — dovedește incontestabil folosirea limbii românești până nu de mult în biserica ortodoxă a Moldovenilor de aici. Astfel numește și poporul român biserica unită din Bucovina «biserica rusească» numai din cauză că în ea — fiind majoritatea covârșitoare a credincioșilor ei, Ruși — se întrebuițează limba slavă.

Nu e deci nicio îndoială că limba întrebuițată în biserica ortodoxă dintre Prut și Nistru a fost exclusiv cea românească.

Din cele constatate până acuma reiese cu evidență, că în anul 1775 regiunea dintre Prut și Nistru a fost tot așa de moldovenească ca și partea de miazăzi a Bucovinei, apoi în cursul câtorva ani (1775—1780) au năvălit Galițienii în număr de tot mare, așa de mare că au majorizat populația băștinașă.

Cu toate acestea românismul având de partea sa cultura și stabilitatea, s'a menținut încă lung timp și a trebuit să treacă peste 100 de ani, până ce repausata Austrie a putut spune: «Mi-am ajuns scopul peste Prut» unde exceptând 4—6 sate, nu se mai auzia graiul românesc.

Românismul a rezistat eroic loviturilor date de venetici, mai ales în satele răzeșești. Conservatismul — propriu Românului — a ferit pătura aceasta (răzeșimea) lung timp de desnaționalizare complectă. Când mai târziu sub stăpânirea străină nu mai răsună graiul românesc, prin satele răzeșești trăia și trăiește totuși încă sufletul românesc, manifestându-se în obiceiurile răzeșilor, cântecele lor (hora și doina) și terminologia familiară. Răzeșul înstrăinat,

slavizat, în a treia sau chiar a patra generație, întrebuintează și astăzi următorii termeni la numirea rubedeniilor: tata, mama, moșul, bunicul, buna sau bunica, uncheș, mătușă, cumnat, nepot etc. și niciodată numirile slave: nenica, ghiieghio (— tată), nenica (= mama), ghid (= moș, bunic), baba (= bunica), vuico (= uncheș), chitca (= mătușă), șureneț (= cumnat), vnuc (= nepot) etc....

Faptul că Bucovina aparținea din punct de vedere administrativ regatului galițian în prima jumătate a secolului al XIX-lea, a făcut ca imigrarea galițiană să nu înceteze ci dimpotrivă după săturarea cu populație venetică a regiunilor dintre Prut și Nistru, acești imigranți își îndreptau calea înspre regiunile dintre Prut și Siret pe deoparte și înspre județul Hotinului pe de altăparte. Pe lângă motivele de natură economică și socială, cari au produs imigrarea Galițienilor între Prut și Nistru și în consecință slavizarea populației băștinașe, au mai fost și alte momente cari au intensificat imigrarea și în consecință desnaționalizarea din urmă. *Austria urmăria în Bucovina două scopuri: 1) Slavizarea ei, și 2) Convertirea populației slavizate la confesiunea unită.*

Scopul întâilea eră îndreptat în contra României, al doilea în contra Rusiei. Mai întâi creierea ucrainismului apoi a uniei și granița eră atât din punct de vedere etnic cât și confesional asigurată contra celor două state învecinate.

Tendința aceasta se lasă constatată dacă urmărim dezvoltarea etnică și confesională din regiunea dintre Prut și Nistru. Slavizarea a fost nu numai promovată, dar mai târziu — când cu introducerea școalelor primare — și forțată. Consecințele le vedem cu ochii.

Dar și pe terenul confesional stăpânirea și-a concentrat toată grija și influența mai ales asupra satelor dela granița cu Rusia. Grație acestei sfortări oficiale au trecut frânturi însemnate ale populației ortodoxe din Pohorlăuți (1830), Boian (1860—70), Rarancea (1890) la biserica unită. Acelaș lucru s'a încercat în satele Toporăuți, Mahala, Dobronăuți și altele (1890—1900). Toate aceste sate sunt si-

tuat la granița Basarabiei (Rusiei)¹⁴). Planul desnaționalizării și convertirii confesionale a fost pus la cale până în amănuntele cele mai subtile. Realizarea sa se făcù cu multă răbdare și chibzuință. S'a așteptat până ce imigrația din Galiția și-a ajuns scopul. S'a știut că rezistența populației băștinașe nu poate durà lung, că ea prin proces natural va fi doborâtă din punct de vedere etnic.

Stăpânirea a așteptat până ce mai toate satele dintre Prut și Nistru au fost pregătite pentru ultimul asalt. *Acesta a urmat prin școala ucraineană*. Până la anul 1850 guvernul a lucrat la desnaționalizarea Românilor prin masele inconștiente dară numeroase din Galiția, îndreptându-le unde-i convenia. *Până la acest timp 1848—1850 nu îndrăzneau Rușii (Ucrainenii) — deși acu în majoritate prin aceste părți să se afirme ca naționalitate* Dela anul 1848 începe lupta deschisă contra Moldovenilor. Scăpați de clacă boierească și împrăprietăriți cu loturile luate din moșiile Episcopiei Rădăuțene, ale mănăstirilor, ale boierilor și mazililor moldoveni, oaspeții veniți din Galiția încep a se simți ca stăpâni și a se manifesta ca slavi. Intre delegații țărani cari se trimet din Bucovina în primul parlament din Viena figurează acuma 2 Ruteni: (Turețchi de pe Nistru și Kobelița dintre Huțani). Influența slavă începe a se manifesta din ce în ce tot mai mult.

Cu toate acestea elementele slave așezate între populația moldovenească, primind datinile și legea (credința) acesteia nu manifestau nici o ostilitate față de ea. Abia când s'a început a se aduce de către stăpânire, intelectuali ruteni din Galiția și a se așeză ca funcționari și mai ales ca învățători prin satele acum slavizate, aceștia au început a deșteptă conștiința națională-slavă nu numai la frații lor veniți aici mai înainte ci a infiltra conștiința aceasta și Moldovenilor cari pierduseră graiul românesc. Pe la anul 1850 încep Moldovenii creșcuți sub influența acestor

14) Vezi scrierile apologetice ale mitropolitului Silvestru Morariu, 1890

venitici și luminați de razele culturii slave a-și uită obârșia și a se face renegați.

Primul dintre aceștia a fost protopresbiterul catedral din Cernăuți și sfetnicul intim al episcopului Hacman, Vasile Prodan ¹⁵⁾. Acesta a înființat prima societate ruteană cu caracter cultural, (Rusca Rada pe la 1860) punând bază pentru deznaționalizarea tineretului Răzeșimei dintre Prut și Nistru ce venia să învețe la Cernăuți.

Trebuie știut că generația răzeșească din această regiune eră pe timpul acesta (1850—1870) încă conștientă de originea ei moldovenească, cu toate că în multe case răzeșești nu se mai întrebuintă graiul românesc. Bătrânii au ținut însă și la graiul lor. La Rarancea episcopul Hacman — fiu de gospodar rutean din Văslăuți — localitate dintre ¹⁶⁾ Prut și Nistru — liturghisind la 1859 în biserica de aici, a predicat în limba moldovenească ¹⁷⁾ căci altfel n'ar fi fost înțeles. Până'n timpurile acestea nu se găsea răzeș sau mazil, care să zică că e rutean, deși, cum au zis unii din trănșii, nu mai grăiau românește.

Terenul fiind pregătit, slavizarea conștientă și metodică s'a început cu tineretul. Am spus mai înainte, că ultimul asalt pentru nimicirea românismului între Prut și Nistru s'a dat prin școala ruteană. Pânăla mijlocul secolului XIX au existat numai puține școli primare prin aceste locuri; și cele ce existau au fost românești. Ele se prefac pe 'ncet în școli românești-nemțești, apoi (1840—1860) în nemțești-rusești și apoi în curat rusești (1870—1880). Așa s'a întâmplat cu școalele din Zastavna, Coțmani, Culeuți, Rarance, Ivancăuți ș. a. Metamorfozele s'au făcut sub pre-

15) Prodanenii sunt o veche familie boerească din aceste ținuturi. Li aflăm în anul 1780 în satul Nepolocăuți, unde căsătorindu-se un Prodan cu o fiică a moșierului Tăutu de acolo, a căpătat ca zestre a treia parte din moșie.

16) Vezi monografia Bucovinei de Fischer.

17) În acest sat am petrecut de 2 ori prin mai multă vreme. odată ca copil (1872 — 1874) și a doua oară ca preot nou hirotonit 1889 — 1898) La întâia mea petrecere în sat se vorbea cel puțin pe jumătate românește; a doua oară am aflat satul complet slavizat. Numai bătrânii știau încă graiul românesc.

text că populația e slavă, adică mai corect zis acū slavizată. Dar n'a fost așa. Răzeșimea și în mare parte și țărănimea băștinașă fostă moldovenească deși acū slavizată după graiu a protestat în contra introducerii exclusive a limbei rutene în școlile primare, cerând și menținerea sau introducerea și a limbei românești. Dosarele de sistemizare și activare ale școalelor primare rutene de prin satele între Prut și Nistru; Piedecăuți, Nepolocăuți, Ivancăuți, Șișcăuți, Babin, Culeuți, Vasilău, Iloroșăuți, Boianceni, Cucurul-Mic, Valeva, Repujineț, Rarancea, Jucica, Lentești, Șipeniți și altele conțin cererile comitetelor comunale din aceste sate ¹⁸⁾ pentru menținerea sau introducerea limbei românești. În cele mai multe cazuri populația cerea introducerea amândurora limbilor (celei rusești și a celei românești). Nu li s'a împlinit însă nici într'un caz cererea. Odată populația slavizată, stăpânirea răspundea, că cererea pentru introducerea limbei românești e urmarea agitației șoviniste din partea unor elemente românești fanatice din aceste părți. Cu înființarea școalelor ucrainiene prin satele dintre Prut și Nistru s'a dat cea mai grea lovitură românismului din această regiune. Populația băștinașă (Moldoveni slavizați și Rușii veniți îndată după răpire) nu produsese încă atâtea puteri didactice, ca ele să ajungă pentru ocuparea tuturor posturilor de învățători. S'a recurs deci din partea guvernului austriac la introducerea în massă a puterilor didactice din învecinata Galiție. Anuarele școlare din timpul acesta (1860—1880) arată că două treimi din învățătorii școalelor primare între Prut și Nistru provin din Galiția. Aceștia au fost primii deșteptători ai conștiinței naționale la Slavii așezați între Prut și Nistru dela 1776 încoace. Prin toate satele acești apostoli ai slavismului nu s'au mulțămît numai cu trezirea conaționalilor lor, ci băgând de seamă că Moldovenii după origine și-au pierdut graiul românesc, s'au apucat și de aceștia ca să le infiltreze ideia slavismului. Cu Moldovenii cei bătrâni nu le-a succes.

18) Vezi dosarele din arhiva fostului consiliu școlar al țării.

Dar au găsit în schimb recoltă bună între copiii acestora. Prin școală li s'a introdus copiilor de mazili, răzeși și țărani moldoveni ideia slavismului, făcându-i să se înstrăineze de originea și trecutul lor.

Copiii aceștia trimiși apoi pela școalele secundare din Cernăuți și susținuți sau prin internate rusești (rutene) sau pela gazde tot rusești, erau cultivați și prin școli în vederile culturale slave.

Aici li se zicea, că și ei sunt Ruteni adevărați de oarece ei și părinții lor vorbesc rusește.

Numai puțini copii de răzeși și-au păstrat și la școală conștiința națională și anume aceia cari prin împrejurările mai favorabile și la insistența părinților cu conștiință moldovenească au avut norocul să dea de gazde sau internate românești. Ceilalți crescuți într'un mediu străin s'au pierdut pentru românism. Dorința părinților lor de a-i crește românește, în multe cazuri nu se putea împlini din lipsa de gazde românești, apoi prin propagarea și influențarea institutelor culturale rusești și nu puțin prin atitudinea necugetată a unor institutori și profesori români față de acești înstrăinați.¹⁹⁾ Astfel au fost crescuți o pleiadă de renegați, pioneri-ianiceri slavi, cari ocupând apoi posturi publice, nu numai că nu mai țineau la obârșia și trecutul lor, ci făceau pe cei mai aprigi și fanatici propagatori ai ideii slave. În fruntea lor stăteau învățătorii. Fanatizați de crescătorii lor, veniți în cea mai mare parte din Galiția, absolvenții școlii normale rusești se întorceau cu instrucțiuni bine definite pe la satele dinainte slavizate și dezvoltau aici activitatea lor erostratică într'o măsură, care ar fi fost demnă pentru un lucru mai bun. Este apoi de reținut că răzeșimea dintre Prut și Nistru, pierzându-și averile prin

19) La școala normală din Cernăuți de exemplu a funcționat prin lung timp (1885—1905) profesorul de limba română Ilie Luția. Acesta găsind la începutul fiecărui an școlar în clasa sa copii de răzeși dintre Prut și Nistru și constatând că acești copii nu știu bine românește, în loc să-i îndemne la dragostea și învățarea cărții românești îi alunga în secția rusească, unde au fost primiți cu brațele deschise,

fărămițare, și din alte motive, văzându-se ajunsă la sapă de lemn, se îndreaptă înspre orașe spre a-și câștiga pâinea altfel.

Sute de răzeși și-au vândut casa și ultima prăjină de pământ deplasându-se pe la Cernăuți ca sergenți de poliție, servitori, ș. a., numai ca să-și crească copiii pe la școli.²⁰⁾

Aceasta se adeverește prin faptul că la unirea Bucovinei cu patria mamă, dintre toți intelectualii de obârșie bucovineană și de confesiune ortodoxă se recrutau la Români, a treia parte iar la Ruteni peste jumătate, din răzeșimea dintre Prut și Nistru. Ultimul fapt ne surprinde de durere căci el ne arată răsvădit cum mulți din Mazili și Răzeși s'au pus azi în slujba unei cauze străine. Iată câteva nume de intelectuali ucraineni ai zilelor noastre:

Brânzan, Buțură, Cical, Draghinici, Draghindă, Diacon, Frunză, Frațian, Grecu, Goian, Hotincean, Ianoș, Cracalia, Carage, Cantemir, Jostrij, Cocea, Cocorean, Frunză, Lazăr, Lupulencu, Miroș, Mintici, Muntean, Mihovan, Moțoc, Negoită, Onciul, Paladi, Poclitar, Ponici, Păuș, Prodan, Rotopan, Rîpta, Semaca, Strâjca, Spânul, Sprâncenat, Soroccean, Sava, Tăuțul, Tomorrow, Țopa, Totoescu, Vlad, Vitan, Zota, și altele nu mai puțin românești.

Invățători cu nume suscitade au fost apoi aplicați mai ales prin sate răzeșești cu scopul să distrugă la rudele și cunoscuții lor rămași fără carte dar credincioși încă tradiției românești, ultimile opintiri de rezistență împotriva înstrăinării.

Cu timpul li-a și succes aceasta, ajutați fiind direct de către autoritățile și direcțiile statului, pentru ale căruia interese lucrau. Se poate zice, că la sfârșitul secolului XIX-lea slavizarea regiunii între Prut și Nistru era

20) Sunt sate răzești (Piedecăuți, Nepolocăuți, Cuciurul-Mic, Ivancăuți, Siscăuți, etc.) cari au dat 50—100 de intelectuali. Răzeșul repauzat Voloșencu din Nepolocăuți cu 5—7 hectare de pământ a purtat până pe la școalele cele mai înalte 6 feciori (3 preoți și 3 ingineri) dintre aceștia din urmă unul a murit, Toți sunt români buni.

adusă la rezultatul dorit de stăpânirea austriacă. Din Moldoveni, ce au fost pe aici, s'au făcut întâi Ruși apoi Ruteni (Rusini) și la urmă Ucrainenii. Numele din urmă nu mai aducea aminte de ninica ce ar fi fost comun cu România sau Rusia. Bieții Moldoveni căzuți în ghiarele slavizmului eutropitor, îndopați de proprii lor fii cu cultura slavă, nu mai știau ce să răspundă când îi întrebai de naționalitate. Mai ales răzeșii bătrâni, deși nu mai grăiau românește erau nedumeriți și adânc mâhniți de ținuta copiilor lor rătăciți ²¹).

Indrăzneala mergea până'ntracolo, că li se spunea că și voevozii și toți boerii, mazilii și răzeșii ar fi fost Ruteni ²²).

21) Ca dovadă las să urmeze un episod din anul 1889 întâmplat în casa unui răzeș bătrân din satul Ivancăuți. În vacanțele anului amintit, după absolvirea studiilor teologice făcui în societatea unui coleg rutean o călătorie spre Nistru. Itinerarul nostru ne ducea prin satul Ivancăuți. Aici intrarăm la un coleg de studii care-și petrecea vacanțele la vatra părintească. El și eu am fost fii de răzeși, al treilea student era de naționalitate ruteană. Eu ziceam că-s Român, celălalt răzeș împreună cu fiul de țăran ziceau că-s ruteni. Am început a discuta pe chestia naționalității și a slavizării răzeșilor. Tatăl studentului răzeș asculta în tăcere discuția noastră. Polemica deveni din ce în ce mai aprinsă și vehementă. Ei erau doi, eu unul. Când studentul de teologie din casă în supremul afect, a sărit la mine și a zis că numai oamenii proști și ticăloși pot afirma că răzeșimea dintre Prut și Nistru ar fi românească, fiindcă ea în majoritate covârșitoare vorbește și simte rusește, atunci bătrânul răzeș, tatăl studentului, se sculă domol de pe scaun și fixându-l pe fiul său lung timp, rosti următoarele cuvinte, ce nu le voi uita nici odată: «Dragă Ionică, credeam că tu vorbind în felul cum te-am auzit despre Moldoveni, de cari ne ținem eu și mama ta, faci glumă cu d-l Țopa și că mai voești să plăci d-lui . . . uc, care evident e rutean. Dară eu văd acuma că tu o iai în serios. Dacă-i așa atunci îți zic: *«Mai bine te vedeam mort ca copil, întins pe laiță, decât să vorbești acuma ca bărbat în felul cum ai făcut-o»*. Eu i am sărutat mâna bătrânului și ieșind afară am plâns de emoție. Studentul răzeș atunci ultrarutean, e azi preot ortodox și se dă drept român încă de pe timpurile austriace. E om foarte cinstit, blând și umil. A plătit însă scump greșala tineretelor. Singurul său fiu a fost impușcat ca ofițer austriac de niște ruteni într'un sat din Ucraina.

22) Fostul profesor pentru limba ruteană la universitatea din Cernăuți, de prezent la Praga (Smal-Stocki) a rostit în anul 1905 în satul răzeșesc Carapciu pe Ceremuș, aceste cuvinte; «Voi răzeșilor sunteți urmașii arcașilor

Sat după sat se slavizară între Prut și Nistru, graiul românesc se auzeă tot mai puțin. La anul 1880 numai bătrânii mai vorbeau și înțelegeau graiul moldovenesc. În privința aceasta răzeșimea care nu umblase la școli eră mai rezistentă²³⁾. În multe case răzeșești se ținea mult la graiul moldovenesc, în foarte multe case rămaseră ca moștenire din graiul românesc numai rugăciunile moldovenești. Între Prut și Nistru numai câteva sate și anume: Boian, Buda (numai în parte), Cotul-Ostriței, Gogolina (numai în parte), Lehucenii Tăutului (numai în parte), Mahala și Noua-Suliță păstrară încă graiul românesc. Și aici eră chestie de timp. Slavismul pătrundeă din Nord din ce în ce tot mai tare. Regiunea între Prut și Nistru eră pierdută. Dar slavizarea nu s'a oprit la Prut. Cu puterea unei avalanșe puhoiul slav se întindeă în spre Sudul Bucovinei.

Afluența din Galiția nu încetă. În fiecare an veneau pe timpul secerișului mii de lucrători (mulți cu familiile lor) lucrând pe lanurile moșierilor din satele Bucovinei. Din ei rămăneau în fiecare an câteva sute în Bucovina.

Alți galițieni se așezau aici ca lucrători de fabrici.

lui Ștefan-Vodă. Ei și Voda lor au fost ruteni, cum dovedesc toate hrisoavele din acele timpuri. Voi n'aveți nimică comun cu Românii de azi.

Aceștia sunt o amestecătură de felurite popoare mai ales de țigani.

23) Petrecând vacanțele mari ale anului 1880 în casa părintească din Nepolocăuți, am fost martor ocular la următoarea scenă. Populația satului s'a adunat în Iulie la primărie ca să fie trecută în listele de recensământ ce se făcea în Austria tot după 10 ani. Înainte de a se începe recensământul, primarul satului bunul român mazilul Vasile Tăutul, luând pe răzeșii satului (circa 50 capi de familie) la o parte le spuse: «fraților, noi deși vorbim cu oamenii din sat și unii din noi chiar și în familie limba ruteană, totuși să nu ne înscriem în listă ca Ruteni, căci nu suntem Ruteni ci Români (Moldoveni). Pe noi ne-a așezat aici Voevodul Moldovei Ștefan cel Mare. Cuvântul primarului a fost sfânt pentru răzeșime. Toți — afară de unul licențiat în teologie și cu nume istoric românesc — s'au înscris ca Moldoveni (circa 200 suflete).

Listele însă au fost înapoiate peste câteva săptămâni de către prefectura din Coțmani cu ordinul, să fie trecuți toți răzeșii ca Ruteni, pretinzând că limba lor de conversație e cea ruteană. Ordinul prefecturii trebuia să se execute cu toate că în multe familii (cel puțin 10 din sat) se întrebuința încă graiul românesc.

Așa se explică că acești Galițieni pătrunseră cu timpul până'n centrul Românismului din Bucovina. Până și în Câmpulung și în Dorna puteai să întâlnești pe acești venetici poftiți și nepoftiți. Ajutați de guvernul austriac ei se obrăzniceau din ce în ce tot mai mult, cerând biserici unite și școli rutenești. Cu pași repezi se lucră în timpul din urmă pentru totala slavizare a Bucovinei ²⁴). Românii erau aduși la desperare ²⁵).

Revenim la regiunea dintre Prut și Nistru.

Am văzut, că această parte a Bucovinei s'a slavizat mai întâiu și mai complect. La sfârșitul secolului XIX-lea opera austriacă eră încoronată de succes. Și cu toate acestea urmele românismului au rămas până în prezent. În monumente culturale, documente, numiri, obiceiuri și graiu. Despre monumente și documente s'a vorbit acuma în genere. În partea specială se va mai vorbi despre ele.

Să vedem acuma ce nume de botez obicinuite numai

24) Pe la anul 1910 s'a fost exprimat căpitanul (prefectul) Cernăuților Dr. Würfel înaintea martorilor: «În timp de 135 ani am slavizat 2/3 din Bucovina; nu vor trece de amu 50 de ani și nu va fi nici urmă de Român în Bucovina .

25) Citim următoarele în unul din foiletoanele repausatului publicist Mihai Teliman (editate de «Junimea» în Suceava 1906): «Despre confrății din România n'oiu vorbi mult. Sunt singura aparință independentă. Dar sufăr și ei. Nu sufăr prigoniri streine—aceste numai oțeli—Te pot—dar se nimicesc en famille». Noi privim cu dureri. Oare când va fi România o Spanie, una în trup și gândire. A treia verigă în lanțul suferințelor noastre o formează Bucovinenii. Sunt și ei martiri, martiri pentru care mă doare inima mai mult decât pentru toți ceilalți. Dacă Românii din Regat imitează pe Poloni, mă doare însă cred, că o vindecare nu este încă prea târzie, dacă Ardelenii sunt persecutați, ce îngrijire să mă cuprindă? Ei au mulțimea pentru sine, ei sunt milioane oțelite și oțărîte. Ardealul până la Tisa e românesc. Cinci feciori se întemnițează și șaptezeci se nasc. Au drept Ungurii să se teamă de acești Valahi. Alta e cu noi. Avizați la propriile puteri, nedispunând de masse, inundați de vecinic crescândă influență a Galiției răsăritene, viitorul nostru e mai mult decât problematic. La noi vin în sate curat românești câte 30—40 familii rusești pe an. Asimilăm ce putem, însă în fine murim de prea multă mâncare». (Veacuri de dureri, pg. 153). În aceste cuvinte ale lui M. Teliman zace un mare adevăr istoric! Încă 50—100 ani de stăpânire austriacă și nu era urmă de Români în Bucovina. Bunul Dumnezeu a voit însă altfel.

la Români se întrebuițează și în satele acestea. Amintesc numai cele ce urmează: Achelina, Anghelușa, Andriaș, Anița (se pronunță Aneța), Acsente, Balașa (la răzeși), Dumitraș, Dumitrache, Matache (la răzeși), Costas, Costache, Costică, Domna, Domnica, Catincă (Catrina), Ilincă (se pronunță Elencă), Elenuța (la răzeși), Saftă (Elisaveta), Manoli (Emanuil), Chiță, Dochiță (Eudochia), Docsuță (Eudoxiu, la răzeși), Frozină, Frozinca, Eughenuța, Gavrilaş, Iordache, Gheorghe, Goraș, Goruță, Goară, Grigoraș, Ghiță, Gheorghiuță, Iuonică, Ionică, Iancu (la răzeși), Ilaş, Iluță, Leontieș, Luță (la răzeși), Mariucă, Marița, Matiaș, Mihaiu, Mihalache (la răzeși), Onufraș, Pachiță (Paraschiva), Petraș, Ptaș, Petrache, Petrușcă (la răzeși), Sandul, Ștefănuță, Fancu, Toderică, Toderas, Toderache (la răzeși), Tomaș, Zahariuță și altele. Celelalte nume de botez se pronunță după cum sunt induse în Sinaxar d. ex. Andrei, Anton, Ioan, Maria, Moisi, Grigori, Toder, Iosif, Ștefan, ș. a. Abia când Galițienii au majorizat populația și când intelectualii ruteni au fost instalați ca preoți prin satele dintre Prut și Nistru, s'au început a se întrebuița și nume de botez obicinuite în Galiția d. ex. Fedor, Metro, Fedico, Hrețin, Costi, Tanasco, Havrilo, Danilo, Ștepan, Osip, etc.

Din aceste nume de botez românești, adăogându-li-se de cei veniți sufixele slave «-ciuc» și «wicz»²³⁾ s'au format apoi sute de nume de familie (nume patronimice) de exemplu: Andriaș-ciuc, Dumitraș-ciuc, Costas-uc, Costas-ciuc, Grigoraș-ciuc, Goraș-ciuc, Ilaş-ciuc, Matiaș-ciuc, Mihai-ciuc, Onufraș-ciuc, Petraș-ciuc sau Ptaș = Taș = ciuc, Toderas-ciuc, Tomaș-ciuc. Aceste nume sunt evident de obârșie românească. Dar și celelalte nume patronimice pe «ciuc» și «wicz» s'au format din nume de botez românești (deci li

23) La Slavi (ca și la Români) e obiceiul de a adăuga la numele de botez al unei persoane și numele de botez al părintelui ei, de ex : Toader a Ioan... Slavul (măi ales Rusul) o face în acest fel: Toader Ioanovici. Acest «wicz» (vici) s'a adăugat apoi simplu numelui de botez al părintelui și porecla pentru fiu era gata. Aceasta se făcea mai ales de când cu venirea episcopului Daniil Vlahovici (1800).

s'au impus Românilor) d. ex.: Andriiciuc; (dacă s'ar fi luat din numele de botez slav «Andrei» ar fi sunat Andreiciuc), Grigorovici (din Grigori și vici), la Ruteni Grigori se chiamă «Hreți» deci ar suna Hrețiuc, Hrețeșen cum și sunt de fapt aceste nume la ei, Toderiuc, Toderciuc și Toderovici din Toader. La Ruteni se numește Toader=Fedor ar fi deci Fedoriuc, Fedorciuc și Fedorovici cum într'adevăr ele se și găsesc în număr mare; Iosifovici (la Ruteni Osip = Iosif) deci ar fi Osipovici; Sandul-oyici (dela Alexandru-Sandul) la Ruteni ar fi Alexandrovici, cum se și află; Paulovici, Pauliuc; la Ruteni Pavel = Paul, deci ar fi Pavlovici Pavliuc; Filipovici, Filipiuc (la Ruteni Pelip=Filip, deci ar fi Pelipovici, Pelipiuc, Ștefanovici, Ștefaniuc (la Ruteni Ștepan=Ștefan) deci ar fi Ștepanovici, Ștepaniuc; Dimitrovici, Dimitriuc (dela Dimitrie) la Ruteni Metriuc, Dumetriuc; Vasilenciuc (la Ruteni ar fi Vaselenciuc) și alte zeci de aceste nume. Aici avem de a face cu nume de obârșie românească. Dar și graiul românesc a lăsat o mulțime de urme în regiunea aceasta. Limba ruteană întrebuințată aici, posedă un număr însemnat de cuvinte românești.

Iată numai o mică parte din ele :

Cuvinte românești între Prut și Nistru: 27)

Antal (măsură veche = vas mare, cuvânt întrebuințat la răzeși), amar (amarnic = sărăcăcios), aleo (se pronunță vailo), alioancă (la răzeși), armăsar (se pronunță harmasar), arțag (se pronunță hartag), arvună, bădiță, bade, buhaiu, bucată, bucătar, bucluc, buclucar, bursuc, bordeiu, bondiță, baer (în limba ruteană, baiuroc, plural baiurche), bumbac, batjocură, brânză, berbință (se pronunță berbeneță), culeșa pentru mămăligă, culeșer, clacă, căpăstru (se pronunță capeistra), ciobotă, cioban, ciolan, cir, un fel de zeamă ciorbă, cerdac (origine slavă, se întrebuințează numai la răzeși), confituri (dulceți, la razeși), cimercă

27) Cuvintele aceste sunt înșirate din memorie, de aceea nu poate să fie vorba de întregimea lor.

(haină la răzeși), cheptar (pieptar), cușmă (se întrebuițează și cuvântul slav: șapca), colivă, cergă, cătrintă, cântar, cârtiță, cucoană (la răzeși), caș, cătran (petec), coș, coșarcă (de origine slavă), dăjdie (se pronunță dajda), dijmă (se pronunță dejma), dulceață (la răzeși), dărab (se pronunță daraba), delicat, divan (la răzeși), dlobă, dobaș, drâmbă, droaie, drugă (se întrebuițează verbul drugate: a suci), dascăl, econom, extra, execuție, familie (mai ales la răzeși), falce, fel (=soiu), farfurie, farfurcă, frunte, de frunte (frontovei) (la răzeși), fortună, fotă, flăcău, fleac, folos, folosii, față, gireadă (de origine slavă), gaură, gherlă, ghizdan, gâlcă, hambar, horbotă (se pronunță horbotcă), horn, hornar, hotar, hărdău (se pronunță hărgheu = vas de făcut mămăligă), imbricioc (imbric, întrebuițat la răzeși), imaș, isvor, jitărie, jitar (de origine slavă), jurat, javră, jintiță, jugan, leliță (la răzeși), liliac, ladă, loc, laiță, livadă, lozniță, lanț, leafă, labă, labuș (albuș) numire pentru câine alb, mai (particulă pentru comparativul adjectivelor d. ex.: mai dobrei = mai bun), mămăligă, mălaiu, mintean (o haină), mocan, matcă (în senz de albie; cuvântul slav matka, înseamnă mamucă și regina albinelor), macat (numai la răzeși), nadă, naibă, nănaș, nărăvos (de origine slavă; se pronunță norov, norovestei), nepot, netrebnic, oca, ocară, ocărete (a ocări), oțăt, poartă, pomană (de origine slavă), prăși (se pronunță prașuvate), preț, proțap, plută, plutaș, prispă, prăjină, pagubă, pivniță (de origine slavă), parte, prajete (a prăji), puțină, pază, a păzi, pălimar, plavan (bou plavan), războiu (aparat de țesut), rapăn (se pronunță reapavei), sapă (se pronunță sapăte), suci (se pronunță sucate), stodolă, șip, în înțeles de sticlă (în limba slavă șip înseamnă ghimp), șișcă, stornic (se pronunță statnei), scutelnic, tăpcean, toloacă, traistă, testemel (la răzeși), tarniță, țelina, țarină, tarlă, tavă, (la răzeși), termen (în senz de vedea), trifoiu, ură, urdă, urmă, vatră, vătrar, vâtaf, velniță, veveriță, vornic (de origine slavă, în Galiția însă se spune voit și nacialnic) vadră, vamă, zestre, zădări, zamă, zarzăr, zgardă, zingăni, zobon (la răzeși).

Incă multă vreme după slavizare populația dintre

Prut și Nistru recunoștea preponderența Românismlui, ce privește tradiția și superioritatea culturală. Biserica românească pe care o numesc și azi «Volasca Țercov», moșierii dearândul Români, obiceiurile la naștere, cununie și înmormântare ca la Români, felul traiului ca la Români, toate acestea făceau ca populația să resimtă viața românească.

Regiunea aceasta a fost multă vreme reprezentată în parlamentul din Viena cât și în Dieta Bucovinei prin deputați români (Hormuzachi, Dr. Iancu Zota). Abia la începutul secolului al XX-lea au început să intre în corpurile legiuitoare și Ruteni. Cu ocazia formării circumscripțiilor electorale nu numai pe baza teritorială ci și cea națională s'a ivit un fapt semnificativ. Dând adică stăpânirea austriacă la compunerea catastrilor naționale fiecărui cetățean libertatea de a-și alege castrul național, în care să se înscrie, o mulțime de gospodari și mai ales cei din satele răzeșești dintre Prut și Nistru au cerut să fie trecuți în castrul românesc. Și atunci s'a văzut că numărul Rutenilor nu-i așa de mare cum o pretindeau ei și cum o arăta statistica oficială austriacă.

O mărturie pentru îndelungata stăpânire românească a acestui ținut o dau și plutașii huțani. Aceștia venind cu plutele lor din Carpații rutenești ai regiunii Haliciului, și ajungând pe apele Nistrului între Bucovina și Galiția, dau plutele conduse de ei direcția cu următoarele cuvinte: «Bei na leațchei bic — bei na voloschei bic!». БНЙ на лацкій бік—БНЙ на волоскій бік adică: Bate (cu cârma) spre partea leșească — bate spre partea românească!

Aceste cuvinte se auziau zilnic pe malurile Nistrului, înca sub stăpânirea austriacă, atunci când nu mai exista nici Polonia pe malul stâng al Nistrului, nici Moldova pe malul drept al acestuia.

Nu mai puțin puternice sunt dovezile de romanitate a acestor regiuni ce se constată din portul, construcția locuințelor și datinile ce se află la locuitorii între Prut și Nistru. E adevărat că mazilimea și răzeșimea și-a pierdut

vechiul port ²⁸⁾ înlocuindu-l cu cel nemțesc din oraș. A rămas însă la ei celelalte obiceiuri și datine românești. Casă răzeșească *fără cerdac nu vei afla*. Nuntă fără horă românească nu s'a făcut nici odată. Dar și țărani înștrăinați și cei de origine slavă, au port românesc ²⁹⁾, cusături românești.

Și datinile la botez, nuntă, înmormântare, parastas, Paște, Crăciun, sunt tot românești.

28) In biserica de piatră din Răpujineț zidită în anul 1789 de către boierul de acolo Vasile Marcu cu soția sa Maria, se află chipurile lor îmbrăcate în costume de atunci (zobon, antereu, tulpan) foarte bine păstrate pe peretele Pronaósului în pictură de fresco.

29) Rutenii de peste Nistru au port care se deosebește de portul Rutenilor noștri. Ei poartă de ex. cojocul cu un guler lat la grumaz pe care (guler) țărani ruteni din Bucovina l'au poreclit în batjocură «bogorodeța» și dacă vorbesc de un țaran de peste Nistru îi zic: «cel cu bogorodeța».

PARTEA SPECIALA

PARTEA SPECIALA

Izvoare folosite:

1. Dosarele Comisiunii pentru constatarea proprietăților și determinarea hotarelor moșiilor din Bucovina. Erhebungs—Protokolle der Bukovinaer Begehungs—Kommission—Acta grancialia din anul 1782. 12 tomuri. *)
 2. Topographie der Bukowina zur Zeit der Erwerbung durch Osterreich, von Prof. Dr. Daniil Werenka.
 3. Normalien der Bukowinaer Diözese von M. Călinescu: Normaliile arhidiezei Bucovinei de Arhim. M. Călinescu: Cernăuți 1898.
 4. Anuarul Arhidiezei ortodoxe a Bucovinei pe anul 1926.
 5. Condicele mitricale și conscripțiile parohiale din comunele între Prut și Nistru dela introducerea lor; 1783 până'n prezent.
-

*) Ele se află la «Tabula Țării» din Palatul Justiției; pe timpul invaziunilor rusești s'au pierdut 3 tomuri: III, V, și XII.

1. Babin (jud. Cernăuți) plasa Colacinului.

Sat situat pe malul Nistrului în colțul nord-vestic al Țării către Polonia.

La anul 1782 aflăm ca proprietari (moșieri) ai satului: Ioan Mitescu ($\frac{1}{4}$), Constantin Drăghinici ($\frac{1}{4}$), Vasile Semaca ($\frac{1}{4}$), Dumitraș Gafencu și Mihaiu Vlaicu ($\frac{1}{1}$).

Numărul familiilor în a. 1774.	62
» » » » 1780.	137
» » » » 1786.	136
» » » » 1926.	398

Lista familiilor cu nume românești și numărul lor în timpul de față :

1. Balan.	1	10. Gorghiță	2
2. Băleanu	14	11. Galușcă	7
3. Barabaș	1	12. Hatală	2
4. Boț	2	13. Lipcă	3
5. Buric :	1	14. Luinic	1
6. Carp	4	15. Ptașnic	4
7. Chitic	23	16. Sandul	2
8. Cep	11	17. Sermaca (mazili) . . .	2
9. Costrîj (mazili)	2	La un loc 82 familii.	

Immulțind 82 f. cu 5 (cinci suflete pe 1 familie) = 410 sufl. Dela a. 1800 încoace au dispărut (s'au stins) următoarele familii românești: Arnăut, Căzan, Colindă, Costiș, Grigoriță, Hulcin, Vacar, ș. a.

Slavizându-se satul prin imigrarea rapidă (1774—1780) a galițienilor, Moldovenii și-au pierdut graiul (complet pe la a. 1870), iar numele lor au fost schimonosite de conlocuitorii slavi conform idiomului acestora. De pildă: din Băleanu s'a format Balion, Buric = Burec, Carp = Carpeac, Chitic = Chetec, Cep = Cēpiuc, Galușcă = Halușceac, Lipcă = Lepca ș. a. Schimonosirile acestea se lasă constatate prin comparațiunea mitricelor (condicelor) vechi cu cele de azi.

2. Berhomet ¹⁾ pe Prut (jud. Cernăuți) plasa Șipenițului

E situat pe malul stâng al Prutului în apropierea graniței cu Polonia. Satul a fost până la a. 1741 moșia Voevodului Grigori Ghica, căpătată în dar dela Gheorghe Ursachi. La a. 1741 Ghica dăruiește această moșie mănăstirii Barnovschi. Proprietarul moșiei la a. 1782, Constantin Ruset (Rozetti) Logof.

Numărul familiilor în a. 1774.	49
» » » » 1780.	90
» » » » 1786.	158 (cu Revacănți)
» » » » 1926.	229

Lista familiilor cu nume românești și numărul lor în timpul de față:

1. Andriaș	6	6. Mândric.	8
2. Găuriș	1	7. Mironet	5
3. Luchian	7	8. Șcraba	1
4. Lupul	5	9. Sidor	15
5. Magearu	13	10. Zaharia.	12

Suma 63 familii.

63 f. × 5 sf. = 315 sufl.

S'au stins familiile românești: Roșca și Vizir. Schimonosiri de nume: Andriaș = Andriașciuc, Găuriș = Ilaureș, Zaharia = Zahariuc.

Schimonosirile se constată din condicile mitricole. Satul e azi complet slavizat.

1) Cuvânt slav. Bereg = mal, metati = a arunca, a forma; Berhomet = Mal format.

3. Boian (jud. Cernăuți) plasa Prutului

Târgușor pe malul Prutului în apropierea fostei granițe a Basarabiei. Sediul unei judecătoria de ocol. Numele Boian se amintește cu ocazia evenimentelor războinice la a. 1673 și 1739. Și în războiul mondial s'au dat în apropierea acestui loc (păduricea Stojoc) cele mai crâncene lupte între Austriaci și Ruși (Boboteaza la 1915). Invadând Rușii pentru a 3-a oară în Bucovina, Boianul a fost evacuat și populația dusă în toate părțile Rusiei.

Mulți din locuitori încă nu s'au întors nici până'n ziua de azi. Numărul familiilor (1000) e luat din a. 1914. E una din puținele comune de peste Prut, care a rămas românească până'n timpul de față.

Proprietarul moșiei la a. 1782: Stolnicul Vasile Niculce.

Numărul familiilor în a. 1774	198
» » » » 1780	492
» » » » 1786	429
» » » » 1926	1015

I. Lista locuitorilor români cu nume românești :

1. Ababei	8. Botă	15. Boboc
2. Alexă	9. Brăescu	16. Ciobotar
3. Anțcal	10. Bosul	17. Costel
4. Arici	11. Burlă	18. Chimin
5. Anton	12. Bușilă	19. Calancea
6. Bădicel	13. Bandur	20. Cârnaț
7. Basarab	14. Bodnar	21. Cozub

22. Ceahlic	57. Galucă	93. Puțuntelic
23. Cocurean	58. Huțcal	94. Pendescu
24. Codrean	59. Hostiuc	95. Presecarean
25. Cojocar	60. Hunciu	96. Petranici
26. Cozma	61. Harabagiu	97. Pascar
27. Caba	62. Hunceac	98. Robul
28. Chebe	63. Ilârcă	99. Rusoiu
29. Cercel	64. Ignatii	100. Rusu
30. Chibac	65. Iacoban	101. Sprid (Spridon)
31. Cârste	66. Iorgu	102. Scridon (Spi-
ridon)
32. Cobzar	67. Iacob	103. Suprovici
33. Cherar (ferar)	68. Iftimii	104. Sveclă
34. Chiper	69. Isac	105. Sârbu
35. Dămian	70. Jalobă	106. Ștefaneț
36. Dârda	71. Jug	107. Șurubar
37. Dorăș	72. Lazăr	108. Simeon
38. Danilă	73. Lungul	109. Spătar
39. Dascal-Cuciu-
rean	74. Lupaș	110. Șuhan
40. Dumitraș	75. Lupul	111. Sacal
41. Dumitrașcuță	76. Lăcustă	112. Tarod
42. Duncă	77. Mălin	113. Toma
43. Davidă	78. Mihalcean	114. Tocar
44. Fiică	79. Morgoci	115. Todosă
45. Focă	80. Mihaluț	116. Tehulici
46. Falcă	81. Mamâlcă	117. Tihuleț
47. Gherasim	82. Mariuță	118. Talpalar
48. Gordă	83. Morar	119. Ursachi
49. Gâză	84. Mateiu	120. Ursuleac
50. Griga	85. Moldovan	121. Vacar
51. Grosul	86. Nichifor	122. Vaspan
52. Grumază	87. Nicoară	123. Vicsici
53. Gavrilă	88. Onciul	124. Viziteu
54. Giumigă	89. Pavel	125. Zelca
55. Grigorcă	90. Pihul	126. Zoria
56. Gavrilcă	91. Prescure	127. Zvarici
	92. Poclitar	

II. Lista locuitorilor romanizați cu nume slave :

1. Bescorovanei	11. Hreniuc	21. Porăjnei
2. Boiciuc	12. Hudema	22. Rodeiciuc
3. Bzovei	13. Iurco	23. Rauliuc
4. Blașciuc	14. Caprec	24. Semeniuc
5. Bosovici	15. Cravețchi	25. Semenovici
6. Biduliac	16. Marenuc	26. Strienco
7. Ghigliuc	17. Moroz	27. Scalco
8. Gorenco	18. Moscaliuc	28. Tesliuc
9. Hauca	19. Melnec	29. Tovmațchi
10. Horodinski	20. Novacovschi	30. Zboronski.

4. **Boianceni** (jud. Cernăuți) plasa Nistrului.

Sat între Prut și Nistru aproape de granița Basarabiei.

E locuit de răzeși și țărani, azi complet slavizați.

Numele satului îl întâlnim pentru prima dată într'un uric din a. 1581, în care sunt amintiți ca proprietarii satului: Lența, Tăutu și Stângaci. Cel dintâi (Lența) mai posedă și o parte a satului Lentești (de sus) în apropierea orașului Cernăuți. Proprietarii moșiei în a. 1782: Lența Nicolai, Tăutu Gligoraș și Stângaci ($\frac{1}{3}$); Lența Nicolai și Vlaicu Ilie ($\frac{1}{3}$); Știrbul Gheorghe, Turcul Simeon și Tadeu ($\frac{1}{3}$).

Numărul familiilor în a. 1774.	32
» » » » 1780.	125
» » » » 1786.	124
» » » » 1926.	411

Lista familiilor cu nume românești și numărul lor în timpul de față (prezent):

1. Balasinovici (mazili). 2	10. Coițan 1
2. Baier 2	11. Dırda 1
3. Bandură 3	12. Diacon (răzeși) . . . 4
4. Boclă 5	13. Friptul 10
5. Bot 8	14. Greul 3
6. Burlac 2	15. Lupașcu (răzeși). . . 11
7. Capstii 2	16. Luția 3
8. Coceală 2	17. Malofit 5
9. Cosovan 7	18. Mânec(ă) 9

19. Mihai	4	25. Purice	2
20. Moțoc (mazili).	1	26. Sorocean (răzeși)	1
21. Pădure	6	27. Șoarec	2
22. Pețarină (Pațarină).	5	28. Temere	31
23. Prodan (răzeși)	1	29. Ungurean.	2
24. Perjan	2		

Suma: 136 familii.

. 136 f. \times 5 sufl. = 680 sufl.

Au dispărut: Bănar, Ciucurdă, Covaci, Finaș, Gavri-
liță, Josu ș. a.

Schimnosiri de nume: Baer=Baiar, Bot=Botiuc,
Diacon=Diaconovici, Luța=Lutaș, Șoarec=Șiarac, Temere
=Temeriwski.

5. **Borăuți** (jud. Cernăuți) plasa Colacinului.

Situat la N.W. aproape de granița Poloniei. Odata proprietatea mănăstirii Barnoschi.

Proprietarul satului în 1776: Mănăstirea Fșrmos (Frumos).

Numărul familiilor în a. 1776.	53
» » » » 1780.	137
» » » » 1786.	136
» » » » 1926.	503

Satul slavizat în prima jumătate a secolului XIX, cuprinde următoarele familii slavizate cu nume românești:

1. Ataman	5	9. Greul	3
2. Bălean	3	10. Greuleț	2
3. Bodnar	2	11. Lipcă	1
4. Buiac	15	12. Lunic	2
5. Cățea	2	13. Reus (răzeși)	5
6. Cupină	10	14. Scheul	2
7. Froescu (Florescu)	2	15. Solonar	2
8. Grecu	2	16. Ursuleac	2

Suma: 60 familii.

60 f. × 5 sf. = 300 sufl.

Au dispărut familiile: Andriaș, Buză, Patraș, Ungurean.

Schimonosiri de nume: Ataman=Atamanino=Vatamaniuc, Bălean=Balion, Grecu=Greceac, Cățea=Cheța.

6. **Buda** (jud. Cernăuți) plasa Prutului.

Vezi: No. 34 Mahala (pag. 109).

7. **Cadobești** (jud. Cernăuți) plasa Colacinului.

Sat situat în regiunea nord-vestică, lângă șleahul ce duce prin Coțmani spre Zvineace pe Nistru.

Curând slavizat prin imigrarea extraordinară a Galițienilor între anii 1774—1780.

Proprietarul moșiei la a. 1776 Iordachi (Todorachi) Balș.

Numărul familiilor în a. 1774	49
» » » » 1780	214 (!)
» » » » 1786	214
» » » » 1926	698

Lista familiilor cu nume românești și numărul lor în timpul de față:

1. Bodnar	3	12. Lunic	13
2. Bojescu	3	13. Păuș	1
3. Bursuc	5	14. Răzmiriță	2
4. Cârcea	2	15. Slobodian	5
5. Ciocan	7	16. Sorohan	15
6. Carmazan	15	17. Străgușă	4
7. Chindrat	2	18. Tomorug	1
8. Chițan	4	19. Vacar	4
9. Cozmici	8	20. Veghere	11
10. Gulin	1	21. Vitreguș	1
11. Huleiu	2	Suma: 109 familii.	

109 f. \times 5 sf. = 545 sufl.

Au dispărut numele Guzman și Tocan pe cari le întâlnim în condicele parohiale foarte des între anii 1800—1830.

Schimonosiri de nume; Vacar=Vacariuc, Veghere=Vegheriuc ș. a.

8. Cernauca (jud. Cernăuți) plasa Prutului.

Frumos situat între pădurile ce împreună Bucovina cu Basarabia. Veche moșie a renumitei familii românești Hurmuzachi. Aici a fost locul de întâlnire a elitei românești, refugiată în urma evenimentelor din 1848 din Ardeal și Moldova, unde s'a pus la cale de către V. Alexandri, Costache Negri, ș. a. unirea principatelor. Numele satului poate să provină dela numele locuitorilor cu acelaș nume.

Satul nu e complet slavizat; bătrânii mai vorbesc românește. Proprietarul satului în a. 1776, Mateiu Hurmuzachi.

Numărul familiilor în a. 1774.	56
» » » » 1780.	153
» » » » 1786.	152
» » » » 1926.	594

Lista familiilor cu nume românești și numărul lor în timpul de față:

1. Andronic	40	10. Crețu	4
2. Barabaș	1	11. Cernauca	3
3. Bodnar	18	12. Ciobotar	4
4. Bunăziua	9	13. Cioban	8
5. Căuțiș	3	14. Darie	4
6. Comendat.	1	15. Foca	3
7. Corbul	1	16. Fruncea	2
8. Cormita.	1	17. Grigorcea(c).	1
9. Cătălin	2	18. Gherasim	2

19. Iftodi	14	32. Petraș(ciu)	2
20. Cîrste	1	33. Pitei	2
21. Mândric	1	34. Pleșca	7
22. Manoli(ac)	8	35. Robul(eac)	5
23. Moldovan	1	36. Șcraba	35
24. Mihalescu	1	37. Slobodean	1
25. Moțoc	8	38. Solovan	2
26. Muntean	10	39. Strungar	1
27. Pascal	25	40. Strati (Istrati)	1
28. Pascal-Josul	7	41. Scutelnic	1
29. Pascal-Ciocol	1	42. Țurcan	1
30. Pascal-Ulani	6	43. Ungurean	1
31. Poburcan	7	Suma: 256 familii.	

256 f. × 5 sfl. = 1280 suflete.

La atâtea familii românești te uimește pierderea graiului; numai favorizarea de cătră stăpânirea austriacă a elementului slav (mai ales prin școală) poate explica acest fenomen.

9. Chisălău (jud. Cernăuți) plasa Colacinului.

La Nord Vest de târgușorul Zastavna aproape de granița Poloniei. Sat curând slavizat, scurgându-se pe aici multe cete de slavi imigranți în Moldova de sus.

Proprietarul satului în a. 1766 Ienachi Doni.

Numărul familiilor în a. 1774.	52
» » » » 1780.	126
» » » » 1786.	125
» » » » 1926.	683

Tabloul familiilor cu nume românești și numărul lor în prezent:

1. Andrieș	29	8. Mocan.	3
2. Bilan	7	9. Prihană.	3
3. Buhaiu	2	10. Slobodean.	11
4. Buiac	7	11. Solonar.	16
5. Călin.	13	12. Tarangul	5
6. Dulghier.	5	13. Tomiug.	8
7. Greul	7	14. Zaharia.	3

Suma: 119 familii.

119 f. × 5 sfl. = 595 suflete.

Și aici schimonosiri de nume conform idiomului slav; Călin=Calinciuc, Prihană=Prihanovici, etc.

10. **Cincău** (jud. Cernăuți) plasa Colacinului.

În apropierea Nistrului, la mijloc în regiunea de nord a fostei Bucovina. Aici s'a înființat la anul 1790 o școală cu limba de predare moldovenească (Moldavische Trivial-Schule).

Proprietarii satului în a. 1776: Iuoniță Valcinski, Manoli Tabora (Tabără) și Mihalache Giurgiuvan.

Numărul familiilor în a. 1774.	61
» » » » 1780.	132
» » » » 1786.	131
» » » » 1926.	392

Lista familiilor cu nume românești și numărul lor în timpul de față:

1. Babici	46	7. Mânzac	7
2. Barabaș	1	8. Marian	18
3. Cozma	2	9. Prodan	5
4. Filip(iuc)	40	10. Toma (Tomiuc)	4
5. Gulcă	3	11. Vacar(iuc)	1
6. Mănecă	15	Suma: 142 familii.	

$$142 \text{ f.} \times 5 \text{ sfl.} = 710 \text{ sufl.}$$

Au dispărut familiile românești: Călin, Dumitrac, Solomon, Șerban, Șorodan, ș. a.

Schimonosiri: Filip = Filipiuc, Mănecă = Manec, Mânzac = Menziac, Prodan = Prodaniuc.

11. Clivești (jud. Cernăuți) plasa Colacinului.

La mijloc între Prut și Nistru lângă granița Poloniei (Galiției). Din uricul lui Ștefan cel Mare din anul 1503 rezultă, că satul acesta, proprietatea episcopului Rădăuților, și-a luat ființă pe la anul 1500.

Proprietarul satului în anul 1782: Episcopia Rădăuților.

Numărul familiilor în a. 1774	24
» » » » 1780	62
» » » » 1786	121 (cu Gavri-lești)
» » » » 1926	392

Lista familiilor cu nume românești și numărul lor de acuma :

1. Andrii(ciu)	15	9. Manoilă	11
2. Balan(iuc)	1	10. Pază(iuc)	1
3. Cantemir	5	11. Petrușcă ¹⁾	2
4. Capșa	2	12. Prodan(iuc)	8
5. Chihai	1	13. Poștar	16
6. Curelici	3	14. Roman	18
7. Cutaș	1	15. Sandul(iac)	5
8. Hibă	8	16. Serbin	3

1) Deminutivul dela Petru. Ar putea să fie și slav; în limba aceasta ar însemna pătrunjel.

17. Sămeargă	1		19. Ursu(leac)	1
18. Stefă(niuc)	35		20. Veghere.	2

Suma : 139 familii.

139 f. \times 5 sf. = 695 suflete.

Între anii 1880—1850 a fost foarte răspândit numele «Păscar» care a dispărut pe urmă.

Schimonosiri: Hibă = Gheba, Pază = Paziuc, Sandul = Sanduliac, Sămeargă = Semerga ș. a.

12. Clivodin (jud. Cernăuți) plasa Colacinului.

La nord de-orășelul Cozmeni. Uricul lui Ștefan cel Mare arată, că satul a fost înființat pe teritoriul Cozmenilor, proprietatea episcopiei Rădăuților. Mai târziu a fost distrus prin războaie, apoi iarăși refăcut. Afirmarea profesorului Dr. Verenca, că reînființarea ar fi urmat în anii 1766 și 1767 prin imigranții din Galiția nu este exactă, căci numele românești ale familiilor din anul 1800 în număr de 15 (nume românești) arată, că cele 38 de familii din 1774 au fost exclusiv românești. Slavii au imigrat abia între anii 1774—1780.

Proprietarul satului în anul 1782: Episcopia Rădăuților.

Numărul familiilor în a. 1774.	38
» » » » 1780.	96 (!)
» » » » 1786.	95
» » » » 1926.	527

Lista familiilor cu nume românești și numărul lor în timpul prezent:

1. Andronic	1	8. Culeg.	4
2. Andraș(ciuic)	1	9. Damian(ciuic)	2
3. Aron(ovici)	2	10. Dutcă.	2
4. Băetul	1	11. Genecai.	6
5. Bejan.	9	12. Grigoță	11
6. Bernic	8	13. Gogoman	3
7. Colțun	1	14. Hamal (ciuic)	1

15. Ieremie	4	22. Racoviță	14
16. Jucican	2	23. Tatulici	6
17. Lacustă	1	24. Tomaș	1
18. Machedon	2	25. Vacar(ciuic)	7
19. Matei(ciuic)	4	26. Vârstă	13
20. Mihai(liuc)	7	27. Vodian(ciuic)	1
21. Petracă(ovici)	5	28. Zaharie	15

Suma 134 familii.

134 f. \times 5 sfl. = 670 suflete.

Schimonosiri: Andraș = Andrașciuc, Aron = Aronovici, Damian = Damianciuc, Hamal = Hamaliuc, Vacar = Vacarciuc. Numele «Epure», care se află între anii 1800—1850 s'a prefăcut de aici înainte în Zaeț; (Zaeț în limba slavă = epure). Azi a dispărut acest nume.

13. **Cotul Ostriței** (județul Cernăuți) plasa Prutului.
Vezi N-rul 34 Mahala (pag. 109).

14. Cozmeni (jud. Cernăuților) plasa Șipenițului.

Oraș situat la vr'0 12 km. dela Prut, în partea apuseană a Bucovinei. A fost capitală de județ. Azi e sediul preturei Șipenițului și judecătoriei de ocol. Școala moldovenească (Moldavische Trivial-Schule) înființată în anul 1780, s'a prefăcut cu timpul (1850—1860) în una germanăruteană apoi curat ruteană. Mai târziu (1900) se înființă și un liceu rutean. Uricul lui Ștefan cel Mare arată că teritoriul Cozmenilor a fost proprietatea Episcopiei Rădăuților încă depe timpul lui Alexandru cel bun. Acest uric s'a prezentat în original în anul 1782. Comisiunii pentru constatarea proprietăților din Bucovina (Acta gracialia tom. VI)

Proprietarul moșiei în anul 1872. Episcopia Rădăuților.

Numărul familiilor în anul 1774.	81
» » » » 1780.	190
» » » » 1786.	188
» » » » 1926.	1014

Lista familiilor cu nume românești și numărul lor în timpul de față:

1. Andrii(ciu)	13	7. Cantemir	18
2. Apostol(iuc)	13	8. Cotârla	1
3. Baetul	2	9. Crețul	12
4. Banul	1	10. Cardinal	2
5. Bejan	17	11. Cuptior	2
6. Buliga	10	12. Cocea	1

13. Dumitraș(ciu) 6	26. Pleșcan(iuc) 2
14. Focos 2	27. Poclitar (răzeși) . . . 14
15. Gavril(iuc) 10	28. Sandul(ovici) 2
16. Grigoță 13	29. Severin 4
17. Gură 10	30. Scutelnic 1
18. Iațura 5	31. Tașula 1
19. Jucian 15	32. Tatulici 3
20. Litvin(ciu) 28	33. Țurcan 2
21. Machedon 12	34. Văcar(iuc) 1
22. Nicul(iac) 7	35. Veghere(iuc) 6
23. Prisăcar 2	36. Zaharie 2
24. Pihul(iac) 11	37. Zăvada 2
25. Pivțaran 22	Suma: 307 familii.

307 f. \times 5 sufl. = 1535 suflete.

Schimonosiri: Andri=Andriiciuc, Apostol=Apostoliuc, Bejan=Bajan, Buliga=Bulega, Dumitraș=Dumitrașciuc, Gavril=Gavriliuc, Pipul=Pihuleac, Vacar=Vacariuc, Veghere=Vegeheriuc și a. Au dispărut familiile: Diacon, Scraba, Tomiug ș. a.

În orașul Cozmeni trăesc și mulți Evrei, Poloni, și Germani la un loc circa 2000 suflete.

15. Crișciatic (jud. Cernăuți) plasa Colacinului.

Sat situat pe malul Nistrului în fața orașului galițian Zaleszczyki (Zaleșcechi). Teritoriul satului aparține odata comunei megieșe Repujineț. Malul Nistrului e format aici din stânci înalte. Pe una din aceste stânci a stat în timpurile vechi o mănăstire, care s'a surpat apoi. Pe acelaș loc a zidit la anul 1768 negustorul Toader Hagi u o mănăstire nouă de piatră, dotându-o cu jumătatea din moșia Zvineace, pe care o cumpăraseră dela mazilii acestui sat cu 1000 florini. La sud de această mănăstire s'a format apoi comuna Crișceatic, locuită la început de clăcași români, precum se vede această din cele câteva nume românești rămase până azi.

Proprietarul satului la a. 1776. Mănăstirea satului cu mai mulți mazili din Repujineț.

Numărul familiilor la a. 1774	2
» » » » 1780	30
» » » » 1786	— (vezi Repujineț)
» » » » 1926	376

Lista familiilor cu nume românești și numărul de azi:

1. Blăuș	9	7. Golianici	6
2. Bodnar	3	8. Lucic	9
3. Bortnic	2	9. Marinici	3
4. Călin(iuc)	11	10. Miroș	5
5. Cerlincă	2	11. Slobodian	3
6. Ciobotă(nic)	5	Suma: 58 familii.	

58 f. × 5 sufl. = 290 suflete.

16. Cuciurul-Mic (jud. Cernăuți) plasa Nistrului.

Sat la Sud-Est de orașelul Zastavna pe șleahul ce duce dela Cernăuți spre Nistru. Răzeșimea formează o mare parte a populației. Numele satului se află în uricele din anul 1602, 1637 și 1646. Aceste trei urice au fost prezentate în original «Comisiunii pentru constatarea proprietăților din Bucovina» la a. 1782. În anii 1766 și 1767 s'a așezat aici un grup de imigranți galițieni. Răzeșii boicotându-i, și-au zidit la anul 1822 o biserică separată numită și azi «răzășească». Cu toate acestea slavizarea a devenit pe la anul 1870--1880 completă.

Proprietarii satului la a. 1782: Dumitraș Sturza ($\frac{2}{4}$), Teodor Coșan ($\frac{1}{4}$), Ștefan Săvescu ($\frac{1}{4}$).

Numărul familiilor în a. 1774	64
» » » » 1780	153
» » » » 1786	152
» » » » 1926	729

Tabloul familiilor cu nume românești și numărul lor în prezent:

1. Braha (mazili) 2	8. Cocorean (răzeși) 3
2. Brânzan » 1	9. Coșman 1
3. Buzac 9	10. Cōștreș (mazil) 2
4. Calance 14	11. Draghindă 2
5. Castelan 8	12. Dupeșcă 19
6. Catană 5	13. Fabian 3
7. Chitar (Pitar) 4	14. Frunzei 2

15. Fudulă	6	30. Serban	3
16. Greul	2	31. Slobodean.	13
17. Goraș(ciu)	2	32. Sobol (răzeși).	2
18. Holubaș.	1	33. Soltiș.	2
19. Macoveiu	8	34. Sorocan.	2
20. Morar.	13	35. Spânul	2
21. Negrici (răzeși)	37	36. Ștehan (mazil)	2
22. Onciul	2	37. Struț	1
23. Pădure	2	38. Tomiuc (mazil)	4
24. Paladi.	5	39. Tomorug »	2
25. Petec	6	40. Țopa »	5
26. Poclitar (răzeși)	5	41. Vlaicu »	3
27. Prodan	8	42. Zaharia	2
28. Răilean	7	43. Ziola	2
29. Scripcar.	4	44. Zota	1

Suma: 229 familii.

229 f. \times 5 sufl. = 1145 suflete.

S'au stins familiile răzășești: Albotă, Borcea, Corjan, Perjul, Tăutul ș. a.

17. **Culeuți** (jud. Cernăuți) plasa Colacinului.

Pe malul Nistrului între Vasilău și Repujineț. Sat slavizat la sfârșitul veacului XVIII. Multe familii răzesești așezate în secolul XV.

Proprietarul satului în a. 1776: Iuoniță Moțoc cu mai mulți mazili și răzeși.

Numărul familiilor în a. 1774.	26
» » » » 1780.	50
» » » » 1786.	167 (cu Vasilău)
» » » » 1926.	190

Lista familiilor cu nume românești și numărul lor în prezent:

1. Balasinovici (mazili)	1	9. Moțoc (mazili)	8
2. Bacinschi (preotrăzeș). 1		10. Portei.	1
3. Căuțiș (răzeși)	9	11. Sincovan	1
4. Crăciun	7	12. Sobol	16
5. Colenzian	11	13. Ungurean	7
6. Greul	3	14. Șerban(ovici)	1
7. Harcotă	8	15. Totoescu	1
8. Lei.	3	Suma: 78 familii.	

78 f. × 5 sf. = 390 suflete.

Familii dispărute: Caltaș, Lae și Svirid.

18. Davidești (jud. Cernăuți) plasa Colacinului.

Sat la Nord-Vest de Cozmeni. Proprietatea veche a episcopiei Rădăuților, precum arată uricul lui Bogdan Orbul dela anul 1519. Numele satului se găsește pentru întâia dată într'un document din anul 1451.

Proprietarul satului în a. 1782; Episcopia Rădăuților.

Numărul familiilor în a. 1774.	47
» » » » 1780.	90
» » » » 1786.	89
» » » » 1926.	404

Lista familiilor cu nume românești și numărul lor în prezent :

1. Andruș(ciu) 23	8. Pilat 27
2. Banul 8	9. Pită(c) 2
3. Băut 43	10. Prună 4
4. Coșman 16	11. Tomaș(ciu) 3
5. Cozma 6	12. Vacar(ciu) 12
6. Cot 1	13. Vatricî 2
7. Greu 1	14. Vicsici 24

Suma: 162 familii.

162 f. × 5 sfl. = 810 sufete.

familii dispărute: Genecai, Slobodian, Volintir, Zaharie ș. a.

Schimonosiri: Andruș = Andrușciu, Cot = Cotec, Pită = Pitac, Tomaș = Tomașciu, Vacar = Vacarciu.

19. Dobronăuți (jud. Cernăuți) plasa Nistrului.

La granița Basarabiei la mijloc între Prut și Nistru. A fost curând slavizat prin invaziune galițiană.

Proprietarul satului în anul 1782 Iuonița Cuza (Spătarul).

Numărul familiilor în anul 1774	36
» » » » 1780	132 (!)
» » » » 1786	131
» » » » 1926	500

Tabloul familiilor cu nume românești și numărul lor în prezent:

1. Balan	3	11. Mihalescu	9
2. Bodnar	1	12. Moldovan	15
3. Ciobotar	3	13. Strungar	5
4. Darie	51	14. Șerban	3
5. Fuștei	2	15. Tomiug	7
6. Gural	3	16. Țurcan	3
7. Laurin	11	17. Vacar	3
8. Lifterie	3	18. Vârstă	4
9. Lungul	10	19. Vlaicu	2
10. Litvă	8	Suma: 146 familii.	

146 f. × 5 sufl. = 730 suflete.

S'au stins familiile românești: Bortnic, Perjan, Stâncă, Tocar.

Schimonosiri: Bodnar = Bodnariuc, Darii = Dariiciuc, Litvă = Letvă, Șerban = Șerbaniuc.

20. **Doroșăuți** ¹⁾ (jud. Cernăuților) plasa Nistrului.

Situat la mijloc, pe malul Nistrului bucovinean. Năvala galițiană, mai ales între anii 1774—1780. Slavizarea a urmat deci curând. Cu toate acestea am mai aflat între anii 1880—1885 în sat, oameni bătrâni, cari vorbeau românește.

Proprietarii satului în anul 1782: Toma Iamandi ($\frac{1}{2}$) și Vasile Iamandi ($\frac{1}{2}$),

Numărul familiilor în anul 1774.	10 (?)
» » » » 1780.	170
» » » » 1786.	169
» » » » 1926.	640

I. Lista familiilor cu nume românești și numărul lor în prezent:

1. Anacă.	26	10. Gabor.	4
2. Ataman.	11	11. Gheorghiiță	2
3. Batală.	10	12. Gherman	7
4. Butuc.	11	13. Halus.	4
5. Carmazan.	2	14. Hoțoman	1
6. Comanită	3	15. Iancu.	2
7. Croitor	6	16. Iancuș	17
8. Curele	18	17. Ilău.	2
9. Fostei.	4	18. Malic	16

1) Unul din cele trei sate la care trec pe lângă familiile cu nume românești și cele cu nume străine (slave), spre a arăta relația numărului lor.

19. Măneacă	4	25. Parnetă	3
20. Mihai(ciuca).	14	26. Perjan.	2
21. Monici.	1	27. Pițulă.	1
22. Mațul(eac).	2	28. Tomcă	12
23. Muntean	2	29. Țap.	7
24. Nuțul(eac).	17	30. Vihnean.	26

Suma: 236 familii.

236 f. \times 5 sufl. = 1180 suflete.

Schimonosiri de nume românești: Ataman = Vataman
 Vatamaniuc, Carmazan = Carmazaniuc, Iancuș = Iancușec,
 Nuțul = Nutuleac. Veghere = Vegheriuc.

II. Lista familiilor cu nume străine (slave) și numărul lor în prezent:

1. Antoniuc	4	24. Grigorovici	12
2. Axenticiuc	1	25. Guleac	1
3. Bajanschi.	8	26. Ilaidei	18
4. Bilous.	7	27. Hariuc	9
5. Beștanco	4	28. Ilionci	2
6. Bezcorovanei	17	29. Hemițchi	2
7. Robinschi	1	30. Hanuseac.	1
8. Borsci.	1	31. Hluchman.	5
9. Buzinschi	12	32. Herceac.	1
10. Ciornetchi.	1	33. Hloșchivski.	1
11. Ciornomud	4	34. Holovaciuc	6
12. Ciupruro	3	35. Horiiciuc	5
13. Cobelca.	3	36. Hrețenchi.	1
14. Chinzivski	8	37. Hrețeniuc.	10
15. Crauciuc	2	38. Hrehoreșen	2
16. Culcec	1	39. Iasciuc	1
17. Cuzeac	8	40. Iastrenschi	1
18. Demchiv	3	41. Iuzec	4
19. Drabic	1	42. Lazoreac	8
20. Dutceac.	1	43. Litvinciuc.	7
21. Falinschi	1	44. Manelec.	1
22. Fedoriuc	1	45. Manziuc.	1
23. Federenciuc.	1	46. Marchevicei	7

47. Marciuc	2	70. Rostotchi	2
48. Mirca	7	71. Sauca	6
49. Motriuc	1	72. Şepitca	1
50. Nadureac	1	73. Schibinschi	18
51. Naida	1	74. Scvarciuc	2
52. Oliinciuc	4	75. Sopionec	3
53. Ostapovici	1	76. Stadnec	1
54. Ozirnei	4	77. Stasiuc	3
55. Pancec	1	78. Steţchi	11
56. Panchiv	15	79. Şuparschi	2
57. Paulec	4	80. Tcaciuc	3
58. Ȕacicovschi	2	81. Trenciuc	2
59. Panciuc	23	82. Truhan	2
60. Pereviznei	3	83. Vaseleşeu	2
61. Pidlisnei	2	84. Veheriuc	1
62. Podorojnei	1	85. Viiciuc	7
63. Pasconiuc	1	86. Vizniuc	3
64. Proţeşen	2	87. Voiţeh	1
65. Radec	4	88. Voloşeniuc	1
66. Reabei	2	89. Vorobeţ	6
67. Repei	7	90. Zahorodniuc	8
68. Romanciuc	4	91. Zamoilo	6
69. Romaniuc	2	92. Zvizda	14

Suma: 398 familii:

398 f. \times 5 sufl. = 1990 suflete.

Aflându-se deci 30 nume româneşti la 236 familii, iară 92 nume străine (slave) la 398 familii, e relaţia: 8:5.

Relaţia aceasta ne arată vechimea, stabilitatea şi continuitatea familiilor româneşti, iară de altă parte sosirea mai târzie a familiilor celor străine (slave).

21. Dubăuți (jud. Cernăuți) plasa Șipenițului.

Sat pe malul Prutului aproape de granița Poloniei. Se găsește pentru întâia dată într'un uric al lui Ștefan cel Mare din a. 1463.

Proprietarul satului în a. 1782: Iuoniță Sturza, Vornic mare.

Numărul familiilor în anul 1774	36
» » » » 1780	107
» » » » 1786	106
» » » » 1926	323

Lista familiilor cu nume românești și numărul lor în timpul prezent:

1. Adam	7	7. Halegă	6
2. Berezan	1	8. Cotârlă	3
3. Ciobotar:	11	9. Pascar	5
4. Costăș(uc)	26	10. Pază(iuc)	8
5. Dimed	10	11. Petraș(uc).	2
6. Grecul	2	12. Tomiug	2

Suma: 83 familii.

83 f. × 5 sufl. = 415 suflete.

Schimonosiri de nume: Costăș=Costășuc, Cotîrlă=Coterlo, Pază—Paziuc, Petraș—Petrașuc, ș. a.

22. **Gavrilești** (jud. Cernauți) plasa Șipenițului.

În apropierea târgușorului Cozmeni, la granița Galiției (Poloniei). Numele satului se află amintit pentru prima dată într'un uric din anul 1453. Uricile din 1503 și 1519 confirmă proprietatea Episcopiei Rădăuților asupra acestui sat. Proprietarul satului în a. 1782: Episcopia Rădăuților.

Numărul familiilor în a. 1774.	33
» » » » 1780.	59
» » » » 1785.	58
» » » » 1926.	263

Numele familiilor (românești) înstrăinate și numărul lor:

1. Arici.	7	6. Gherman	20
2. Balan	8	7. Nuțul	7
3. Bortiu	5	8. Pălimar.	3
4. Costică.	2	9. Petrușcă	8
5. Carp.	10	10. Tropoată	11

Suma: 81 familii.

81 f. × 5 sufl. = 405 suflete.

Schimonosiri de nume: Balaniuc=Balan, Costec=Costică, Carpiuc=Carp, Nuțuleac=Nuțul, Palamariuc=Pălimar, ș. a.

Probabil că și numele familiilor: Coșec, Martiniuc, Mironiuc, Onufriuc, Ștefaniuc s'au format din: Coș (la Slavi nu se întrebuițează acest cuvânt), Martin, Miron, Onufrei, Ștefan (toate, nume patronimice).

23. Gogolina (jud. Cernăuți) plasa Prutului.

Situat pe malul Prutului la granița Basarabiei. Se chemă și Stroești-de-sus și a fost un cătun al satului Stroești. Slavizarea a progresat și aici, n'a fost însă în stare să cuprindă tot satul. Se vorbește azi și românește de o mare parte a locuitorilor.

Proprietarul satului în a. 1782: Vasile Morțun ($\frac{1}{2}$) și Constantin Costachi Volcinski ($\frac{1}{2}$).

Numărul familiilor în a. 1774.	19
» » » » 1780.	91
» » » » 1786.	91
» » » » 1926.	604

Tabloul familiilor românești și numărul lor:

1. Aroneț	9	10. Lăcustă	4
2. Bățu	2	11. Marcu	5
3. Bumbac	3	12. Poclitar	3
4. Cimpoeș	2	13. Răilean	4
5. Cioban	3	14. Surdu	2
6. Damian	3	15. Tabără	1
7. Dolhan	5	16. Topală	4
8. Dumitraș(ciuic)	5	17. Toacă	2
9. Gordaș(ciuic)	3	18. Ursuleac	3

Suma: 63 familii.

63 f. \times 5 sufl. = 315 suflete.

Au dispărut familiile românești: Lună, Magaș, Țarină, Litvin.

24. Horoșăuți (jud. Cernauți) plasa Nistrului.

La răsărit de orașelul Zastavna în apropierea Basarabiei. Satul cuprinde multe familii răzesești cu tradiție și conștiință românească.

Proprietarul satului în a. 1872: Simeon Turcul ($\frac{3}{4}$) și Ilie Vlaicu ($\frac{1}{4}$).

Numărul familiilor în a. 1774.	67
» » » » 1780.	117
» » » » 1786.	116
» » » » 1926.	530

Lista familiilor cu nume românești și numărul lor în prezent :

1. Arin(ovici) răzeș	1	13. Ghelici	13
2. Balasinovici (mazil)	3	14. Jitar	8
3. Chirilă	29	15. Litvă	1
4. Costaș(ciuic)	19	16. Luția(c)	8
5. Coceala	3	17. Mălin	1
6. Cozubaș	1	18. Măneacă	1
7. Dascal (răz.)	14	19. Mănescu (mazil)	1
8. Dârda	12	20. Mihalescu	1
9. Frunză	1	21. Pădure	2
10. Fușteiu	21	22. Pâslar	1
11. Gavriliță	29	23. Perjan	5
12. Grumeză	17	24. Prisăcar(ciuic)	6

25. Rotar	1	29. Vlaicu (mazil).	7
26. Sidon	1	30. Zaharie	3
27. Sasu	2	31. Zota (mazil).	1
28. Țurcan	11	Suma : 223 familii.	

223 f. \times 5 sufl. = 1125 suflete.

Nume dispărute: Poclitar, Malinescu, Strugar, ș. a.
 Schimonosiri: Arin=Arinovici, Costăș=Costășciuc,
 Luția=Luțiac, ș. a.

25. **Iujineț** (jud. Cernăuți) plasa Colacinului.

Situat la granița spre Polonia lângă iazul Stăucenilor. Numele satului îl găsim în jumătatea a doua a secolului XVI. Intr'un uric al lui Iancu Sasul din 28 februarie 1582 se confirmă familiei Rohozna proprietatea asupra acestui sat. Timpuriu slavizat.

Proprietarul satului în anul 1782: Iordachi Kantakuzinò (Pașcanul).

Numărul familiilor în a. 1774.	48
» » » » 1780.	70
» » » » 1786.	— (vezi Malatinești)
» » » » 1926.	317

Tabloul familiilor cu nume românești și numărul lor în prezent:

1. Bodnar	10	7. Moțoc.	1
2. Cemerîș	10	8. Pițul	13
3. Guralic.	3	9. Sămeargă.	6
4. Jupân	3	10. Șopot.	7
5. Miron	22	11. Tureac	8
6. Molnar.	7	12. Zavarici.	3

Suma: 93 familii.

93 f. × 5 sufl. = 465 suflete.

Schimonosiri: Jupân = Șupen, Miron = Mironec, Pițul = Pițuleac, = Pițec, Sămeargă = Semerga etc.

26. Iurcăuți (jud. Cernăuți) plasa Nistrului.

Sat situat între Cucurul-Mic și Pohorlăuți.

Odinioară moșia Spătarului Ioan Stroici.

Prin invaziunile Galițienilor în anul 1766 și 1767 satul a fost curând slavizat.

Proprietarii satului în anul 1782:

1. Gheorghe și Nicolai Lență	} $\frac{1}{4}$	—
Miron și Ilie Costreș		
Gheorghe Știrbul		
2. Catarina Macri (Macroaia)		$\frac{3}{4}$

Numărul familiilor în a. 1774. 82

» » » » 1780. 143

» » » » 1786. 141

» » » » 1926. 509

Numele familiilor (românești) înstreinate și numărul lor în prezent:

1. Babă(iuc). 7	}	10. Pitic 6
2. Barabaș 3		11. Păgârlă 2
3. Bandură 2		12. Râpta 1
4. Buncă 7		13. Rotar 4
5. Curui 15		14. Sărman 5
6. Gospodar 5		15. Șarban 2
7. Grumaz 4		16. Sologon 1
8. Holubaș 7		17. Tatar 3
9. Mațul 40		Suma: 114 familii.

114 f. \times 5 sufl. = 570 suflete.

Schimonosiri de nume: Curuiac (Curui), Gospodariuc (Gospodar), Grumeza (Grumaz), Mațuleac, Mațeo (Mațul, Poherla (Păgârlă), Șirman (Sărman).

27. Ivancăuți (jud. Cernăuților), plasa Șipenițului.

Sat situat la apus de orașelul Cozmeni, lângă granița Poloniei. Răzeșimea slavizată formează și aici majoritatea locuitorilor. Școala veche românească (între anii 1830—1870) deveni ruteană (1876). Răzeșii bătrâni spun și aici rugăciunile românește. Ivancăuții se amintesc pentru întâia oară într'un uric al lui Alexandru din 27 9 1451. La anul 1782 s'au prezentat înaintea Comisiunii pentru confirmarea proprietăților din Bucovina (Bucowiner Konfirmierungs Kommission), mazilii și răzeșii: Mihalachi și Nicolai Ianoș, Gavrilaş Draghindă, Ioan Buțură, Grigoraș, Țântă, Grigoraș Tăutu vel Lupulencu, Andreiu Mintici, Iordachi Buțură și Andreiu Țiganiuc, înaintând în original un uric dela Ștefan cel Mare din anul 1473, din care reiese că la acest an boierul Dragoș Ușarul a cumpărat acest sat dela boierul Cârste pentru 170 zloți tătărești. Iar cei susnumiți sunt prin căsătorie urmașii boierului Dragoș Ușarul.

Proprietarii satului în anul 1782: Susnumiții mazilii și răzeși.

Numărul familiilor în anul 1774	48
» » » » 1780	136
» » » » 1786	135
» » » » 1926	578

Lista familiilor cu nume românești și numărul lor în prezent:

1. Albotă	4	4. Bătrân(ovschî)	16
2. Andronic	4	5. Buțură	4
3. Balan.	1	6. Cantemir	2

7. Carp	11	30. Pază(iuc)	9
8. Cernăucean	1	31. Păuș	6
9. Chișcan	11	32. Perjul	11
10. Ciuntul(eac)	2	33. Poclitar	2
11. Coceală	5	34. Popencu	10
12. Crivină (Crivenciuc) .	28	35. Prodan	2
13. Costăș	7	36. Slobodeanu	2
14. Danciul	1	37. Straguș	2
15. Draghindă	3	38. Șerban(ovschi)	4
16. Formos	2	39. Tarangul	3
17. Goldic	2	40. Tatomir	11
18. Hotincean	8	41. Tatulici	4
19. Ivașcan	4	42. Tăutu	13
20. Ianoș	4	43. Tăutu vel Lupulencu .	5
21. Lazăr	5	44. Țigan(iuc)	25
22. Licperdă	4	45. Țintă	5
23. Litvinul	4	46. Țopa	15
24. Lucaș	4	47. Ursulean	2
25. Lupașcu	4	48. Vacar(iuc)	7
26. Lupul	6	49. Vasili(ovici)	1
27. Lupulencu	8	50. Veghere	10
28. Mintici	4	51. Vlaicu	2
29. Negoită	2		

Suma: 312 familii.

312 f. × 5 sufl. = 1560 suflete.

Au dispărut familiile răzeșești aflătoare între anii 1783—1830: Bejan, Holubaș, Frestrega, Istratuță, Muntean, Matiaș, Mătăsar, Muriu ș. a.

Schimonosiri: Bătrân = Batranovschi, Carp = Carpiuc, Lazăr = Lazariuc, Pază = Paziuc, Șerban = Șerbanovschi, Vacar = Vacariuc, ș. a.

28. Jucica Nouă și Veche cu Moșii și Istenie
(jud. Cernăuți) plasa Prutului.

Un complex de trei sate pe malul Prutului, la apus dela un asemenea complex al comunelor: Buda, Mahala și Cotul Ostriței. El formează două comune politice (Jucica Nouă și Veche) și trei parohiate (Jucica Nouă-Veche și Moșii-Istenie). Până la anul 1800 au format o singură parohie (Jucica). În acest an s'a despărțit o parte situată la apus, căpătând numele Jucica-Nouă, iar la anul 1890 s'a înființat din aceasta și o a treia parohie (Moșii-Istenie).

Numele satului Jucica se găsește pentru prima dată în uricul Voevodului Miron (Barnovschi-Movilă) din 8/2 1627. La anul 1725 Jucica e proprietatea boerului Gheorghe Ursachi. Urmașul acestuia în proprietate, voevodul Grigorie Ghica dăruiește moșia Jucica mănăstirii Bârnovschi.

Proprietarul satului în a. 1782: Mănăstirea Barnovschi.

Numărul familiilor în anul 1774	33
» » » » 1780	158
» » » » 1786	317
» » » » 1926	—
a) Jucica Nouă	398
b) » Veche	397
c) Moșii	242
	} 1037

Lista familiilor cu nume românești și numărul lor în timpul prezent:

1. Arici	3		4. Brânzei	3
2. Aroneț	6		5. Bodnar	4
3. Ataman	4		6. Capteiu	8

7. Căulea	30	35. Miriucă	7
8. Cârste.	6	36. Moldovan.	4
9. Catană	11	37. Mojic	11
10. Chelar	10	38. Moșac.	2
11. Cingă.	4	39. Moși	15
12. Cioban	4	40. Moșneag(ă)	5
13. Ciobotar	2	41. Musteață	1
14. Covrig	3	42. Nichifor(iuc).	5
15. Cozubaș.	6	43. Opincă	8
16. Damian.	3	44. Pendul	2
17. Dulghier	7	45. Pleșcă.	11
18. Eliacii	12	46. Reus	5
19. Floare	3	47. Racoce	7
20. Galan.	6	48. Saiu.	3
21. Găină.	4	49. Salahor.	9
22. Gheorghită	6	50. Sferduleț	8
23. Gavrileş.	2	51. Ștefă(iuc)	3
24. Ghical	7	52. Sită.	4
25. Gorj	7	53. Ștefăniță	1
26. Isac.	4	54. Șorodoc.	1
27. Izmitiar (Hizmicher).	3	55. Toma	10
28. Ițcan	5	56. Taniac	4
29. Jitar	10	57. Trecuș	7
30. Josul	2	58. Futuruș.	5
31. Lemne	4	59. Vacar.	3
32. Mac.	3	60. Virstă(iuc).	2
33. Mariaș	13	61. Vidră.	2
34. Magaș	12	Suma : 362 familii.	

362 f. × 5 sufl. = 1810 suflete.

Schimonosiri de nume: Cârste = Cârștiuc, Damian =
Damiănciuc, Vacar = Vacarciuc ș. a.

29. Lașchiuca Nouă și Veche (jud. Cernăuți)
plasa Șipenițului.

Situată la amiazăzi de orașul Cozmeni. Numele satului (Lașchiuca) îl găsim pentru prima dată în uricul lui Ștefan cel Mare din a. 1503. Se confirmă proprietatea Episcopiei Rădăuților asupra satului.

Imigrări mai însemnate ale Galițienilor în anul 1766 și 1767. Slavizarea a urmat deci curând, mai ales prin sucursul ce l'au primit veneticii între anii 1774—1780.

Proprietarul satului în a. 1782: Episcopia Rădăuților.

Numărul familiilor în a. 1774.	53
» » » » 1780.	101
» » » » 1786.	115
» » » » 1926.	441

Lista familiilor cu nume românești și numărul lor în prezent:

1. Andriaș(ec) 9 2. Andronic 1 3. Bodnar(iuc) 8 4. Boncu. 11 5. Cârste. 4 6. Căpățină 6 7. Chișcan 5 8. Cozmin 2 9. Cozmă 5 10. Coșman 1	11. Coștură 6 12. Cuiu(ec). 1 13. Facas. 3 14. Foc 3 15. Gheorghică 12 16. Grecul 5 17. Dragan(iuc). 3 18. Jucican 3 19. Macoveiu 73 20. Muntean 9
---	---

21. Nemiș.	4	25. Sorohan.	30
22. Onciul	5	26. Stroici.	1
23. Prodan (mazil)	1	27. Toderică	1
24. Severin.	4	28. Zaharie.	3

Suma: 216 familii.

216 f. \times 5 sufl. = 1080 suflete.

Schimonosiri de nume: Andriaș = Andriașec, Bodnar = Bodnariuc, Gheorghică = Gordica, Dragan = Draganiuc, Cuiu = Cuiec, Macoveiu = Macoveiciuc, Onciul = Vonciu-leac ș. a.

30. Lăhăcenii-Tăutului (jud. Cernăuți) plasa Prutului.

Pe malul Prutului la granița Basarabiei. Numele vine dela proprietarul satului Tăutu. Și aici slavizarea a cuprins jumătatea locuitorilor.

Proprietarul satului în a. 1782: Iuoniță Tăutu.

Numărul familiilor în a. 1874.	37	
» » » » 1780.	55	
» » » » 1786.	—	(Vezi Rarancea)
» » » » 1926.	—	(Vezi Gogolina)

Famiiliile românești și numărul lor în prezent:

1. Andronic	4	13. Luchian.	11
2. Boartă	1	14. Manoli.	3
3. Bodnar	4	15. Marcu.	7
4. Bumbac.	19	16. Petraș(ciuic).	5
5. Caprici	7	17. Răilean	12
6. Ciobotar	3	18. Sârbu.	3
7. Crițac.	9	19. Slănină	7
8. Dolhan	4	20. Sucevan	1
9. Dumitraș(ciuic).	3	21. Tureț.	3
10. Festici	3	22. Tureac	14
11. Giurămiă	1	23. Țarină	3
12. Litviu.	2	Suma: 129 familii.	

129 f. × 5 sufl. = 645 suflete.

Schimonosiri: Andronic = Androniciuc. Bodnar = Bodnariuc, Dumitraș = Dumitrașciuc, Petraș = Petrașciuc, etc.

Dela Unire încoace s'a pus stavilă slavizării prin re-romanizarea școlii primare.

31. Lențești de jos și de sus (jud. Cernăuți)
plasa Prutului.

Situat pe malul Prutului în fața Cernăuților. Numele Lențești provine sau dela familia locuitorilor cu numele Lencu sau (mai probabil) dela numele boierului Lența, proprietarul satului în secolul XVI (părerea profesorului Dr. Daniil Verenca, că Lențești ar veni dela deminutivul Lenția=Elena, e nebazată). Mai târziu (vezi uricele 1590 și 1660) a trecut satul în proprietatea familiei Prăjeștilor. Aceștia îl vând Sturzenilor, iar dela Sturzeni trec Lențeștii ca zestre în posesiunea familiei Iamandi. Pe teritoriul satului lângă șleahul ce duce la granița Poloniei (Sniatyn) a fost nimicită de Boldor Vornicul la 29/10 a. 1496 armata poloneză care veniă într'ajutor oștirilor bătute la codrul Cosminului. Intăriturile și săpăturile s'au păstrat până azi.

Proprietarii satelor în anul 1782: *a)* Lențești de jos: Mânăstirea Barnovschi; *b)* Lențești de sus: Toma Iamandi.

Nr. familiilor în a.	1874: <i>a)</i> Lențești-de-Jos	12	}	32
	<i>b)</i> » »	Sus . 20	}	
» » » »	1780: <i>a)</i> » »	Jos . 40	}	100
	<i>b)</i> » »	Sus . 60	}	
» » » »	1786	96		
» » » »	1926	739		

Lista familiilor cu nume românești și numărul lor în prezent:

1. Băetul 2	4. Bordian(ciuç) 8
2. Basarab(a) 65	5. Budistean 2
3. Bodnar 10	6. Cernușcă 10

7. Ciobotar	4	21. Lencu.	12
8. Cochindă	4	22. Panciu	11
9. Condurean	7	23. Păscar	3
10. Corbat	2	24. Perjar	2
11. Dorohan	2	25. Pipan.	1
12. Fochii.	26	26. Soldat.	15
13. Gâlcă	48	27. Ștefăniță	3
14. Gherman	2	28. Targă.	4
15. Ghină.	4	29. Terfelia.	10
16. Cordaș	2	30. Ungurean.	2
17. Hamal	2	31. Vacar.	3
18. Hermon.	7	32. Vîrstă.	8
19. Horgii	3	33. Verenca ¹⁾	42
20. Lăcustă.	2	Suma: 328 familii.	

328 f. × 5 sufl. = 1640 suflete.

- Schimonosiri: Bordian—Bordianciuc. Gâlcă=Ghelca=Ghelciuc, Vîrstă—Vârștiuc.

1) Familiile cu nume slave Verenca au fost romanizate în sec. XVIII. Se găsesc în a. 1775—1800 în multe localități.

32. Luca cu Costreșeni (jud. Cernăuți) plasa Colacinului.

Sat pe malul Nistrului în colțul de apus al Bucovinei transprutene. Aici a fost zidită pe 1^ă anul 1742 o mănăstire de mazilul Atanasie Ținta. În jurul schitului s'a format apoi satul. Se află câteva familii răzeșești.

Proprietarul satului la a. 1782: Schitul satului cu mai mulți răzeși (Costreșeni).

Numărul familiilor în anul 1774	15
» » » » 1780	30
» » » » 1786	— (Vezi Prelipce)
» » » » 1926	284

Tabloul familiilor cu nume românești și numărul lor în prezent:

1. Babalui	11	8. Grindei (Gruntei) . . .	3
2. Boclă (Buclă).	5	9. Hulciu	2
3. Brahă	2	10. Miliță	3
4. Cozmă	3	11. Mariaș	3
5. Costreș.	2	12. Reșiță	20
6. Carp.	7	13. Stețiu.	5
7. Casian.	3	14. Tocar.	7

Suma: 76 familii.

76 f. × 5 sufl. = 380 suflete.

Au dispărut familiile românești: Rodnar, Pleșca, Sloboadean.

Schimonosiri: Buclă=Boclăh, Reșița=Reșitnec, Stețiu=Stețiuic, Tocar=Tocariuc.

33. Lujeni (jud. Cernăuți) plasa Șipenițului.

Pe malul Prutului aproape de granița Poloniei.

Satul se amintește pentru întâia oară în uricul din 7 Octombrie 1452, în care se zice că boierul Costea Vranici vinde acest sat lui Teodor Vitold cu 400 zloți țărărești. Acest din urmă a zidit apoi în a doua jumătate a sec. XV biserica parohială care se află și azi. Mai târziu a trecut satul în posesiunea lui Iordachi Luchi (Luca) prin căsătoria acestuia cu o nepoată a lui Miron Costin, proprietarul satului în a. 1662.

Proprietarul satului la a. 1782: Iordachi Luchi (Marele Stolnic).

Numărul familiilor în anul 1774	84
» » » » 1780	163
» » » » 1786	162
» » » » 1926	850

Tabloul familiilor cu nume românești aflătoare și azi în acest sat și numărul lor :

1. Bașac	17	9. Cinuș	3
2. Băței	2	10. Clețan	4
3. Berindă	3	11. Căzemă	20
4. Bodnar	3	12. Coșar	24
5. Buhai	10	13. Curis (Guriș)	17
6. Cioban	6	14. Dorohan	3
7. Calance	5	15. Grecul	3
8. Cerniș	1	16. IIătrici	7

17. Lăcustă.	16		22. Moșuc.	34
18. Luția.	4		23. Pilat	17
19. Lucaciu.	6		24. Pipan.	3
20. Lupul.	4		25. Vizir	3
21. Mândrig.	5		Suma: 220 familii.	

220 f. × 5 sufl. — 1100 suflete.

Și aici obicinuitele schimonosiri de nume: Bodnar= Bodnariuc, Cioban=Ciobaniuc, Coșar—Coșarciuc, Luția= Luțiac, etc.

34. Mahala cu Buda și Cotul-Ostriței (jud. Cernăuți) plasa Prutului.

Aceste trei sate, situate pe malul Prutului în apropierea Cernăuților, formează o oază românească în masa slavizaților de peste Prut. Deși administrativ despărțite, compun ele o singură comunitate bisericească (parohie) și sunt așa aproape unul de altul încât din depărtare samănă a fi un singur sat cu estindere mare ¹⁾. Situația lor geografică e: Buda la apus, Cotul-Ostriței la răsărit și Mahala ²⁾ la centru. Inconjurată la apus și miază-noapte de sate complect slavizate (Jucica, Rarancea). Agresiunea slavizătoare a început să atingă și această fortăreață românească de peste Prut, mai ales Buda, care prin situația ei geografică e' expusă mai mult pericolului desnaționalizării.

Pe timpul stăpânirii austriace s'a cercat în mod constant și asiduu ruperea frontului, numai mulțumită atenției și zelului intelectualilor români din aceste comune s'a putut paraliza acțiunea anumită. Dară și pentru viitor e necesară aceeași precauțiune; s'au așezat între locuitorii români ai acestor comune și multe elemente străine, precum o arată aceasta listele familiilor ce urmează. S'ar putea întâmpla, că ele (elementele străine) să nu mai poată

1) Din această cauză le tratez deodată.

2) Mahala s'a numit până la răpirea Bucovinei Ostrița. Numele Ostrița e amintit în uricul lui Ștefan cel Mare din 25/7 1472, în care se zice, că domnitorul cumpără acest sat (Ostrița) dela boierii Tabuci și Pojar cu 200 zloți tătărești și-l dăruiește mănăstirii Putna.

fi absorbite și atunci slavizarea devine inevitabilă, cu toate că ne aflăm în România.

Proprietarul satelor în anul 1782: Mânăstirea Putnei.

Numărul familiilor în anul 1774:

a) Mahala	30 f.
b) Buda	25 »
c) Cotul Ostriței	30 »
	<u>85 f.</u>

Numărul familiilor în anul 1780:

a) Mahala	79 f.
b) Buda	50 »
c) Cotul Ostriței	60 »
	<u>189 f.</u>

Numărul familiilor în toate trei sate la a. 1786 . 189 f.

» » » » » » » » 1926 . 1977 »

I. Lista locuitorilor români cu nume românești și numărul familiilor lor din toate 3 sate:

1. Antonescu	24	47. Acatarinei (Catarin- ciuc)	36
2. Andronic(iuc)	2	18. Căzac	1
3. Alexă(uc)	3	19. Crainița	9
4. Axani	17	20. Cernăuțan	21
5. Bădicel	2	21. Cernuscă	12
6. Benchea	1	22. Chelbea	1
7. Bodnar	12	23. Chificeac	7
8. Bujeniță	66	24. Chibac	3
9. Budnic	14	25. Chiriac	4
10. Buzdugan	4	26. Chirilă(icu)	8
11. Calance	1	27. Chiscar	1
12. Calangiu	1	28. Cioban	1
13. Carp	17	29. Ciobotar	1
14. Cârstel	3	30. Clim-Istrati	4
15. Carcea	1	31. Cobrac	7
16. Cașul	1		

32. Coișan	12	70. Ilincei(iuc).	8
33. Cojocar	3	71. Ioneș	1
34. Cărcotă	7	72. Isac.	17
35. Costan	1	73. Istrati.	4
36. Costel.	1	74. Lazăr.	5
37. Cova	5	75. Leahul	37
38. Cucuș	5	76. Lungeac.	8
39. Căcu	1	77. Lupan	1
40. Cuciurean.	3	78. Macovei(ciuc)	3
41. Cudlă	11	79. Magdaliu	3
42. Damian	6	80. Mamolca	7
43. Dascal(iuc)	17	81. Mândric	1
44. Dimitri(uc)	1	82. Mândrescu	17
45. Dolhan	4	83. Mardari	2
46. Doros	43	84. Martin(iuc)	3
47. Doros(ciuc)	1	85. Maximeș	20
48. Drobotă	24	86. Miron(iuc)	1
49. Dumitrașcuță	1	87. Mihaiescu	3
50. Dutcă	1	88. Mihalescu	3
51. Fânar.	4	89. Mihalucă	1
52. Ferariu	1	90. Milac.	2
53. Gânga	1	91. Mitiți.	1
54. Gologan.	2	92. Mitrofan	2
55. Gorda.	2	93. Morar	5
56. Grigoraș	5	94. Mușac	6
57. Grigoraș(ciuc).	12	95. Muntean	3
58. Grigorovici	10	96. Mutu.	2
59. Grosu.	1	97. Nandriș	19
60. Guleac	1	98. Nică	4
61. Harabagiu	2	99. Nicuțai.	6
62. Hizmicher'.	8	100. Onciul	2
63. Horencean	3	101. Oșel	1
64. Hostiuc	80	102. Palaghian	1
65. Hurghiș	8	103. Pali(evici)	1
66. Huțcal	2	104. Pascal	6
67. Iacobăț	26	105. Perjan	6
68. Ieremie	17	106. Petruc	8
69. Ierofteiu	2	107. Piteiu	3

108. Pleșcă	12	132. Sidor	3
109. Poclitar	3	133. Șipotie	1
110. Pomârlan	2	134. Spânul	7
111. Popici(uc)	11	135. Stricucu	1
112. Popovici	1	136. Svecla	1
113. Pridie	1	137. Tănăsescu	6
114. Prisacar	1	138. Tănăsioiu	2
115. Prodan(ciuc)	2	139. Tărăbuță	1
116. Procap(ciuc)	10	140. Tatar	3
117. Purice	5	141. Tatar(ciuc)	2
118. Putință	5	142. Tarhon	5
119. Rodici	5	143. Țarină(iuc)	1
120. Roșca	4	144. Toderaș	13
121. Ruptaș	9	145. Trebici	2
122. Roșoșan	1	146. Triscău	23
123. Rusoai	1	147. Ursachi	1
124. Sain(ciuc)	25	148. Ursu	8
125. Salahor	2	149. Vasilaș	2
126. Sandul(eac)	4	150. Vasiloiu	5
127. Samson	5	151. Volintir	3
128. Saraiman	2	152. Zahari(ciuc)	19
129. Savencu	2	153. Zlotar	7
130. Scripcar	1	154. Zota	1
131. Singurel	1	155. Zvarici	1

Suma: 1092 familii.

II. Lista locuitorilor cu nume străine (slave) și numărul familiilor lor:

1. Bezplitnei	5	11. Comarnițchi	1
2. Boiciuc	22	12. Corenciuc	1
3. Burcovschi	15	13. Corociuc	1
4. Burega	1	14. Costeniuc	2
5. Bzovi	1	15. Cotec	2
6. Cavulea	1	16. Crivorucica	2
7. Cimerec	1	17. Cșiș	2
8. Civenei	4	18. Damiuc	2
9. Clein	9	19. Dembițchi	1
10. Cocean	1	20. Dubeț	5

21. Durleac	1	55. Nicolaevici	2
22. Fedoreac	1	56. Olinec	2
23. Fisel	4	57. Osaciuc	1
24. Furghiac	1	58. Ozeşen	1
25. Ghiaciuc (Diaciuc)	2	59. Pampureac	3
26. Hacman	1	60. Panchevici	1
27. Iiandrabureac	2	61. Paşchievschi	1
28. Harbuziac	1	62. Patarenciuc	1
29. Hauca	1	63. Pauliuc	2
30. Iilevea	1	64. Pavlovici	2
31. Iiolioschi	2	65. Poleşciuc	1
32. Iioroşinschi	5	66. Proţco	1
33. Iiruşca	1	67. Reuţchi	3
34. Iiumailo	1	68. Rohalschi	2
35. Iiuţuleac	1	69. Rusnac	3
36. Iiuzun	6	70. Rusarciuc	2
37. Ignatovici	1	71. Saidel	5
38. Ihnatiuc	1	72. Sambureac	1
39. Iuri	9	73. Scalotchi	1
40. Ivasiuc	1	74. Scavronschi	1
41. Lanivschi	1	75. Sclipeţchi	1
42. Lembivschi	1	76. Solotchi	1
43. Leviţchi	1	77. Spendiac	2
44. Lidac	1	78. Siminuc	1
45. Lisac	4	79. Suprovici	1
46. Maiorschi	7	80. Timciuc	9
47. Malio	1	81. Vaselenciuc	1
48. Malinschi	4	82. Vaghel	1
49. Marcovschi	3	83. Voicichevici	4
50. Metriuc	1	84. Zapotiţchi	6
51. Melneciuc	2	85. Zanca	8
52. Mosoriucă	15	86. Zavadovschi	1
53. Nahirni	1	87. Zarlinschi	1
54. Naida	1	88. Zvirianschi	3

Suma: 241 familii.

Listele acestea arată fluctuaţia locuitorilor cu nume străine. 154 nume româneşti sunt reprezentate la 1892 familii, iar 88 nume străine la 241 familii.

35. Malatineț (jud. Cernăuților) plasa Colaciului

La granița Poloniei (Galiției), lângă iazul Stăucenilor. Curând slavizat, năvălind vecinii în cete însemnate între anii 1774—1780.

Proprietarul satului în anul 1782: Ienache Kantacuzino (Vel Visternic).

Numărul familiilor în anul 1774	34
» » » » 1780	70
» » » » 1786	144 (cu Iujinețul)
» » » » 1926	413

Tabloul familiilor cu nume românești și numărul lor în prezent:

1. Buiuclic 2	4. Scutar 3
2. Mascur. 11	5. Ursul(eac); 7
3. Natu (Ignatu) 38	Suma: 61 familii.
61 f. × 5 sufl. = 305 suflete.	

Au dispărut familiile românești din anul 1880: Bodnar, Habă, Jupân, Primulean.

Schimnosiri: Mascur = Mașcur, Natu = Națiu, Ursul = Ursuleac.

36. Mămăeștii Noi și Vechi (jud. Cernăuți)
plasa-Prutului.

Un complex de două sate pe malul Prutului la Vest de Cernăuți. La anul 1648 devin aceste sate proprietatea Marelui Schit din Galiția, o mănăstire ortodoxă la poalele Carpaților galițieni lângă orașelul Nadvorna. Înainte de 1648 proprietatea mănăstirii Sucevița.

Numele mănăstirii se află în uricile de 31/3 1648, 9/2 1669 și 26/3 1673.

Proprietarul satelor în anul 1782: Marele Schit (Galiția).

Nr. familiilor în a. 1774:	a) Mămăeștii-Noui	60		
	b) » Vechi	45		105
» » » » 1780:	a) » Noui	160		
	b) » Vechi	102		262
» » » » 1786				392
» » » » 1926:	a) Mămăeștii-Noui	907		
	b) » Vechi	690		1597

Lista familiilor cu nume românești și numărul lor în prezent:

1. Arhip	1		8. Cefurcă	7
2. Arici(uc)	2		9. Cioban	5
3. Bordac	6		10. Comendat.	2
4. Bobul(a).	3		11. Cosman	2
5. Bulbuc	11		12. Codrescu	27
6. Bursuc	15		13. Dorîhan.	5
7. Căpățână	4		14. Doroș.	3

15. Duceă	5	29. Petraș(ciuç).	8
16. Flore	3	30. Petruc(ă)	35
17. Fotii (Fochii)	24	31. Popovici	8
18. Grigoraș(ciuç).	32	32. Rogoza	10
19. Găuriș(Hauriș-ciuç).	28	33. Scutar	6
20. Guzuman	3	34. Solodan (Șoldan)	5
21. Haiduc	5	35. Soarbă	11
22. Iacovici (Iaviță).	5	36. Sarlai.	12
23. Lăcustă.	11	37. Taș (Petraș-)ciuç)	26
24. Lipcă	35	38. Turlă (Tūrlei).	2
25. Luchian(ciuç)	5	39. Țugă	4
26. Mânzat(iuç)	7	40. Virstă(iuç).	4
27. Neclea(eac)	17	41. Vită(iuç)	5
28. Nicul	1	42. Zavadă(iuç).	30

Suma: 440 familii.

440 f. × 5 sufl. — 2200 suflete.

Au dispărut familiile: Lingă, Măruniș, Iordachi, Muntean ș. a.

Schimonosiri: Ariçi—Ariciuç, Floare—Flora, Duceă—Duceac, Grigoraș — Grigorașciuç, Găuriș — Haurișciuç, Mânzat = Menzatiuș, Zavadă — Zavadiuç.

37. Mitcău (jud. Cernăuților), plasa Nistrului.

Pe malul Nistrului între Vadul Nistrului și Mosoreni (Mosoriuca). Cuprindea pânăla jumătatea secolului XVIII și teritoriul, pe care s'a format în acest timp satul Vadul Nistrului (Brodoc). La anul 1710 dăruiește Ileana Savin jumătate din Mitcău Marelui Schit din Galiția și pe această parte s'a înființat apoi satul Vadul-Nistrului. Cealaltă jumătate o primiră frații Ioan și Iordachi Aslan, iar dela aceștia Gheorghe Ruset. Intre anii 1766 și 1767 a aflat loc prima imigrare galițiană; mai puternică a fost cea dintre anii 1774—1780.

Proprietarul satului la anul 1782: Marele Șătrar Gheorghe Ruset (Rozetti).

Numărul familiilor în a. 1774.	42
» » » » 1780.	68
» » » » 1786.	135 <small>(în Vadul Nistrului)</small>
» » » » 1926.	285

Lista familiilor cu nume românești și numărul lor în prezent:

1. Balan	12	6. Moisă	6
2. Gorghiață	11	7. Nicoară	3
3. Luchian(eiuc).	6	8. Ostafi	6
4. Manciuță	31	9. Roșca	2
5. Megheră	8	Suma: 85 familii.	

85 f. × 5 sufl. = 452 suflete.

Schimonosiri: Luchian = Luchianciuc, Manciuță = Man-
ciulenco ș. a.

38. Mosoreni (jud. Cernăuților) plasa Nistrului.

În cotitura Nistrului lângă granița Basarabiei. Graiul românesc se cunoștea de cei bătrâni până pe la anii 1870—1885.¹⁾

Proprietarii satului în anul 1782: Ștefan Cucu (¹¹/₁₈), Manoli Potlog (⁶/₁₈) și Mihalachi Giurgiuvan (¹/₁₈).

Numărul familiilor în a. 1774	45
» » » » 1780	70
» » » » 1786	108 (cu Samușin)
» » » » 1926	165

Lista familiilor cu nume românești și numărul lor în prezent:

1. Bodnar(iuc)	2	6. Mariuță	5
2. Diacon	1	7. Pațarină	2
3. Cozmă	10	8. Tofan	4
4. Comisar	7	9. Zaharie	3
5. Lupul(eac)	10	Suma: 44 familii.	

44 f. × 5 sufl. = 220 suflete.

1) Am petrecut în acest sat anii 1882 și 1883 în casa boierinașului român Ioan Grecu. Vorbeam românește cu bătrânii satului (Cozmeni, Lupulenii și cu unii cu nume slave, de ex. Boguțcheni ș. a.). Astăzi li s'a schimonosit și numele de familie. Nu-i mai scrie: Cozmă ci Cozmiuc, Lupu = Lupuleac, Pațarină Pațareniuc, Zaharie — Zahariciuc.

Schimonosirile se constată din condicele matricale.

39. Nepolocăuți cu Țopeni (jud. Cernăuți) plasa Șipenițului.

Pe malul Prutului la granița Poloniei cu gara de intrare în țară, numită Grigorie Ghica-Vodă. În fața satului se revarsă Ceremușul în Prut. În secolul al XVII-lea proprietatea postelnicului Drăgan (Tăutu). Dela acesta trece jumătatea din sat la familia Stroescu și delă Stroescu la anul 1745 înapoi la Tăutulenii (Sandu Tăutu). Cealaltă jumătate o capătă prin căsătorie pe la anul 1650 postelnicul Mihai Țopa¹⁾ (originar din jud. Tutova). Din această jumătate posedă la anul 1782, Iordaki Ghițescu $\frac{1}{2}$ și Sandu Țopa $\frac{1}{2}$. Inmulțindu-se neamul Țopenilor s'a numit partea lor din Nepolocăuți Țopeni. Mai târziu s'a atașat acest cătun satului vecin Piedeșcăuți.

Proprietarii satului în anul 1782: Ioan Tăutu $\frac{2}{4}$ Iordachi Ghițescu $\frac{1}{4}$ și Sandu Țopa $\frac{1}{4}$.

Numărul familiilor în anul 1774	56
» » » » 1780	96
» » » » 1786	125 (cu Piedeșcăuți)
» » » » 1926	250 (fără Evrei)

Lista familiilor cu nume românești și numărul lor în

1) Străbunicul meu în gradul 7 de ascendență. Sunt născut în satul acesta. Imi aduc aminte că pe la anul 1870 toți răzeșii și țăraniii bătrâni cu-
nșșteau încă graiul românesc.

prezent (fără Țopeni, locuitorii de aici se socotesc la Piedicăuși):

1. Albotă	1	12. Mihai	5
2. Ataman	6	13. Oleinic	24
3. Bochiar	4	14. Paladi (răz.)	1
4. Ciuhtul(eac)	1	15. Poclitar	1
5. Cocorean	1	16. Prodan	1
6. Cibuc	2	17. Roșca	1
7. Gagea	2	18. Străjca (răz.)	2
8. Iustiana	8	19. Slobodean	1
9. Lăcustă	1	20. Vatră(ciu)	1
10. Luchian	1	21. Țopa (mazil)	1
11. Lupul	3	22. Țurcan	3

Suma: 71 familii.

71 f. \times 5 sufl. = 355 suflete.

Au dispărut familiile: Danilă, Frunză, Hahon, Semacă, Tăutu, Ursulean, Voloșencu ș. a. Aceste familii au fost răzăsești, ai căror copii învățând pe la școli au îmbrățișat cariere de funcționari și nu s'au mai întors la vatră.

40. Ocna (jud. Cernăuți) plasa Nistrului.

Târgușor situat între Zastavna și Nistru. Și aici elementul românesc, reprezentat prin multe familii românești a rezistat lung timp (1850) slavizării totale.

Proprietarul satului în anul 1782: Iordachi Kantacuzino (Pașcanul).

Numărul familiilor în anul 1774	20
» » » » 1780	98
» » » » 1786	97
» » » » 1926	557

Tabloul familiilor cu nume românești și numărul lor în prezent:

1. Arnăut	9	14. Grămadă	1
2. Bălan	5	15. Mănciulă	4
3. Brânzei	3	16. Muntean	3
4. Catrici	3	17. Palii	25
5. Colbu	5	18. Papușcă	3
6. Cimbru	2	19. Petraș(ciu)	8
7. Cefurcă	2	20. Picuș	3
8. Chirilă	4	21. Pușchedră	8
9. Delei	1	22. Roșca	2
10. Doroș	2	23. Sameș	1
11. Ghelmici	22	24. Slobozean	3
12. Grigoraș(ciu)	5	25. Ștefă	9
13. Giuran (Juran)	12	Suma: 145 familii.	

145 f. \times 5 sufl. = 725 suflete.

Au dispărut familiile românești: Beciu, Rădan, Sandu, ș. a.
Schimonosiri: Cimbru = Cimbor, Chirilă = Gherila,
Picuș = Picoș, Ștefă = Ștefiuc, ș. a.

41. Onut (jud. Cernăuți) plasa Nistrului.

Pe malul Nistrului la granița Basarabiei. Sat curând slavizat prin imigrarea timpurie și continuă a Galițienilor. Aici se află piatra de marmură, care s'a întrebuințat la zidirea palatului reședinței mitropolitane. În războiul mondial satul a fost complet distrus.

Proprietarul satului în a. 1782: Iordachi Kantacuzino (Pașcanul).

Numărul familiilor în a. 1774.	40
» » » » 1780.	96
» » » » 1786.	142 (cu Părăul Negru)
» » » » 1926.	220

Tabloul familiilor cu nume românești și numărul lor în prezent:

1. Bodnar.	4	7. Lemîșcă.	3
2. Brânzei	2	8. Luchian.	1
3. Cuculaș	5	9. Labă ¹⁾	10
4. Fastei	2	10. Lupul.	5
5. Gligan.	3	11. Sfârdelean	7
6. Habuză	2	12. Ursul	3

Suma: 47 familii.

47 f. × 5 sufl. = 235 suflete.

Schimonosiri: Brânzei=Bronzei, Luchian=Luchianciuc.

1) Ar putea să fie și slav. În schimb numele patronimice cu sufixe slave cum: Atanasiuc (5 fam.), Antoniuc (3 fam.), Costiniuc (9 fam.), Ștefaniuc (3 fam.), Vasilenciuc (8 fam.), ar putea să fie românești de origine.

42. Oreșeni ¹⁾ (jud. Cernăuți) plasa Șipenițului.

Pe malul Prutului în migieșie cu Colacin, mahalaua orașului Galițian Sniatyn. Uricul din 1638, prezentat în anul 1782, Comisiunii pentru confirmarea proprietăților din Bucovina amintește, că la anul 1580 satele Oreșeni și Răvacăuți (tot pe malul Prutului vreo 6—7 klm. dela Oreșeni) aparțineau hatmanului Oreș. Nu începe nici o îndoială, că satul are numele său dela acest hatman și nu după cum se crede în ziua de azi, dela cuvântul oraș. Scrierea corectă e deci «Oreșeni» și nu «Orășeni». La anul 1782 vinde spătarul Constantin Paladi satul Oreșeni negușitorului arman din Stanislau (Polonia) Theodol Bogdanovicz. *Aceasta e prima înstrăinare de moșie românească între Prut și Nistru.*

Proprietarul safului la anul 1782: Marele Spătar Constantin Paladi.

Numărul familiilor în anul 1774	47
» » » » 1780	117
» » » » 1786	116
» » » » 1926	759

Lista familiilor cu nume românești și numărul lor :

1. Burlă	4	4. Cioban	24
2. Cernăucean	56	5. Capșa	1
3. Cibuc	3	6. Chiscan	8

1) E unul din cele 3 sate, la cari trec pe lângă familiile cu nume românești și cele cu nume streine (slave) spre a arăta relația numărului lor.

7. Chibici	40	15. Nicolai(ciuca).	50
8. Corbut	3	16. Pleșca	6
9. Cotârla	4	17. Puternic	5
10. Lăcusta	3	18. Sămeargă (Semerga).	7
11. Lupul	7	19. Stoica.	2
12. Maliș	2	20. Turcan	3
13. Mândrișor.	28	21. Ursul(iac).	2
14. Moldovan.	2	Suma: 260 familii.	

260 f. \times 5 sufl. = 1300 suflete.

Lista familiilor cu nume streine (slave) și numărul lor în prezent:

1. Andreiciuc	1	27. Halițchi.	30
2. Antoniu	18	28. Handziuc	2
3. Avram	1	29. Haureliuc	18
4. Bajan.	1	30. Hladchei	1
5. Bobiuc(?)	1	31. Hohol (Gogol)	31
6. Bebec.	5	32. Holub.	1
7. Berezdețchi.	1	33. Huituc (Uituc?)	1
8. Bewcec	1	34. Hudec	1
9. Bodnariuc	1	35. Iliuc	4
10. Bogdaniuc	2	36. Ivanițchi	1
11. Busica	14	37. Iachemeț	1
12. Ceredarec.	10	38. Iaroșinski	1
13. Calenciuc	1	39. Iuriciuc.	1
14. Caspivski	1	40. Iurciac	3
15. Chemac.	4	41. Liutec.	2
16. Clemciuc	10	42. Malonciuc.	3
17. Clucevski	4	43. Malofii	1
18. Careliuc.	1	44. Manchevici	2
19. Crejanovski	4	45. Mazuriac	2
20. Cruc	1	46. Mațenco.	2
21. Crupca	1	47. Melneciuc.	3
22. Cureliac.	3	48. Mehera	9
23. Cușnireac.	4	49. Mihailiuc	2
24. Fedorciuc.	1	50. Mihailețchi	1
25. Gaviuc'	1	51. Mișceanciuc.	4
26. Goriuc	12	52. Molodelo	2

53. Moisiuc	2	79. Staroste.	13
54. Melnec	1	80. Stavceanschi	1
55. Moscalec	I	81. Stefiuc	1
56. Nahneciuc	1	82. Stus	21
57. Novoseliuc	5	83. Șapca.	34
58. Orobeț	1	84. Școropada	5
59. Pelepiuc	1	85. Scredea.	1
60. Podoliac	3	86. Torentiac	1
61. Poiasec	1	87. Ternovici	1
62. Poconecinei	1	88. Teaci	3
63. Polevaniuc	3	89. Todosciuc.	1
64. Romaniuc.	4	90. Tolocico	1
65. Roznoveț	3	91. Tebulia	5
66. Reba.	4	92. Țiupalo	1
67. Rizneciuc	1	93. Varvariuc	12
68. Rusnac	1	94. Vaselenciuc	2
69. Sauca.	10	95. Vaseliuc	2
70. Semaniuc	2	96. Velecoce	1
71. Senioc	4	97. Venohradnec.	1
72. Sirecki	1	98. Vesitchi	1
73. Sitkevici	1	99. Voloșciuc.	1
74. Slavinschi.	1	100. Voronovschi	1
75. Slavnițchi.	1	101. Zochipuci.	5
76. Splavschi.	3	102. Zelisco.	3
77. Stadnec.	1	103. Zunsziac.	6
78. Staico.	1	Suma: 415 familii.	

415 f. × 5 sufl. = 2075 suflète.

Vasăzică: 21 de nume românești sunt reprezentate la 260 de familii; iar 104 de nume streine (slave) la 415 familii. Relația e deci: 13:4. E evident cari familii au obârșia lor mai veche în sat.

43. **Oșehlib** (jud. Cernăuților) plasa Șipenițului.

La Sud-Vest de orașul Cozmeni. Și aici slavizarea a urmat curând, satul fiind aproape de granița Galiției, de unde neîncetat curgea puhoiul slav. Cu toate acestea am aflat pe la anul 1880 și aici mulți oameni bătrâni, cari cunoșteau graiul românesc și cari îmi adevereau, că în tinerețele lor se vorbea în sat mai mult românește decât rusește.

Proprietarul satului în a. 1782, Marele Vistiernic Ie-nache Cantacuzino-Pășcanul.

Numărul familiilor în a. 1774	73
» » » » 1780	117
» » » » 1786	116
» » » » 1926	420

Lista familiilor cu nume românești și numărul lor în prezent:

1. Bodnar	6	8. Lipică	6
2. Boidă	27	9. Lupul ¹	50
3. Cotârlă	5	10. Merijcă	5
4. Carp(iuc).	3	11. Mironet	2
5. Druțul	18	12. Mițec	3
6. Gheorghiiță(ciuic	28	13. Moisă	3
7. Lăcustă	2	14. Zamșa	2

Suma: 160 familii.

160 f. × 5 sufl. = 800 suflete.

Mai sunt în satul acesta familii cu nume: Andriciuc (15 f.) Babiuc (43 f.) și Nichiforciuc (10 f.). Ele pot avea la obârșie și nume românești. Andrii, Babă și Nichifor. Le-am lăsat în seama numelor streine (slave) pentru că scrierea slavă sau slavizată se află în condice acuma pe la anul 1800. Condicele mai vechi (dela 1873—1800) lipsește aici.

44. Părăul-Negru (jud. Cernăuților) plasa Nistrului.

Situat la granița Basarabiei, în apropierea (6—7 km.) Nistrului. Numele satului îl găsim pentru întâia oară într'un uric din anul 1433. Satul se slaviză pe la mijlocul secolului trecut și de atunci sătenii îl porecliseră cu asentimentul stăpânirii austriace Ciornîpotoc = Părăul-Negru.

Proprietarul satului în anul 1782 Iordachi Cantacuzino-Paşcanul.

Numărul familiilor în a. 1774.	30
» » » » 1780.	55
» » » » 1786.	142 (cu Onut)
» » » » 1926.	310

Lista familiilor cu nume românești și numărul lor în prezent:

1. Bodnar.	3	10. Petraș(cîuc).	5
2. Chifă.	2	11. Procopet	12
3. Chinrat	4	12. Repișcă.	3
4. Dancic.	10	13. Stoică.	6
5. Denigă.	3	14. Sfârdeleș	2
6. Gorgan.	3	15. Sfârdelean	2
7. Goraș(cîuc).	2	16. Troian	1
8. Maliș.	3	17. Vasile.	13
9. Mocan.	4	18. Vcloșin(a Românului) 17	

Suma: 95 familii.

95 f. √ 5 sufl. = 475 suflete.

Numele Vasilenciuc s'a schimonosit evident din românescul «Vasile», căci în limba ruteană ar trebui să sune Vaselenciuc, derivându-se dela Vasel. Asemenea numele Voloșin care dealtcum e slav, indică direct că familiile ce-l poartă sunt descendenți români (de ex: Nicolai Voloșin a «Românului»).

45. **Piedecăuți** (județul Cernăuților) plasa Șipenițului.

Pe malul Prutului în apropierea (7 km.) graniței Ga-liiței. Sat odinioară cu număr remarcabil de mazili și răzeși. Aceștia au prezentat la anul 1782 Comisiunii pentru confirmarea proprietăților din Bucovina un hotarnic din anul 1667 copiat și anexat dosarului respectiv al comisiunii numite.

Proprietarii satului în anul 1782: Juoniță Strâjca (^{8/16}), Vasile Vlad cu ai săi (^{5/16}), Dumitraș Tăutu cu ai săi (^{1/16}) și alți răzeși (^{2/16}).

Numărul familiilor în a. 1774	12
» » » » 1780	30
» » » » 1786	—
» » » » 1926	290

(vezi
Nepolcăuți)

Lista familiilor cu nume românești și numărul lor în prezent:

1. Albotă	3	12. Roșca	3
2. Bodnar-Mițac	60	13. Rotar	1
3. Cheie	22	14. Șerban	4
4. Cojocar	1	15. Tarangul	4
5. Ciuntu(leac)	3	16. Tăutu	1
6. Coșer	1	17. Țopa	3
7. Lupul	2	18. Vacar	1
8. Mândrișor	8	19. Vizir	2
9. Micul(eac)	2	20. Vlad	2
10. Mihai	2	21. Vlaicu	2
11. Perjul	3	Suma: 130 familii.	

130 f. × 5 sufl. = 650 suflete.

Famiile vechi răzeșești (mazilești) Aslan, Ciolpan, Litvinul, Mardari, Miroș, Petrașcu și Ștefcă au dispărut.

Și aici s'au schimonosit numele românești: Ciuntul-Ciuntuleac, Mândrișor-Mendrișoara, Micul-Miculeac. Chiar numele istoric al Tăutulenilor s'a scris în a. 1853 de preotul rutean Iacobovici, când «Teutul» când «Teutolovici»
Vezi condica născuților tom. II înscrierea lui Isidor Tăutu (Teutolovici) ca tatăl la nașterea unui copil.

46. Pohorlăuți (jud. Cernăuților) plasa Nistrului.

La răsărit de orașelul Zastavna spre granița Basarabiei. Pe teritoriul satului se află iazuri mari. La anul 1709 satul Pohorlăuți a fost cumpărat de Constantin Turcul dela o fiică a lui Iordachi Kantakuzino cu 1350 florini. La sfârșitul secolului XVIII au fost 3 Turculeni, dintre cari doi (Simeon și Tadeu) trăiau în Bucovina, iar al treilea căsătorit fiind cu o fiică a contelui polonez Bogniki avea moșii lângă Kolomea (Pocuția), între altele și satul numit după el (Turca). Intrând în relații cu familii romano-catolice, Turculenii au favorizat la începutul secolului XIX trecerea la unie a unei părți din populația Pohorlăuțenilor, aducând galițieni uniți în sat. Așa au contribuit boerii aceștia și la grabnica slavizare a satului.

Proprietarul satului la anul 1882: Tadeu Turcul.

Numărul familiilor în a. 1774	44
» » » » 1780	154
» » » » 1786	153
» » » » 1926	340

Lista familiilor cu nume românești și numărul lor în prezent :

1. Boclă	8	6. Goguș	2
2. Chirilă	4	7. Ieremie	4
3. Costin(iuc)	18	8. Maliș	20
4. Dutcă	8	9. Mocan	3
5. Ferenis	8	10. Papușcă	4

11. Pitic	8	15. Șchiehar	24
12. Repișcă	5	16. Șârman	6
13. Roșca	11	17. Șoarec	5
14. Rudan	20	18. Veghere	3

Suma: 161 familii.

161 f. \times 5 sufl. = 805 suflete.

Au dispărut familiile: Grecul, Muntean și Sare.

Schimonosiri de nume românești: Costin = Costiniuc, Maliș = Malișciuc, Șârman = Sirman, Veghere = Vegherciuc ș. a.

47. **Prelipcea** (jud. Cernăuților) plasa Colacinului.

În colțul din apusul Țării pe malul Nistrului.

Invaziune galițiană între anii 1766--1780. Slavizarea a urmat deci curând.

Proprietarul în anul 1782: Stolnicul Constantin Manoli.

Numărul familiilor în anul 1774	84
» » » » 1780	150
» » » » 1786	182 (cu Luca și Costrajiuca)
» » » » 1926	340

Lista familiilor cu nume românești și numărul lor în prezent:

1. Băleanu	3	6. Moliță	5
2. Bocan	5	7. Nicoară	3
3. Boclă	1	8. Prodan	9
4. Hulei	8	9. Slobodean	10
5. Labă	13	Suma: 57 familii.	

57 f. × 5 sufl. = 285 suflete.

Schimonosiri: Băleanu = Balion, Nicoară = Nicoriuc.

48. **Răpujineț** (jud. Cernăuților) plasa Colacinului.

În cotitura Nistrului din partea apuseană a Nordului Bucovinei. Se amintește în uricele din anul 1453. Mai multe familii răzeșești.

Proprietarii satului în anul 1782: Vasile Marcu (⁴/₆) și Ioniță Moțoc (²/₆).

Numărul familiilor în a. 1774	90
» » » » 1780	160
» » » » 1786	185 ^(cu Crișceatec)
» » » » 1926	385

Lista familiilor românești și numărul lor în prezent:

1. Baci(nschi) răzeși	10	10. Lunec.	7
2. Barabaș	4	11. Monici.	4
3. Burcut.	2	12. Nicoară.	20
4. Chîzemă	4	13. Orza	6
5. Cernic	1	14. Păzită.	3
6. Gruntei	7	15. Porteu	3
7. Grecu	2	16. Secetă	5
8. Gomă	3	17. Tațiu.	11
9. Huțcan.	1	Suma: 93 familii.	

93 f. × 5 sufl. = 465 suflete.

Au dispărut familiile: Baboș, Calinic, Litvin, Petrucă, Pifără, Șerban.

Schimonosiri: Păzită — Pazeta = Tațiu = Tațiuleac.

49. Rarancea ¹⁾ (jud. Cernăuți) plasa Prutului.

La răsărit dela orașelul Sadagura lângă granița Basarabiei. La anul 1782 proprietatea mănăstirei Slatina. Mai târziu (încep. sec. XIX) trece satul în posesiunea Sturzenilor, iar dela aceștia la familia armenească a Ștefanovicienilor. Satul e azi complet slavizat ²⁾. La anul 1788 s'a

1) Unul din cele trei sate, la care trec pe lângă familiile cu nume românești și cele cu nume străine (slave) spre a arăta relația numărului lor.

2) În acest sat am trăit timp mai îndelungat în 2 răstimpuri: odată ca copil de 7 ani, petrecând în casa unchiului meu Vasile Petrașcu (parohul de acolo) în anii 1872 și 1873, iar a doua oară ca preot de ajutor (1889—1838). Am fost martor ocular al slavizării acestui sat. Între anii 1860—1871 școala primară a fost românească. Învățătorul român se numea Ianovici. La intrarea mea în școală (1872) ea a fost acuma rutenizată. Învățătorul eră galițianul Stașnec. Predă învățământul numai în rusește, deși sătenii vorbeau cel puțin pe jumătate în graiul românesc. Protestele parohului și ale sătenilor bătrâni, înaintate prefecturii din Cernăuți au fost zădarnice.

În anul 1859 episcopul Hacman făcând vizitație canonică, trebuia să vorbească numai românește către populație cu toate că eră rutean. La 1872 se desființează școala românească.

La anul 1872 și 1873 auziam cu urechile mele pe sătenii vorbind unii cu alții românește alții rusește, cam pe jumătate. După terminarea studiilor, trimis fiind ca preot de ajutor în această parohie l'am aflat mai că complet slavizat. Numai bătrânii mai grăiau românește. Influența continuă a Galițienilor, cari veneau la lucru încoace și se sălășluiau aici permanent, apoi menajarea tuturor elementelor streine de către stăpânirea streină pe contul populației băstinașe și în urmă și contactul cu locuitorii din satele învecinate și slavizate toate acestea au prefăcut satul «Rarancea» după cum îl numeau Moldovenii în Rarancea, iar pe locuitorii lui din Moldoveni în Ruteni. Orice luptă întreprinsă pentru paralizarea slavizării și mai ales a celei forțate a fost combătută adeseori în mod fașș de către guvernul austriac. Numai cu greu am isbutit ca la recesământul din 1890 au putut să fie trecuți ca Români vre'o 600 suflete.

înființat aici o școală primară cu limba de predare românească.

Proprietarul satului în anul 1782 : Mănăstirea Slatina.

Numărul familiilor în anul 1774	37
» » » » 1780	262
» » » » 1786	321 ^(cu Lehucenii Tăutului)
» » » » 1926	1108

Lista familiilor cu nume românești și numărul lor în prezent :

1. Alistar	1	27. Dutcă	7
2. Andronic	9	28. Frățior	3
3. Ataman	1	29. Gabor	2
4. Balan	5	30. Grigoraș(ciuș)	3
5. Berindă	8	31. Grosul	5
6. Beșigă	8	32. Guriș (Curiș)	18
7. Belițean	5	33. Găuriș (Hauriș)	12
8. Brânzan	15	34. Izmichier	3
9. Bodnar	11	35. Jitar	9
10. Caducă	7	36. Lelițac	2
11. Cârcea	10	37. Lupul	80
12. Carp	1	38. Mândric	5
13. Cârnas	46	39. Miron(iuc)	23
14. Cașul	34	40. Moraraș	26
15. Cernăucean	10	41. Musteață	3
16. Căldărar	1	42. Panas	4
17. Chiriac(iuc)	6	43. Peticar	10
18. Chirondă	26	44. Pitei	1
19. Cioban	1	45. Prisăcar	7
20. Chiper	1	46. Puhir	4
21. Cobul	1	47. Roic	5
22. Coșman	13	48. Scânteiu	15
23. Cuciurean	10	49. Sorohan	5
24. Cucul	4	50. Sorocean	40
25. Dolhan	12	51. Surugiu	3
26. Dulgher	6	52. Toma	4

53. Trebiș	20	56. Turcu (Turcean).	4
54. Trufin.	21	57. Ungurean.	20
55. Țurcan	7	58. Vacar.	4

Suma: 627 familii.

627 f. × 5 sufl. = 3135 suflete.

II. Lista familiilor cu nume streine (slave) și numărul lor în prezent:

1. Adamco.	1	30. Gavrilnec.	1
2. Adamovici	2	31. Gavronschi	1
3. Andrusec	14	32. Generovschi.	1
4. Babiac	2	33. Gnep	1
5. Babiuc	13	34. Golgovschi	2
6. Baran.	1	35. Gogliuc	1
7. Bezpoiasnei.	10	36. Grabco	1
8. Bidniac	10	37. Guzec.	1
9. Bilanciuc	1	38. Guzmaniuc	1
10. Bilețchi.	13	39. Guzuvatei.	5
11. Boico	16	40. Hacicovschi.	3
12. Roguțchi	1	41. Habiac	1
13. Bublec	10	42. Handabureac	2
14. Berveniuc.	5	43. Harasemiuc	2
15. Bervenciuc	1	44. Honeciaruc.	2
16. Burihovschi.	1	45. Hnatiuc.	16
17. Bucioc.	1	46. Iudema.	2
18. Bucico	1	47. Humenei	15
19. Bilec	4	48. Humeniuc.	10
20. Ceahlec.	1	49. Hapiciuc	2
21. Cariuc.	3	50. Hoptinschi	1
22. Cașcevschi	4	51. Iudec.	2
23. Cez.	1	52. Hrobac	3
24. Daneliuc.	5	53. Hușchevici	2
25. Demec	3	54. Huțuleac	3
26. Drehelcea.	1	55. Iaroslavschi.	3
27. Dupeșco.	1	56. Iacobceac.	2
28. Fedorciuc.	15	57. Ielinec	1
29. Filipovici	5	58. Ivanciuc	1

59. Jucovschi	1	97. Parasinschi	2
60. Klein	2	98. Paşinschi	6
61. Kocean	1	99. Pavliuc	2
62. Koceatinschi	2	100. Pletniuc	1
63. Kuzariuc	1	101. Poboroznic	1
64. Kozlovschi	1	102. Pelca	1
65. Kokenda	1	103. Popinciuc	1
66. Kolomeschi	2	104. Pretula	1
67. Kolomeiciuc	6	105. Prisneac	3
68. Korobciuc	1	106. Puhalschi	20
69. Korotiuc	1	107. Rades	1
70. Kornetchi	19	108. Rauliuc	1
71. Kostrbaba	1	109. Rodeci	2
72. Krasovski	10	110. Rocşinschi	3
73. Krauciuc	2	111. Romanciuc	8
74. Kurelo	2	112. Ruhica	1
75. Kuşniriuc	12	113. Saura	1
76. Kopiţchi	1	114. Sauciuc	2
77. Kucerischi	6	115. Salahub	19
78. Lalac	1	116. Saranciuc	7
79. Laştiuca	1	117. Şelcol	1
80. Lezun	1	118. Semeniuc	1
81. Mafteiciuc	4	119. Şencariuc	3
82. Mastruic	2	120. Seremac	16
83. Malinovschi	1	121. Seruniac	4
84. Marciuc	10	122. Şeuciuc	1
85. Maruşceac	2	123. Slipeco	1
86. Maruşiac	1	124. Slipeniuc	2
87. Manziuc	1	125. Socolovschi	5
88. Melneciuc	17	126. Şpaiuc	5
89. Mihailiuc	6	127. Şolgon	2
90. Moscaliuc	2	128. Spoiuc	5
91. Muşinshi	2	129. Spijarschi	4
92. Neborac	1	130. Stepeniuc	2
93. Olinec	7	131. Stenţer	1
94. Orciuc	2	132. Suhetchi	3
95. Osadciuc	1	133. Staceşen	3
96. Osepciuc	1	134. Stasiuc	1

135. Stadnec	1	147. Vasceșen	2
136. Șuparschi	3	148. Vaselenciuc	10
137. Teaciuc	5	149. Vaseleșen	3
138. Teodorovici	1	150. Vivciariuc	7
139. Timciuc	1	151. Țimbușchi	1
140. Toderiuc	6	152. Țizec	1
141. Tomcov	1	153. Zaiet	2
142. Traci	1	154. Zaplitnei	3
143. Tulec	30	155. Zelisco	4
144. Turchevici	3	156. Zem	3
145. Tvedohlib	1	157. Zvec	2
146. Vapnariuc	1	Suma: 603 familii.	

603 f. < 5 sufl. 3015 suflute.

Relația numărului familiilor slavizate față de cele streine (slave) e următoarea: 58 nume românești se găsesc la 637 familii, iară 155 nume streine (slave) la 613 familii, deci 11:4. Rezultă că familiile cu nume românești au de partea lor obârșia, vechimea și continuitatea în acest sat.

50. **Revacăuți** (jud. Cernăuților) plasa Șipenițului.

Pe malul Prutului în apropierea graniței galițiene (poloneze). La anul 1588 proprietatea hatmanului Oreș, proprietarul Oreșenilor.

Proprietarul satului în anul 1782: Logofătul Ioan Kantacuzino.

Numărul familiilor în anul 1774	39
» » » » 1780	69
» » » » 1786	158 ^{(cu Beho-} _{met pe Prut)}
» » » » 1926	202

Lista familiilor cu nume românești și numărul lor în prezent:

1. Brânic	13	6. Măciulă	8
2. Carp	8	7. Repciugă	3
3. Cernăuțean.	1	8. Roșca	20
4. Cefurcă	3	9. Trufin.	3
5. Cotârlă.	2	10. Ursul	3

Suma: 64 familii.

64 f. × 5 sufl. = 320 suflete.

Schimonosiri: Brânic = Brenec, Carp = Carpo, Cotârlă = Coterlo, Repciugă = Repciuc.

51. Rohozna (jud. Cernăuților) plasa Prutului.

Pe malul Prutului în fața Cernăuților. Formează un complex cu Sadagura și Jucica Nouă. Numele satului dela boerul cu acelaș nume (Rohozna). Se găsește în uricul din 1600.

Proprietarul satului în anul 1782: Toma Iamandi ($\frac{8}{21}$), Manoli Potlog ($\frac{9}{21}$), Mihalachi Cracalia ($\frac{3}{21}$), Grigoraș Brânzan ($\frac{2}{21}$) și Constantin Rășcan ($\frac{2}{21}$).

Numărul familiilor în a. 1774.	39
» » » » 1780.	129
» » » » 1786.	128
» » » » 1926.	445

Lista familiilor cu nume românești și numărul lor în prezent:

1. Arici.	13	8. Hamal(ciuic).	1
2. Bodnar	4	9. Mintean(schi)	27
3. Catană.	21	10. Orză	2
4. Chirilă.	19	11. Pilat	4
5. Costin	18	12. Solonar.	3
6. Gavriileț	17	13. Tocar.	14
7. Hamal	26	Suma: 169 familii.	

169 f. \times 5 sufl. = 845 suflete.

Au dispărut familiile: Brâzdan, Culce, Laptii, Holubaș, Mòrar, Vârstă.

Ca în toate satele s'au schimonosit și aici unele nume românești, dându-li-se sufixe slave, d. e.: Hamal = Hamălcuic, Mintean = Minteanschi.

52. **Sadagura** (jud. Cernăuților) plasa Prutului.

Târgușor pe malul Prutului, în fața Cernăuților, 8 km. depărtare. Evreii formează majoritatea populației, care și dealtfel e compusă din felurite neamuri. Familiile cu nume românești sunt în stingere (dispariție) cum se constată din tabloul ce urmează. Asta-i soarta Românilor în toate orașele.

Proprietarii moșiei în anul 1776: Ilie Cracalia ($1/2$) și Manoli Potlog ($1/2$).

Numărul familiilor în a. 1774.	150
» » » » 1780.	101 (?)
» » » » 1786.	100
» » » » 1926.	301 (ort.)

Tabloul familiilor cu nume românești și numărul lor în prezent:

1. Arici	3	12. Magas.	2
2. Baer	1	13. Manescu.	2
3. Bulica.	1	14. Mintean.	5
4. Catană	2	15. Negri.	1
5. Draghinici.	2	16. Nichită	1
6. Gabor.	1	17. Orza	1
7. Gavrileş.	7	18. Prehar	1
8. Hamal.	2	19. Perjar.	2
9. Holubaş.	2	20. Sas	2
10. Lacustă.	2	21. Totoescu	1
11. Lipcan	1	22. Vârstă (Vârstiuc) . . .	2

Suma: 44 familii.

44 f. \times 5 sufl. = 220 suflete.

Au dispărut familiile: Duşan, Grămadă, Jucican, Moldovan, Moşac, Muntean, Tuturuş și altele.

53. **Samușin** (jud. Cernăuților) plasa Nistrului.

Pe malul Nistrului la granița Basarabiei. Invaziune timpurie a galițienilor. Pe timpul războiului mondial satul a fost complet distrus.

Proprietarul satului în anul 1782: Iordaki Kantakuzino (Pașcanul).

Numărul familiilor în anul 1774	30
» » » » 1780	70
» » » » 1786	108 ^(cu Mosoreni)
» » » » 1926	269

Tabloul familiilor cu nume românești și numărul lor în prezent:

1. Cadjos (Gadjos)	1	8. Mariuță	3
2. Cucimă (Cumă)	4	9. Pațarină	28
3. Diacon	2	10. Pițură (Pițulă).	1
4. Gulcă	3	11. Roșca	4
5. Habuză	9	12. Sprîncenat	5
6. Luciu	24	13. Vacar	3
7. Lupul(eac)	2	14. Zorean	7

Suma: 96 familii.

96 f. × 5 sufl. = 480 suflete.

Și aci au schimonosit preoții slavi numirile românești după idiomul slav, introducând dela anul 1810—1820: Cușmă = Cucimaniuc, Luciu = Lucec, Lupul = Lupuleac, Pațarină = Pețarenuc, Roșca = Roșciuc, Pițura = Pițureac.

54. Slobozia-Rarancei (jud. Cernăuților) plasa Prutului

La granița Basarabiei între Boian și Rarancea. Sat colonizat la sfârșitul secolului XVIII de Moldoveni ¹⁾ și Galițieni, Cei dintâi au fost curând slavizați prin invazia galițiană.

Proprietarul satului în a. 1782: Mânăstirea Slatina.

Numărul familiilor în a. 1774.	(nu există ca parohie deosebită).
» » » » 1780.	51
» » » » 1785.	50
» » » » 1926.	405

Tabloul familiilor cu nume românești și numărul lor în prezent:

1. Bodnar	3	11. Formos	19
2. Bortnic	4	12. Golea	3
3. Ciobotar	3	13. Lazăr	6
4. Cioban	5	14. Lună	3
5. Cocoș	11	15. Lupaș	7
6. Cocoșcă	5	16. Matusac	2
7. Cosmă	9	17. Pălimar	12
8. Crocoș	5	18. Petranici	3
9. Cuciurean	6	19. Trenul	1
10. Cucul	3	Suma: 110 familii.	

110 f. × 5 sufl. = 550 suflete.

1) Veniți din satele Rarancea, Boian și Toporăuți.

. Și aici nume românești schimonosite după idiomul slav d. e. Cioban=Ciobaniuc, Cocoș=Cucoșciuc, Lupaș=Lupașciuc, Pălimar=Palamariuc.

Schimonosirile aceste au urmat, după cum arată mitricele parohiale, între anii 1800--1830.

55. **Stăuceni** (jud. Cernăuților) plasa Colacinului.

Lângă granița Poloniei pe pârâul Sovița. Aici se află iazurile mari ale acestui pârâu. Numele satului se găsește într'un uric din a. 1475. Până la a. 1773 proprietatea boierului Iordachi Balș, apoi a mănăstirii Putna (uricul din 22/5 1773). La 1739 au fost bătuți aici Turcii de Ruși.

Proprietarul satului în a. 1776: Mănăstirea Putnei.

Numărul familiilor în anul 1774	57
» » » » 1780	166
» » » » 1786	165
» » » » 1926	710

Tabloul familiilor cu nume românești și numărul lor în prezent :

1. Bodnar	6	11. Lipcă	9
2. Buiac	3	12. Matusac	26
3. Cepilă	6	13. Mascul(eac)	3
4. Greu	29	14. Pălimar	7
5. Cantemir	3	15. Scutar	11
6. Caralaș	11	16. Tomic	3
7. Căun	4	17. Vacar	13
9. Costură	2	18. Vatrici	11
9. Coșman	3	19. Zaharie	3
10. Curcă	41	Suma: 195 familii.	

195 f. × 5 sufl. — 975 suflete.

Schimonosiri de nume: Bodnar = Bodnarec, Greu = Gref, Curca = Curceac, Mascul = Masculeac, Vacar = Vacarec.

56. **Suhoverca** (jud. Cernăuților) plasa Șipenițului.

Întâilea sat la Nord de orașul Cozmeni. Proprietate veche a episcopiei Rădăuților, cum arată uricele din 1500 și 6/10 1519. Situat aproape de granița galițiană, satul a fost timpuriu slavizat.

Proprietarul satului în anul 1782 Episcopia Rădăuților.

Numărul familiilor în anul 1774	34
»	»	»
»	»	»
»	»	»
»	»	»

Tabloul familiilor românești și numărul lor în prezent:

1. Andronic	24	15. Mândrișor.	3
2. Băetul.	17	16. Negoită	10
3. Buligă.	20	17. Necul	7
4. Coșman.	2	18. Nicoară	4
5. Costin.	28	19. Olexă.	40
6. Cojocar.	3	20. Pihul	3
7. Demirat.	8	21. Sandul	2
8. Dejmar	3	22. Scutelnic	6
9. Gardaș	3	23. Stratu.	8
10. Grigoață	4	24. Tomaș	6
11. Harcean.	2	25. Țupan	4
12. Lipcă	3	26. Țurcan	4
13. Mâ nec.	1	27. Ursul	1
14. Mateiu	18	28. Vatrici	3

29. Velgaș	2	32. Zaharia	1
30. Vadean	2	33. Zavadă	3
31. Volosin	2	Suma: 249 familii.	

249 f. \times 5 sufl. = 1245 suflete.

Au dispărut familiile românești: Chiseliță, Draghindă, Dreșcean, Jupân, Luchian, Vacar, ș. a. Schimonosiri de nume (mai multe de cât în alte sate). Costin = Costeniuc (în anul 1802 străbunul lor e trecut: Simeon Costin, Dejmar = Dejmariuc, Chiseliță până la a. 1810 apoi Chiseleciuc, Mândrișor = Mandreșora, Necul = Neculeac, Olexă = Olexiuc, Matein = Mateiciuc (străbunul lor în a. 1802 Teodor Mateiu). Stratu = Stratciuc = Straciuc ¹⁾ ș. a.

1) E interesantă constatarea acestui caz și de aceea îl redau aici. Aflându-mă în vacanțele mari ale a. 1922 în casa pâr. paroh Racoce din Suhverca și notându-mi date din condicele matricole pentru lucrarea de față, a venit în casa părintelui un tânăr îmbrăcat în uniforma Armatei Române. Era absolvent al liceului rutean din Cozmeni și făcea serviciul Armatei cu termen redus. Il chiema Straciuc. Luându-ne de vorbă, mă întreba, ce înseamnă matricolele cele vechi, deschise pe masă, la care ședeam. I-am spus de ocupația mea atingând și chestia schimonosirilor numelor românești după idiomul slav. Atunci mi-a obiectat tânărul: «Cât de bine pentru mine că sunt rutean nu numai după limbă ci și după origine, cum arată numele meu». L'am ținut și eu însu-mi de origină slavă, crezând că numele Straciuc provine dela «stratete» — a pierde. Apoi l'am invitat să constate împreună cu mine din condicele de pe masă, schimonosirile amintite. Nu mi-a trecut prin gând că i-oiu face și dânsului o surprindere. Petrecând adecă și geonologia familiei «Straciuc» am ajuns la scrierea numelui cu «Stratciuc» (1820—1830) iar la străbunicul tânărului am aflat în condica cununaților (tom. I) în a. 1802 următoarea înscriere: «Toader, feciorul lui Gheorghe *Stratu* țăran din Suhverca. L'a uimit mult această constatare. I-am spus: «Sapientii sat».

Câte de aceste schimonosiri au rămas nedescoperite?

57. **Sulița-Nouă** (jud. Cernăuților) plasa Prutului.

Sat românesc pe malul Prutului la granița Basarabiei. Se cheama mai înainte Stroeștii de jos. În uricul din 20 februarie 1586 se amintește satul Novoseliță; aceasta (Novoselița) era situată în Basarabia, în apropierea Stroeștilor de jos. Sub stăpânirea austriacă trecu numele «Novoseliță și asupra satului numit până atunci Stroeștii de jos. Familiile românești nu s'au desnaționalizat deși trăesc între multe familii străine: Ruteni, Polonezi, Evrei.

Proprietarul satului în anul 1782, Lupu Balș.

Numărul familiilor în anul 1774	10
» » » » 1780	35
» » » » 1786	? (Nu e înscemat)
» » » » 1926	176

Familiile românești din acest sat:

1. Alexă	1	12. Ciobotar	5
2. Axenti	2	13. Croitor	5
3. Bambură	3	14. Corbut	1
4. Basarab.	1	15. Costura	1
5. Bumbac	4	16. Crocuș	3
6. Bezuș	2	17. Cute	12
7. Botlung	1	18. Dumitrașciuc	2
8. Chiruță	4	19. Gușilă	4
9. Chiful(eac)	7	20. Ioaneț	3
10. Ciuntul	2	21. Luchian.	12
11. Căzan	1	22. Macoveiu	3

23. Mândru	6	30. Slănină	18
24. Neamțu	2	31. Solonar	2
25. Olar	5	32. Toacă	5
26. Onciul	2	33. Tureac	3
27. Paiul	6	34. Vilguș	4
28. Rusu	6	35. Zbircot	2
29. Scripear	2		
		Suma: 142 familii.	

142 f. × 5 sufl. = 710 suflete.

58. Șerăuții-de-jos (jud. Cernăuților) plasa Prutului.

Șerăuții-de-jos și de sus sunt sate situate la Nord-Vest de târgușorul Sadagura. Șerăuții-de-jos s'au numit și se numesc încă azi și Slobozia-Serăuților. Numele se găsește pentru întâia oară în uricul lui Alexandru din 20 Iunie 1453. La 1476 trec satele în proprietatea mănăstirii Putna, mai târziu în cea a mănăstirii Spiridon din Iași. Boerul Leon Imbault câștigă la anul 1779 aceste sate în schimbul unor pivnițe din Iași ce le lasă în seama mănăstirii sf. Spiridon. La anul 1780 capătă moșiile contele Iacov Logotteti ginerele lui Imbault.

Proprietarul satului la a. 1782. Contele de Logotteti.

Numărul familiilor în anul 1774	35
» » » » 1780	71
» » » » 1786	200 (cu Șerăuții-de-Sus)
» » » » 1926	202

Tabloul familiilor cu nume românești și numărul lor prezent:

1. Bodnar	2	7. Moldovan	3
2. Călin	3	8. Mocan	9
3. Corne	5	9. Moșneag	2
4. Culinici	2	10. Pălimar	18
5. Dominiuc	3	11. Prehar	10
6. Mândric	3	12. Roșca	2

13. Suhman.	1	15. Virstă.	
14. Scutelnic	2	Suma: 66 familii.	

66 f. \times 5 sufl. = 330 suflete.

Au dispărut familiile cu nume românești:

Basarab, Fruncea, Stețiu, Veghere ș. a. Schimonosiri:

Bodnar=Bodnariuc, Corne=Corneciuc ș. a.

59. **Șerăuții-de-sus** ¹⁾ (jud. Cernăuților) plasa Prutului.

La Nord-Vest de târgul Sadagura.

Proprietarul satului în a. 1782: Conte de Logotteti.

Numărul familiilor în anul 1774	30
» » » » 1780	130
» » » » 1786	200 (cu Șerăuții-de-Jos)
» » » » 1926	554

Tabloul familiilor cu nume românești și numărul lor în prezent:

1. Basarab.	6	13. Lucan.	5
2. Bernic.	2	14. Mândric.	5
3. Bodnar.	4	15. Picuș.	3
4. Bunăziua.	4	16. Păgârlă.	22
5. Buligă (Burigă).	7	17. Roșca.	3
6. Coițan.	2	18. Sain.	7
7. Costin.	28	19. Severin.	2
8. Dronic.	13	20. Ungurean.	1
9. Frunce (Frunte).	15	21. Vasilachi.	10
10. Hamal.	4	22. Verigă.	14
11. Hoțoman.	9	23. Vlădicean.	3
12. Litviu.	8	Suma: 177 familii.	

177 f. \times 5 sufl. = 855 suflete.

Au dispărut familiile: Dudă, Marițoiu Prehar ș. a. Schimonosiri de nume: Basarab = Basarabă, Barnic — Bernic, Bodnar — Bodnariuc, Bunăziua — Bunazeu, Buligă — Burega, Costin = Costiniuc, Frunce (Frunte) — Frunceac, Păgârlă = Poherliuc etc.

1) Istoricul satului vezi la: Șerăuții-de-jos.

60. **Șipeniț** (jud. Cernăuților) plasa Șipenițului.

Sat cu nume istoric, situat pe malul Prutului și a pârâului Sovița, aproape de granița galițiană. Numele Șipeniț se amintește într'un uric din anul 1400. Aici a fost învinsă la 29/10 1496 armata poloneză trimisă întru-ajutor regelui Albrecht, de generalul lui Ștefan cel Mare, Vornicul Boldur. Proprietatea veche a Costinenilor. Proprietarul satului în anul 1776 Ioniță Costin.

Numărul familiilor în anul 1774	66
» » » » 1780	187
» » » » 1786	186
» » » » 1926	891

Tabloul familiilor cu nume românești și numărul lor în prezent :

1. Arici	19	13. Lăcustă	38
2. Artaș	1	14. Mandrici	12
3. Bogdan	3	15. Miron	35
4. Calancea	1	16. Mițec	2
5. Chirilă	20	17. Mură	7
6. Cernăucean	3	18. Păscar	7
7. Cioban	5	19. Prodan	6
8. Cormiș	9	20. Recichindă	4
9. Cotârlă	2	21. Ripcă	9
10. Grecu	72 (!)	22. Ruptaș	9
11. Ieremie	12	23. Sulă	2
12. Jitar	7	24. Surdă	2

25. Șandru	5	28. Verenca.	18
26. Ursul	4	29. Zahar.	7
27. Veghere.	1	Suma: 324 familii.	

324 f. \times 5 sufl. = 1620 suflete.

Pe lângă aceste 324 familii cu 29 nume românești se mai află 533 familii cu 90 de nume streine (slave). Relația numărului de familii e deci: 11 române: 6 (slave). Intr'aceste din urmă se află și 19 familii «Tașciuc» care nume, evident provine dela Petraș—Ptaș—Taș; iară lui Taș i s'a aninat sufixul slav «ciuc». Din mitrice n'am putut constata această schimbare. Lipsesc adică condicele cele vechi. Schimonosiri de nume: Arici=Ariciuc, Chirilă=Chiriliuc, Cioban=Ciobaniuc, Miron=Mironiuc, Veghere=Vegheriuc.

61. **Șișcăuți** (jud. Cernăuți) plasa Colacinului.

Lângă granița Galiției, între Prut și Nistru. Imigrarea Rutenilor galițieni în a. 1766 și 1767; satul a fost deci curând slavizat.

Proprietarul satului în a. 1782. Iordachi Kantakuzino-Pașcanul.

Numărul familiilor în anul 1774	54
» » » » 1780	106
» » » » 1786	105
» » » » 1926	508

Tabloul familiilor românești și numărul lor în prezent:

1. Anton	20	9. Jupân.	41
2. Barbar.	5	10. Lencu.	3
3. Buhai	12	11. Lipcă.	16
4. Caralaș	3	12. Railean.	2
5. Cușcă	2	13. Serbin	11
6. Dumitrac.	2	14. Sandul	3
7. Gherman.	11	15. Totoescu (maz.)	2
8. Hulei	13	16. Ursul	4

Suma: 153 familii.

153 f. × 5 sufl. = 765 suflete.

Schimonosiri de nume: Barbu = Barbariuc, Jupân = Șupânia, Ursul = Ursuleac.

62. **Şubraneţ** (jud. Cernăuţilor) plasa Şipeniţului.

La Nord-Vest de Sadagura. Se aminteşte în uricul din 18 10 1431. Odinioară proprietatea mănăstirei Voroneţ, dela care trece prin vânzare la Stroeşteni, în anul 1641.

Proprietarul satului în anul 1782: Mihalachi, Constantin şi Panaită Stroescu.

Numărul familiilor în anul 1774	83
» » » » 1780	168
» » » » 1786	167
» » » » 1926	577

Tabloul familiilor cu nume româneşti şi numărul lor în prezent:

1. Balaş	2	14. Matusac.	3
2. Basarab.	1	15. Morar.	3
3. Bodnar.	7	16. Muntean	5
4. Catol	1	17. Musteaţă	24
5. Chempuş	3	18. Petrucă.	19
6. Coandă.	2	19. Piţul	13
7. Coşurbă.	3	20. Radiş.	35
8. Cucul	20	21. Şoiman.	7
9. D.	3	22. Tomac.	10
10. Grijae (Grija)	7	23. Ţibul	3
11. Guzman	5	24. Vacar.	2
12. Ilaş.	4	25. Zaharia	12
13. Iordachi.	15	Suma: 209 familii.	

209 f. × 5 sufl. = 1045 suflete.

Schimonosiri constatate după condici: Balaş=Balaşciuc, Coandă=Condriuc, Ilaş=Ilaşciuc, Vacar=Vacariuc.

63. Tăuteni (jud. Cernăuților) plasa Nistrului.

La Nord de orașelul Zastavna nu departe de Nistru (12 km.). Satul se numea sub stăpânirea austriacă Toutri. Odinioară proprietatea familiei boerești Miclescu, apoi a Donicenilor și Strâjcenilor. Acești din urmă au stăpânit împreună cu alți mazili prin 200 de ani asupra părții a 4-a a satului.

Proprietatea satului în anul 1782: Iordachi Donici (3/4) și Ioniță Strâjcă (1/4).

Numărul familiilor în anul 1774	34
» » » » 1780	175
» » » » 1786	174
» » » » 1926	746

Tabloul familiilor cu nume românești și numărul lor în prezent:

1. Barabaș(ciuca)	35	10. Doroș	5
2. Bațală	6	11. Grijă (Grijuc).	7
3. Bine	2	12. Halus.	25
4. Brânzan (maz.)	2	13. Homanet	13
5. Buhai	4	14. Fotii	3
6. Ciahor	9	15. Magdici.	2
7. Chiriliță.	3	16. Mâneacă	2
8. Comisar.	11	17. Muntean	3
9. Cozmă.	6	18. Pițulă.	2

19. Repiscă. 6		21. Tărăbaș. 29
20. Slobodean. 22		22. Vacar. 5

Suma: 200 familii.

200 f. \times 5 sufl. = 1000 suflete.

Schimonosiri: Barabaș=Barabașciuc (numai o parte); și anume 15 familii au rămas Barabaș, iar 20 familii s'au prefăcut în Barabașciuc, Comisar=Comisarciuc, Vacar=Vacarciuc.

64. Toporăuți (Jud. Cernăuților) plasa Prutului.

Sat mare la granița Basarabiei pe pârîul Răchitna. Numele îl întâlnim pentru prima oară într'un uric din anul 1436. Prin mai multe sute de ani proprietatea mănăstirii Barnovschi. Intr'un inventar vechiu parohial se află însemnat, că biserica parohială e zidită de către domnitorul Moldovei Miron Moșilă dela Bârnova (Barnovschi) la anul 1560 (scilicet 1660). Iară în testamentul acestui domnitor decapitat la Țarigrad în Iunie 1633 se află următoarele; «Biserica din Toporăuți, unde zac oasele părintelui meu — D-zeu să-l pomenească, să aibă (executorii testamentului) a o găti de ispravă».

Și locuitorii acestui sat cu aproape 6000 de suflete ort., au rezistat lung timp (1860) slavizării. Aceasta se explică prin numărul mare al familiilor românești, ce erau așezate aici.

Proprietarul satului în anul 1776 Mănăstirea Barnovschi.

Numărul familiilor în anul 1774	76
» » » » 1780	289
» » » » 1786	288
» » » » 1926	1300

Tabloul familiilor cu nume românești și numărul lor în prezent:

1. Aman	3	4. Bardici	2
2. Andronic	2	5. Basarab.	1
3. Banar.	3	6. Bîcu	1

7. Bobul	2	37. Moldovan	3
8. Borcea	3	38. Moraraș	1
9. Brândal	1	39. Odaie	2
10. Calancea	7	40. Onufrac(ciuç)	4
11. Carp	13	41. Pascal	3
12. Carpineț	1	42. Petraș(ciuç)	6
13. Ceabric	1	43. Pilat	3
14. Ceahlău	6	44. Piteiu	2
15. Cherar (Ferar)	2	45. Pitic	3
16. Chiran	2	46. Ponici	8
17. Chirilă	1	47. Prehar	3
18. Chironda	2	48. Princeac	3
19. Cârste	3	49. Purice	11
20. Corbut	28	50. Rațoiu	3
21. Cozmă	14	51. Revega	21
22. Crețul	2	52. Robul(eac)	17
23. Croitor	3	53. Robuleț	3
24. Dorul	2	54. Rogojă	15
25. Dragomață	2	55. Smandici	7
26. Fușteiu	3	56. Sorocean	5
27. Gaț	9	57. Stâncă(veiu)	16
28. Gavrileț	4	58. Stratul	5
29. Ghelici	14	59. Surugiu	5
30. Ghirondă	3	60. Tatar(iuc)	3
31. Gologan	7	61. Tibul(eac)	18
32. Gordaș	6	62. Țictor	3
33. Gherasim	37	63. Tofan	3
34. Ilaș(ciuç)	62	64. Vacar(iuc)	6
35. Jitar	3	65. Vasilașcu	7
36. Libocescu	1	66. Voinic	3

Suma : 418 familii.

418 f. × 5 sufl. = 2090 suflete.

Și aici schimonosiri de nume ca pretutindeni, de ex.: Aman=Amaniuç, Robul=Robuleac, Carp=Carpo, Cârste=Cârștiuc, Crețul=Crețuleac, Dorul=Doruleac, Gardaș=Gardașciuç, Stratul=Stratula, ș. a-

65. Vadul-Nistrului (jud. Cernăuți) plasa Nistrului.

Pe malul Nistrului între Doroșăuți și Mitcău. Satul s'a înființat în jumătatea a doua a secolului XVIII.

Teritoriul era proprietatea boerului din Mitcău. Boerița Ileana Savin dăruie la anul 1710 partea aceasta a moșiei Marelui Schit din Galiția. Fiind aici un vad peste Nistru s'a format cu timpul un sat, căruia i se dădu numele Vadul-Nistrului, iar mai târziu, slavizându-se satul: Brod, Brodoc (vad-vădișor).

Numărul familiilor în anul 1774	32
» » » » 1780	68
» » » » 1786	135 (cu Mitcău)
» » » » 1926	440

Tabloul familiilor cu nume românești și numărul lor prezent:

1. Andrușcă	10	11. Moldovan	3
2. Barabaș	1	12. Pitic	9
3. Buric	19	13. Poclitar	3
4. Caralaș	11	14. Roșca	7
5. Comisar	2	15. Sandul	12
6. Croitor	3	16. Șoim	2
7. Delei	10	17. Tiron	12
8. Gherilă (Chirilă)	3	18. Vacar	11
9. Gligan	3	19. Zahară	13
10. Mihai	12		

Suma: 146 familii.

146 f. × 5 sufl. = 730 suflete.

Schimonosiri: Andrușcă = Andrușco, Buric = Burec, Mihai = Mihaiciuc, Tiron = Teron, Vacar = Vacariuc, Vacaliuc.

La înființarea satului în jumătatea a 2-a a secolului XVIII au fost aduși și coloniști români din Ardeal. Pe la anul 1882 îmi povestea un sătean bătrân (peste 80 ani) cu numele Roșca Teodor: «Știu dela bunicul meu că familiile Arnaut (a dispărut), Buric, Delei, Roșca, Sandul, și Zaharia sunt venite din Ardeal». Tradiția aceasta a rămas până astăzi în sat. E singurul caz de imigrare românească în această regiune pe timpul stăpânirii austriace.

66. **Valeva** (jud. Cernăuților) plașa Șipenițului.

La răsărit de târgul Cozmeni. E amintit într'un uric din anul 1643. Ienachi Armaș, proprietarul satului la anul 1782, a fost ginerele lui Grigori Doni, care familie împreună cu cea a Păunelenilor au stăpânit lung timp acest sat. Românii s'au opus lung timp (1860) slavizării.

Proprietarii satului în anul 1782: Ichnachi Armaș $\frac{2}{3}$
Gheorghe Păunel $\frac{1}{3}$.

Numărul familiilor în anul 1774	66
» » » » 1780	168
» » » » 1786	167
» » » » 1926	739

Tabloul familiilor românești și numărul lor în prezent

1. Balan	2	11. Coșman	17
2. Bălean	3	12. Frațior	1
3. Bodnar	2	13. Isar (Ițar).	20
4. Călin	3	14. Luchian.	10
5. Cantemir	3	15. Murgoci.	3
6. Cirste	20	16. Muntean	3
7. Chițul	37	17. Păunel	10
8. Ciobotar	3	18. Poclitar.	3
9. Cocorean	2	19. Procopeț	17
10. Costreș	3	20. Racovița	2

21. Racoce	23	23. Vacar.	5
22. Roșca.	2	24. Vaghil	3

Suma : 197 familii.

197 f. \ 5 sufl. = 985 suflete.

Au dispărut familiile românești : Atăman, Bobureni
Cozmiță, Culici, Vatrici, etc.

Schimonosiri : Bălean=Balion, Vacar=Vacariuc.

67. Vasilău (jud. Cernăuților) plasa Colacinului.

Pe malul Nistrului între Culeuți și Doroșăuți. În topografia prof. Dr. Verenca, se afirmă că Vasilău ar fi amintit într'un uric din sec. XII (?). Și aici mai multe familii de mazili și răzeși.

Proprietarii satului în anul 1782: Matei Hormuzachi (²/₄), Iuon Vlad cu alți mazili (Balasinovici) ¹/₄ și Nicolai Tomorug cu ai săi (¹/₄).

Numărul familiilor în anul 1774	53	
» » » » 1780	95	
» » » » 1786	167	(cu Culeuți)
» » » » 1926	326	

Tabloul familiilor cu nume românești și numărul lor în prezent :

1. Balasinovici	3	9. Micul	5
2. Cefurcă	6	10. Pițulă	7
3. Cozmă	4	11. Portei	7
4. Greul	25	12. Sobol	4
5. Guzuman	3	13. Tomorug	1
6. Halus	2	14. Văgaș	4
7. Hoțoman	3	15. Vlad	3
8. Măneacă	2	16. Zahară	2

Suma: 81 familii.

81 f. × 5 sufl. = 405 suflete.

Schimonosiri: Micul==Miculiac, Văgaș==Vagheș.

68. **Văslăuți** (jud. Cernăuților) plasa Nistrului.

Sat lângă Cuciurul-Mic (la Nord dela Sadagura) în apropierea graniței basarabene. Lung timp proprietatea familiei boierești Luca. Dela Ștefan Luca moșia a fost cumpărată cu 227 zloți tătărești de către Christe Hormuzachi, și dela acesta a moștenit-o Mateiu Hormuzachi, proprietarul satului la anul 1782.

Proprietarul la anul 1782: Mateiu Hormuzachi cu mai mulți mazili și razeși.

Numărul familiilor în anul 1774	121
» » » » 1780	227
» » » » 1786	226
» » » » 1926	593

Lista familiilor cu nume românești și numărul lor în timpul prezent:

1. Aliaș	3	12. Cosovan.	11
2. Aroneț	2	13. Costrîș	1
3. Balan.	5	14. Crețul.	4
4. Basarab.	5	15. Dimitriu.	12
5. Bucuros.	5	16. Friptu.	3
6. Calancea	2	17. Fruncea (Frunte). . .	2
7. Cașcaval	7	18. Jurăvăț.	15
8. Chitar.	2	19. Ieremia	4
9. Codreanu	12	20. Luchian.	4
10. Coișan.	14	21. Lupaș(ciu)	5
11. Condureanu.	2	22. Mascur	2

23. Marian	3	27. Strâjca	1
24. Pleșcan	2	28. Vatrîci	4
25. Șandru	3	29. Zaharia	5
26. Șerban	3	Suma: 143 familii.	

143 f. \times 5 sufl. = 715 suflete.

Au dispărut familiile: Damian, Gordia, Negrici, Nedelcu, Tomiță și Vlad-Verdiș.

69. **Verbăuți** (jud. Cernăuților) plasa Nistrului.

La răsărit de orașelul Zastavna, pe șleahul ce duce la Nistru. Se amintește în uricul lui Grigori Ghika din 4 7 1741: «au fost așezate mai multe familii răzășești». Fiind mai aproape de granița Galițiană, slavizarea a urmat mai curând.

Proprietarul satului în anul 1782: Gheorghe Pârjul (⁹/₂₄), Iordachi Pârjul (⁷/₂₄) și Grigoraș Tăutu (⁸/₂₄).

Numărul familiilor în anul 1774	34
» » » » 1780	114
» » » » 1786	113
» » » » 1926	250

Tabloul familiilor cu nume românești și numărul lor în prezent:

1. Catană	7	11. Negrici	5
2. Chițan	3	12. Pascal.	2
3. Cărăpcean.	3	13. Roic	4
4. Chelar	2	14. Rudan	5
5. Gulcă	3	15. Stângaci	1
6. Haidiș	2	16. Tofan.	3
7. Ieremia	3	17. Turcul	11
8. Luția	6	18. Vaida.	2
9. Malinic	4	19. Ziola	3
10. Mânecă	2	Suma: 71 familii.	

71 f. × 5 sufl. = 375 suflețe.

Au dispărut familiile românești : Banar, Bățură, Lambu, Pârjul, Spânul, Strâjca, Vacar, Vlad, Vlaicu. Aceste familii răzășești (afară de Vacar) trimițând copiii lor la școalele secundare din Cernăuți, aceștia nu se mai întorceau la satul lor originar, ci intrau ca intelectuali în rândul funcționarilor.

Schimonosiri: Luția — Luțiac, Mâneacă = Maneca, Turcul = Turculeac.

70. **Viteliuca-Viteleni** (jud. Cernăuților) plasa Șipenițului.

Sat situat la răsărit de orașul Cozmeni. Inițiat în sec. XVIII. Pe la a. 1880 bătrânii satului povesteau, că aici era păscătoarea Valevei, a satului învecinat, cu un ocol mare de vite, de unde numele «Viteliuca». Aceasta o spuneau și bătrânii Valevei.

Proprietarul satului la anul 1782. Iordachi Ghica.

Numărul familiilor în anul 1774	21
» » » » 1780	37
» » » » 1786	36
» » » » 1926	241

Tabloul familiilor cu nume românești și numărul lor în prezent:

1. Corbul	3	8. Gorghită	3
2. Carp	12	9. Muntean	11
3. Cârlan	3	10. Procopeț	2
4. Cîrste	6	11. Sorohan.	3
5. Coșar	1	12. Vaghil	1
6. Cuiu	19	13. Vlad	1
7. Cioban.	1	14. Zaharia	2

Suma: 68 familii.

68 f. × 5 sufl. = 340 suflete.

Se constată din mitricele parohiale, că numele românești au fost corect scrise și de preoți slavi (așa bunăoară de Ștefan Hnidei) dară numai până la anii 1810—1815. Până aici aflăm înscrși: Carp, Cârste, Cuiu, Cioban, etc.

Incolo s'au prefăcut aceste nume în: Carpiuc, Cârstie, Cuiec, Ciobaniuc etc.

71. Vrânceni (jud. Cernăuților) plasa Colacinului.

La Nord de Cozmeni pe șleahul, ce duce de la Storojineț la granița Poloniei (Zaleszczyki). Azi reședința Colacinului. Numele satului provine dela proprietarul de odinioară aprodul Onisul Verencean (Vrâncean) cum arată uricul din 1589. Numele adevărat al satului este deci Vrânceni nu Verenceanca cum îi zic azi Rutenii. Satul s'a numit și Stăucenii-Vechi.

Proprietarul satului în anul 1782. Iordaki Kantakuzino.

Numărul familiilor în anul 1774	118
» » » » 1780	253
» » » » 1786	252
» » » » 1926	1025

Tabloul familiilor cu nume românești și numărul lor în prezent:

1. Baer	10	11. Dragomața	4
2. Bartiuc	1	12. Dreșcean	3
3. Buhai	16	13. Har(ciu)	30
4. Buga	4	14. Guzuman	1
5. Cașian	9	15. Ieremie(ciu)	16
6. Cojocar	5	16. Luța(c)	30
7. Căzeamă	1	17. Mihalaș	5
8. Costică	10	18. Mănecă	2
9. Cohan	4	19. Malofii	2
10. Dumitraș(ciu)	4	20. Mascur	3

21. Mironet	1	26. Șerban	2
22. Papiș	3	27. Samardac	2
23. Pițulă	2	28. Vacar(ciu)	6
24. Rusal	1	29. Vascan	30
25. Ștefanici	4	Suma: 211 familii.	

211 f. × 5 sufl. = 1055 suflete.

Schimonosiri: Bortnic = Bortnec, Har = Hariuc, Ieremie = Ieremeuciuc, Luța = Luțiuc, Vacar = Vacarciuc.

72. **Zadubriuca** (jud. Cernăuților) plasa Prutului.

La N. V. de târgușorul Sadagura în dreapta șleahului ce duce peste Cuciurul-Mic la granița Galiției. Slavizarea timpurie prin intrarea familiilor streine între a. 1774—1780.

Proprietarul satului în a. 1782: Nicolai Ruset (Rozetti) Vornic.

Numărul familiilor în anul 1774	22
» » » » 1780	71
» » » » 1786	70
» » » » 1926	292

Tabloul familiilor cu nume românești și numărul lor în prezent:

1. Ambrosie	5	10. Isopencu	9
2. Arganiș(ciuic)	1	11. Mintean(schi)	1
3. Arici	3	12. Moldovan	5
4. Aroneț	3	13. Nahul(iac)	6
5. Buligă (Burică)	1	14. Pagârlă	5
6. Captii	3	15. Ungurean	2
7. Codrean	3	16. Vacar(iuc)	1
8. Croitor	2	17. Vârstă(iuc)	15
9. Hoțoman	4	18. Zaharia	2

Suma: 71 familii.

71 f. × 5 sufl. = 355 suflete.

Schimonosiri: Arganiș = Arganișciuic, Buligă = Buriga = Burega, Mintean = Mintianski, Nahul = Nahuliac, Vacar = Vacariuc, Vârstă = Vârștiuc.

73. Zastavna (jud. Cernăuților) plasa Nistrului.

Târgușor în mijlocul regiunii între Prut și Nistru. A fost până la aplicarea reformei administrative reședința unei prefecturi. Azi are numai o judecătorie de ocol. Ca la Cozmeni a fost și aici înființată la anul 1786 o școală primară districtuală românească (Moldavische Național Haupt Schule), care cu timpul s'a prefăcut în una ruteană.

Proprietarul moșiei în anul 1782: Simeon Turcul (gimnerele visternicului polonez, Komornic Bognicki).

Numărul familiilor în anul 1774	93
» » » » 1780	200
» » » » 1786	250
» » » » 1926	765 (ortodoxe)

Tabloul familiilor cu nume românești și numărul lor în prezent :

1. Barabaș	8	12. Mihai	28
2. Bejenar	3	13. Malofi	5
3. Bodnar	3	14. Măneacă	3
4. Chisiiuță	5	15. Onciul	2
5. Călin	8	16. Pază(iuc)	29
6. Drăghindă	2	17. Roie	6
7. Dronic	9	18. Rusal	4
8. Dudă	4	19. Ralic	5
9. Gulcă	10	20. Racoce	2
10. Isopencu	11	21. Șologon	6
11. Ilaras	9	22. Strâjca	1

23. Temere	3		25. Tofan	7
24. Tarabas	4		Suma: 177 familii.	

177 f. \ 5 sufl. = 885 suflete.

Schimonosiri: Bódnar=Bodnariuc, Mâneacă=Manec-(a),
Pază=Paziuc, Roic=Roiec.

Au dispărut familiile: Mufon, Pițul, Pițulă, Șerban,
Țurcan.

74. Zvineace (jud. Cernăuților) plasa Colacinului.

Pe malul Nistrului între Luca și Crișceatec. Prin Zvineace trece sleahul la Galiția (Zaleszczyki). Două poduri de fier peste Nistru. Fiind aici trecătoarea peste Nistru, populația a devenit fluctuantă; slavizarea a urmat deci mai curând decât în alte locuri.

Proprietatea satului în anul 1782: Mănăstirea Crișceatec (1) și Ioniță Vôleinschi 1) (1/2).

Numărul familiilor în anul 1774	23
» » » »	1780 65
» » »	1786 64
» » »	1926 127

Tabloul familiilor cu nume românești și numărul lor în prezent:

1. Bogdan	8	5. Slobodean	6
2. Chinrat	3	6. Stoica	3
3. Mariaș	6	7. Viziteu	5
4. Romanet.	3	Suma: 34 familii.	
34 f. × 5 sufl.		170 suflete.	

Cea mai răspândită familie în sat se cheamă «Covalciuc», care seamănă că purta porecla românească «Covaliu» și apoi a primit sufixul «ciuc». Aceasta însă n'am putut constata lipsind condiciile mitricale cele vechi (1783—1800).

Alte schimonosiri nu s'au făcut.

1) Acesta moșteni partea sa (jumătatea satului) dela o bunică poreclită „Grozavă“.

CUPRINSUL

	Pagina
<i>Dedicație</i>	3
<i>Introducere</i>	7

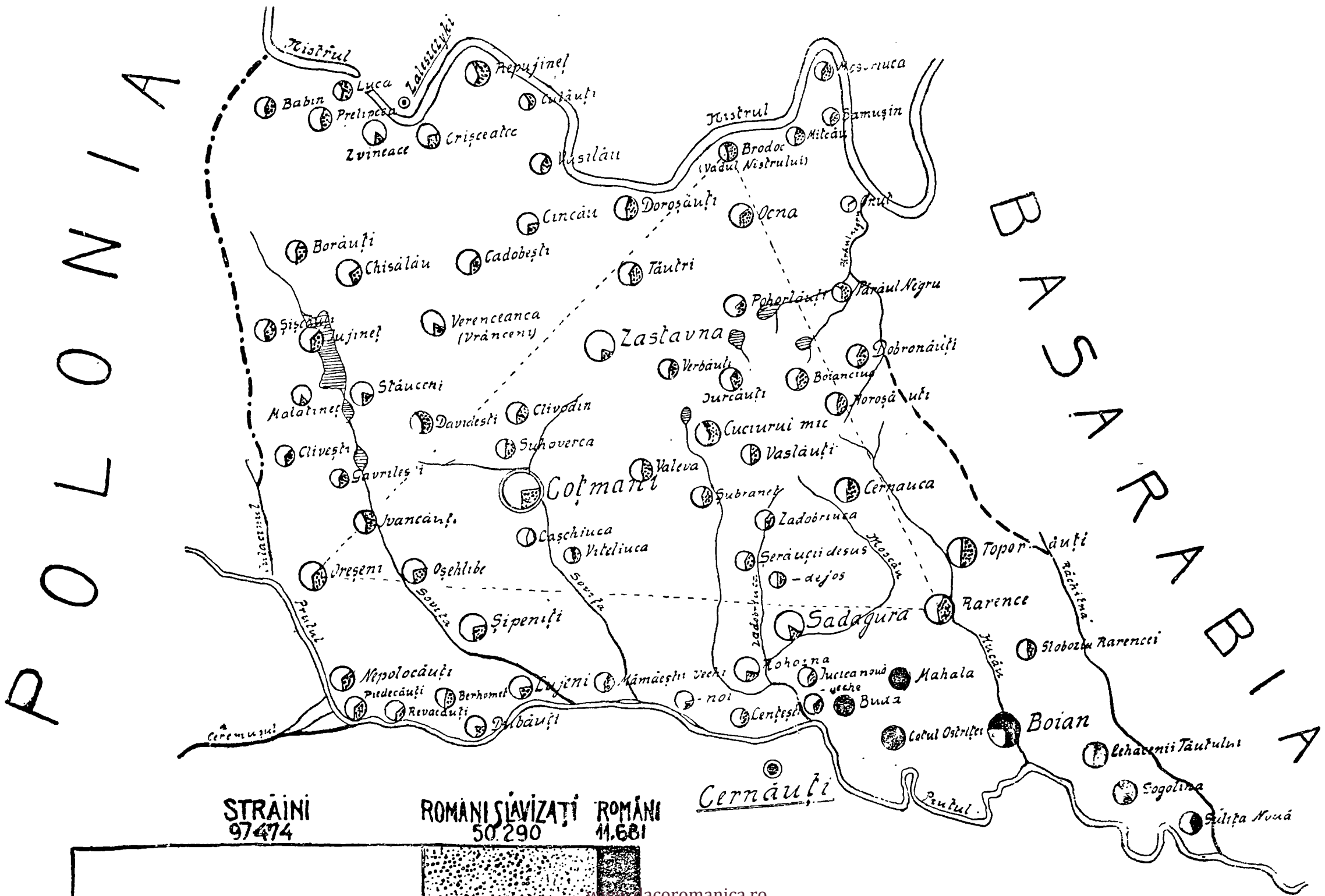
PARTEA GENERALĂ

<i>Epoca între anii 1775 — 1780</i>	20
<i>a) Boierii</i>	21
<i>b) Mazilii</i>	22
<i>c) Ruptașii</i>	23
<i>d) Șleahțiții</i>	24
<i>Epoca între anii 1780 — 1918</i>	32
Lista parohiilor dintre Prut și Nistru cu preoții lor din 1786	33
I. Sama asupra veniturilor și cheltuelilor a bisericii hramul Sf. Adormiri din satul Rarence pe anul 1796	39
II. Sama asupra veniturilor și cheltuelilor a bisericii hramul Sf. Adormiri din satul Rarence pe anul 1802	41

PARTEA SPECIALĂ

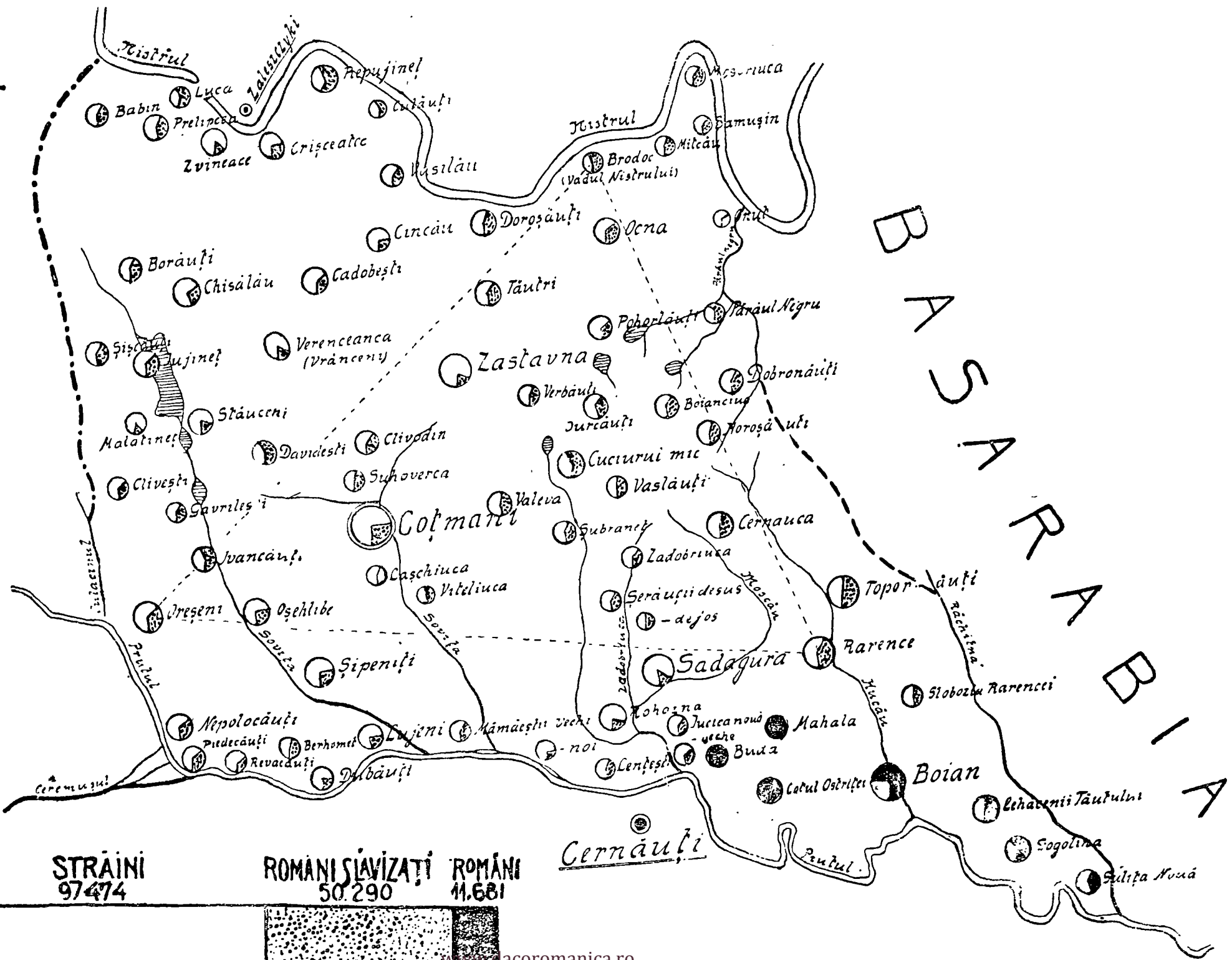
1. Babin	61	18. Davidești	85
2. Berhonet	63	19. Dobronăuți	86
3. Boian	64	20. Dorosăuți	87
4. Boianceni	67	21. Dubăuți	90
5. Borăuți	69	22. Gavrileşti	91
6. Buda	69	23. Gogolina	92
7. Cadobești	70	24. Horosăuți	93
8. Cernauca	71	25. Iujineț	95
9. Chisălău	73	26. Iurcăuți	96
10. Ciucău	74	27. Ivancăuți	97
11. Clivești	75	28. Jucica Nouă și Veche cu Moșii și Istenie	99
12. Clivodin	77	29. Lașchiuca Nouă și Veche	101
13. Cotul Ostriței	78	30. Lăhăcenii-Tăutului	103
14. Cozmeni	79	31. Lențești de jos și de sus	104
15. Crișciatic	81	32. Luca cu Costreșeni	106
16. Cuciurul-Mic	82	33. Lujeni	107
17. Culeuți	84		

a cu Buda și Cotul		54. Slobozia-Rarancei	145
Ostriței	108	55. Stăuceni	147
35. Malatineț	114	56. Suhoverca	148
36. Mămăeștii Noui și Vechi	115	57. Sulița-Nouă	150
37. Mitcau	117	58. Șerăuții-de-jos	152
38. Mosoreni	118	59. Șerăuții-de-sus	154
39. Nepolocăuți cu Țopeni .	119	60. Șipeniț	155
40. Ocna	121	61. Șișcăuți	157
41. Onut	122	62. Șubraneț	158
42. Oreșeni	123	63. Tăuteni	159
43. Oșehlib	126	64. Toporăuți	161
44. Părăul-Negru	128	65. Vadul Nistrului	163
45. Piedecăuți	130	66. Valeva	165
46. Pohorlăuți	132	67. Vasilău	167
47. Prelipcea	134	68. Vaslăuți	168
48. Răpujineț	135	69. Verbăuți	170
49. Rarancea	136	70. Viteliuca-Viteleni	172
50. Revacăuți	141	71. Vrânceni	173
51. Rohozna	142	72. Zadubriuca	175
52. Sadagura	143	73. Zastavna	176
53. Samușin	144	74. Zvineace	187

P
O
L
O
N
I
A

B
A
S
A
R
A
B
I
A

STRĂINI
97.474

ROMANI ȘIAVIZĂȚI
50.290

ROMĂNI
11.681

Biblioteca Pedagogică a Casei Școalelor

Lei B

No. 1.	Amos Comenius — Didactica Magna, trad., trad. <i>Gârboviceanu</i>	12—
„ 2.	J. Locke — Câteva idei asupra educațiunii, vol. I trad. de <i>G. Coșbuc</i>	20.—
„ 3.	J. Locke — Câteva idei asupra educațiunii, vol. II trad. de <i>G. Coșbuc</i>	18.—
„ 4.	Chr. Ufer — Introducere în pedagogia lui Herbart, trad. de <i>G. Coșbuc</i>	18.—
„ 5.	Em. Martig — Psihologia pedagogică, trad. de <i>G. Coșbuc</i>	75—
„ 6.	Pestalozzi—Leonard și Gertruda, trad. de <i>I. A. Rădulescu-Pog.</i>	42.—
„ 7.	Jean Jacques Rousseau — Emil, trad. de <i>G. Adamescu</i>	45.—
„ 8.	Th. Carlyle — Eroii, trad. de <i>C. Antoniad</i>	40.—
„ 9.	Kerchensteiner — Educația cetățenească, trad. de <i>C. Bondescu</i>	26.—
„ 10.	Paulsen — Introducere în filosofie, trad. de <i>I. Lupu și D. Pușchilă</i>	45.—
„ 11.	Dr. Claparède — Psihologia copilului, trad. de <i>V. Duiculescu</i>	70.—
„ 12.	Adolf Matthias — Pedagogia practică, trad. de <i>G. Bogdan-Duică</i>	32—
„ 13.	G. G. Antonescu — Pedagogia lui Spencer	4,50
„ 14.	G. G. Antonescu — Pestalozzi și Culturalizarea Poporului	35.—
„ 15.	I. Nisipeanu — Psihologia pentru școalele normale	100.—
„ 16.	F. Collard — Metodologia, trad. de <i>I. Isbășeanu</i>	30.—
„ 17.	Fénelon — Educația fetelor, trad. de <i>C. Sudețeanu</i>	10.—
„ 18.	Gr. Tăușan — Filosofia lui Plotin	30.—
„ 19.	Gr. Tăușan — Trei studii filosofice	4,50
„ 20.	Gr. Tăușan — Evoluția sistemelor de morală	15.—
„ 21.	I. Petrovici — Probleme de logică	20.—
„ 22.	I. Petrovici — Introducere în metafizică	10.—
„ 23.	I. Petrovici — Teoria Noțiunilor	30.—
„ 24.	I. Petrovici — Studii istorico-filosofice	45.—
„ 25.	N. Nicolaescu — Predarea învăț. agricol în șc. prim. și normale	20.—
„ 26.	P. P. Negulescu — Reforma învățământului	60.—
„ 27.	I. C. Petrescu și I. I. Gabrea — Prelegeri pedagogice	46.—
„ 28.	Eug. Th. Sperantia — Mic tratat despre corelațiunile psihice în viața copilului	14.—
„ 29.	G. G. Antonescu.—Buletinul Seminarului de pedagogie vol. I	50.—
„ 30.	Dr. Godin — Creșterea copilului în epoca școalei, trad. de <i>Eliza Alexandrescu și Filoteia Diaconescu</i>	45.—
„ 31.	I. Petrovici. — Cercetări filosofice	45.—
„ 32.	F. I. Papadopol — Metodica limbii române	23.—
„ 33.	S. Smiles. — Caractere tari, trad. de <i>P. R. Petrescu</i>	20.—
„ 34.	C. Papacostea — Cercetări pedagogice și sociale	45.—
„ 35.	G. Popa Lisseanu. — Studii pedagogice	28.—
„ 36.	G. Popa-Lisseanu. — Romanica	55.—
„ 37.	I. C. Petrescu. — Școala activă	60.—
„ 38.	I. F. Buricescu — Scrisori către Tertius	30.—
„ 39.	Mihail D. Ralea — Studii psihologice	60.—
„ 40.	E. Meumann—Sistemul Esteticii, trad. de <i>I. I. Gabrea</i>	36.—
„ 41.	G. G. Antonescu—Buletinul Seminarului de pedagogie vol. II	75.—
„ 42.	C. Rădulescu-Motru.—Personalismul Energetic	70.—
„ 43.	M. Ralea. — Contribuții la Știința Societății	70.—
„ 44.	P. Andrei. — Probleme de Sociologie	70.—
„ 45.	G. G. Antonescu — Istoria pedagogiei moderne	140.—
„ 46.	Iosif I. Gabrea. — Școala creatoare	115.—
„ 47.	C. Narly. — Educație și ideal	40.—
„ 48.	C. Răduleccu-Motru. — Elemente de Metafizică	53.—

București. — Tipografia ION C. VĂCĂRESCU. — Strada Umbrei, 4